

YÖNERGELER

Endüstriyel Emisyonlara (kirliliğin entegre biçimde önlenmesi ve denetlenmesine) ilişkin

24 Kasım 2010 tarih ve

2010/75/EU Sayılı AVRUPA PARLAMENTOSU VE KONSEYİ YÖNERGESİ

(Yeniden biçimlendirilmiş)

(AEA kapsamlı metin)

AVRUPA PARLAMENTOSU VE AVRUPA BİRLİĞİ
KONSEYİ,

Avrupa Birliği'nin İşleyişiyle İlgili Anlaşma ve bu anlaşmanın 192(1) maddesini,

Avrupa Komisyonu'nun önermesini,

Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi'nin görüşünü,¹

Bölgeler Komitesi'nin görüşünü,²

Dikkate alarak ve olağan yasama usulüne uygun davranarak,³

BU YÖNERGEYİ AŞAĞIDAKİ GEREKÇELERLE
BENİMSEMİŞTİR.

(1) Titanyum dioksit endüstrisinden kaynaklı atıklarla ilgili 20 Şubat 1978 tarihli 78/176/EEC Konsey Yönergesinde,⁴ titanyum dioksit endüstrisinin etkilediği ortamların izlenmesi ve denetimine ilişkin 3 Aralık 1982 tarihli 82/883/EEC Konsey Yönergesinde,⁵ titanyum dioksit endüstrisi atıklarından kaynaklı kirliliğin azaltılması ve nihai bertarafı için programların uyumlulaştırılması usulü hakkında 15 Aralık 1992 tarihli 92/112/EEC Konsey Yönergesinde,⁶ bazı faaliyetlerde ve tesislerde organik solventlerin kullanımından kaynaklı uçucu organik bileşik emisyonlarının sınırlandırılmasıyla ilgili 11 Mart 1999 tarihli

1999/13/EC Konsey Yönergesinde,⁷ atıkların yakılmasıyla ilgili 4 Aralık 2000 tarihli 2000/76/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinde,⁸ bazı kirlетici maddelerin büyük yakma tesislerinden havaya salımının sınırlandırılmasıyla ilgili 23 Ekim 2001 tarihli 2001/80/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinde⁹ ve entegre kirlilik önlenmesi ve kontrolü hakkında 15 Ocak 2008 tarihli 2008/1/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinde¹⁰ esaslı değişiklikler yapılmıştır. Netlik sağlanması için bu Yönergelerin yeniden biçimlendirilmesi gerekmektedir.

(2) Endüstriyel faaliyetlerden kaynaklı kirlenmeyi "kirleten öder" ve kirliliğin önlenmesi ilkeleri kapsamında önlemek, azaltmak ve mümkün olduğunca ortadan kaldırmak için ana endüstriyel faaliyetlerin denetimi amacıyla genel bir çerçeve oluşturulması, kaynakta önlemeye öncelik verilmesi, doğal kaynakların dikkatli kullanımının güvence altına alınması ve gerektiğinde ekonomik durum ile endüstriyel faaliyetin yürütüldüğü yerin özgül yerel karakteristiğini dikkate almak gereklidir.

(3) Havaya, suya veya toprağa salımların kontrolünde ayrı yaklaşımlar ortaya konulması çevrenin bir bütün olarak konulması yerine kirliliğin bir ortamdan diğerine geçişine yol açabilir. Bu nedenle havaya, suya ve toprağa salımların Böyle bir yaklaşım sanayi tesisleri konusunda çevresel performans koşullarının uyumlulaştırılması yoluyla Birlik çapında belli bir düzeyin yakalanmasına katkıda bulunacaktır.

¹ OJ C 182 4.8.2009 s. 46

² OJ C 325 19.12.2008 s. 60

³ Avrupa Parlamentosunun 10 Mart 2009 tarihli konumu (OJ C 87 E 1.4.2010 s. 191) ve Konseyin ilk 15 Şubat 2010'da okunan konumu (OJ C 107 E 27.4.2010 s. 1) Avrupa Parlamentosunun 7 Temmuz 2010 tarihli konumu (Resmî Gazete'de henüz yayımlanmamış) ve Konseyin 8 Kasım 2010 tarihli kararı.

⁴ OJ L 54 25.2.1978 s. 19

⁵ OJ L 378 31.12.1982 s. 1

⁶ OJ L 409 31.12.1992 s. 11

⁷ OJ L 85 29.3.1999 s. 1

⁸ OJ L 332 28.12.2000 s. 91

⁹ OJ L 309 27.11.2001 s. 1

¹⁰ OJ L 24 29.1.2008 s. 8

- (4) Mevcut hükümleri sadeleştirmek ve netleştirmek, gereksiz idari yükü azaltmak ve Hava Kirliliği Konusunda Tematik Strateji hakkında 21 Eylül 2005 tarihli Komisyon Genelgesinde (bundan sonra Hava Kirliliği Konusunda Tematik Strateji), Toprağın Korunması Konusunda Tematik Strateji hakkında 22 Eylül 2006 tarihli Komisyon Genelgesinde ve Avrupa Parlamentosu ile Konsey'in Altıncı Topluluk Çevre Eylem Programını ortaya koyan 22 Temmuz 2002 tarihli ve 1600/2002/EC sayılı kararına ek olarak oluşturulan 21 Aralık 2005 tarihli Atıkların Önlenmesi ve Geri Dönüşümü Konusunda Tematik Strateji hakkında Komisyon Genelgesinde¹¹ yer alan hususların hayata geçirilmesi için sanayi tesislerine dair mevzuatın gözden geçirilmesi uygun görülmüştür. Sayılan Genelgelerde endüstriyel faaliyetlerden kaynaklı emisyonlar azaltılmadan ulaşılması mümkün olmayan insan sağlığı ve çevre hedeflerine yer verilmektedir.
- (5) Kirliliğin önlenmesi ve denetlenmesi için her tesis ancak ruhsata sahipse ya da bazı tesisler ve organik solvent kullanımında ruhsata sahipse veya tescil edilmişse faaliyet gösterebilecektir.
- (6) Tesis işletmecilerine yüklenecek sorumlulukların belirlenmesine ilişkin yaklaşım bu Yönergeyle uyumlu olduğu sürece üye devletlere aittir. Üye devletler her tesisin sorumlu işletmecisine ruhsat vermek veya tesisin değişik kısımları yönünden birden fazla işletmeciye ayrı sorumluluklar yüklemek yoluna gidebilirler..Mevcut yasal düzenlemelerin her bir tesis için yalnızca bir sorumlu işletmeci tanınmasına izin veriyorsa üye devletler bu sistemi muhafaza edebilirler.
- (7) Üye devletler ruhsat verilmesini kolaylaştırmak için belli tesis sınıfları için genel bağlayıcı kurallar çerçevesinde koşullar ortaya koyabilmelidirler.
- (8) Kazaların ve istenmeyen olayların önlenmesi ve etkilerinin sınırlandırılması önem taşımaktadır. Kazaların ve istenmeyen olayların çevresel etkilerinden doğan sorumluluk ilgili ulusal mevzuatın ve uygulanabilirse diğer Birlik düzenlemelerinin alanındadır.
- (9) Düzenlemelerde tekrarı önlemek için, Avrupa Parlamentosu ve Konseyi'nin Topluluk içinde sera gazı emisyon limitlerine ilişkin çerçeve oluşturan 13 Ekim 2003 tarih ve 2003/87/EC sayılı Yönergesi¹² kapsamında yer alan tesis ruhsatı anılan Yönergenin Ek I'inde belirtilen doğrudan sera gazı salımları için emisyon sınırını içermeyecektir. Ancak kayda değer yerel kirliliğin önlenmesinin teminat altına alınması gereken veya tesisin bu çerçeve dışında tutulmuş olduğu haller istisna oluşturur.
- (10) Avrupa Birliği'nin İşleyişiyle İlgili Anlaşma'nın 193. Maddesi uyarınca işbu Yönerge üye devletlerin sera gazı salım şartları gibi konularda daha bağlayıcı koruma tedbirleri almasını engellemez. Ancak bu tedbirlerin anlaşmalara aykırı olmaması ve Komisyon'un bilgilendirilmesi gerekir.
- (11) İşletmeciler ruhsat başvurularını yetkili makamların ruhsat koşullarını belirleyeceği bilgileri içerir şekilde sunmalıdırlar. İşletmeciler ruhsat başvurusunda bulunurken İşletmeciler ruhsat başvurusu yaparken bazı kamusal ve özel projelerin çevreye etkilerinin değerlendirilmesine ilişkin 27 Haziran 1985 tarihli 85/337/EEC Konsey Yönergesinin¹³ ve tehlikeli maddelerden kaynaklı geniş çaplı kazaların kontrolüne ilişkin 9 Aralık 1996 tarihli 96/82/EC Yönergesinin¹⁴ uygulanmasıyla elde edilen bilgilerden yararlanabilmelidirler. .
- (12) Ruhsat çevreyi bir bütün olarak korumak ve işletmecinin tabi olduğu temel yükümlülükleri biçimlendiren ilkelere uygun şekilde faaliyet göstermesini sağlamak için gerekli her türlü önlem içermelidir. Ruhsat ayrıca kirlenici maddeler için emisyon sınır değerlerini veya eşdeğer parametreleri veya teknik önlemleri, toprağın ve yüzey sularının korunması ve izlenme şartlarını da kapsamalıdır. Ruhsat koşulları elde bulunan en iyi teknikler temelinde belirlenmelidir.
- (13) Elde bulunan en iyi teknikleri belirlemek ve endüstriyel faaliyetlerden kaynaklı emisyonunda Birlik içindeki dengesizlikleri sınırlamak için elde bulunan en iyi tekniklere ilişkin referans belgeler (bundan sonra MET referans belgeleri) hazırlanmalı, gözden geçirilmeli ve gerektiğinde ilgililerle yapılacak fikir alışverişi ve MET referans belgelerindeki ana unsurların komite tarafından benimsenmesi (bundan sonra MET sonuçları) ışığında güncellenmelidir. Komisyon bu amaçla, verilerin toplanmasındaki, MET referans belgelerinin incelenmesi ve vasıflarının nitelendirilmesindeki usulleri komite aracılığıyla belirleyecektir. MET sonuçları ruhsat şartlarını belirlemek için referans oluşturmalıdır. Diğer kaynaklarla da desteklenebilirler. Komisyon MET referans belgelerini önceki versiyonun yayımlanmasından itibaren en geç 8 yıl içinde güncellemeyi hedeflemelidir.
- (14) MET referans belgelerinde yüksek kaliteyi sağlayacak etkin ve verimli bilgi alışverişini mümkün kılmak için Komisyon şeffaf biçimde

¹¹ OJ L 242 10.9.2002 s. 1¹² OJ L 275 25.10.2003 s. 32¹³ OJ L 175 5.7.1985 s. 40¹⁴ OJ L 10 14.1.1997 s. 13

faaliyet gösterecek bir forum oluşturmalıdır. Bilgi alışverişi ve MET referans belgelerine erişim konularında pratik düzenlemeler oluşturulmalı ve özellikle üye devletler ile ilgililerin elde bulunan en iyi tekniklerin ve yeni ortaya çıkan tekniklerin belirlenmesine imkân veren yönlendirici kurallar çerçevesinde nitel ve nicel yönden yeterli verileri sağlamaları güvence altına alınmalıdır.

- (15) Yetkili makamlara emisyon sınır değerlerini salımların olağan faaliyet koşullarında, elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon düzeylerini aşmamasını sağlayacak şekilde belirlemeleri için yeterli esnekliğin tanınması önemlidir. Bu amaçla yetkili makamlar, salımların elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon düzeylerini ihlal etmediğini emisyon izleme sonuçları üzerinden ortaya koyabildikleri müddetçe elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon sınırlarından değerler, süre ve uygulanan referans koşullar yönünden farklı emisyon sınırları belirleyebilirler. Ruhsatlarda belirlenen emisyon sınır değerleriyle uyumluluk bu emisyon sınır değerlerinin altında salımlara yol açar.
- (16) Elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon düzeylerinin uygulanmasının çevresel yararlarla orantısız yüksek maliyete neden olacağı özel hallerin dikkate alınabilmesi için yetkili makamlar bu düzeylerden farklılaşan emisyon sınır değerleri belirleyebilmelidirler. Bu tür farklılaşmalar iyi tanımlanmış ölçütlerin gözönünde bulundurulduğu değerlendirmelere dayanmalıdır. Bu Yönergede belirlenen emisyon sınır değerleri aşılmamalıdır. Her halde, dikkate değer kirliliğe hiçbir şekilde yol açılmamalı ve çevrenin bütün olarak ve yüksek seviyede korunması hedefine ulaşılmalıdır.
- (17) İşletmecilerin daha yüksek bir genel düzeyde çevre korumasını veya aynı düzeyde korumayı elde bulunan en iyi tekniklere göre daha az maliyetle temin edilmesini sağlayacak yeni teknikleri denemelerini mümkün kılmak için yetkililer elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon düzeylerinde geçici muafiyetlere gidebilirler.
- (18) Tesislerde yapılan değişiklikler kirlilik düzeyini arttırabilir. İşletmeciler çevreyi etkileyebilecek herhangi bir değişiklik planladıklarında yetkili makamlara haber vermelidirler. İnsan sağlığı veya çevre üzerinde kayda değer olumsuz etkiye bulunabilecek esaslı değişiklikler bu Yönerge uyarınca verilecek ruhsat olmaksızın yapılamayacaktır.
- (19) Gübre dökülmesi havaya ve suya kirletici maddeler salınmasına önemli katkıda bulunur. Hava Kirliliği

Hakkında Tematik Strateji ve suların korunmasına ilişkin Birlik hukuku tarafından ortaya konmuş hedefleri elde etmek için Komisyon'un elde bulunan en iyi teknikler uygulanarak en uygun denetleme biçimlerini oluşturmayı göz önünde tutması gerekmektedir.

- (20) Aşırı kümes hayvanı ve sığır besiciliği havaya ve suya kirletici maddeler salınmasına önemli katkıda bulunur. Hava Kirliliği Hakkında Tematik Strateji ve suların korunmasına ilişkin Birlik hukuku tarafından ortaya konmuş hedefleri elde etmek için Komisyon'un bu Yönerge kapsamını belirleyici şekilde her bir kümes hayvanı türü için farklı limitler ortaya koymayı ve sığır besiciliği yapılan tesislerden salımların en uygun biçimde denetlenmesi konusunda belirlemelere gitmeyi göz önünde tutması gerekmektedir.
- (21) Elde bulunan en iyi tekniklerdeki gelişmelerin veya tesisle ilgili diğer değişikliklerin dikkate alınması için ruhsat şartları düzenli olarak gözden geçirilmeli ve özellikle yeni veya güncellenmiş MET sonuçları alındığında gerekirse güncellenmelidir.
- (22) Ruhsatın gözden geçirilmesinde ve güncellenmesinde yeni elde bulunan en iyi tekniklerin devreye sokulması için MET kararının yayımlanmasından itibaren en az 4 yıl geçmesinin gerektiği tespit edilirse, bu özel durumda yetkili makamlar, bu Yönergede belirlenen ölçütlerce meşru kılındığı müddetçe ruhsat koşullarında daha uzun bir süre öngörebilirler.
- (23) Tesislerde faaliyet yürütülmesinin toprak ve yeraltı suyu kalitesinde azalmaya yol açmaması gerekmektedir. Bu nedenle ruhsat koşulları toprak ile yeraltı suyuna salımları önlemeye ve bu tedbirlerin uygulanmasını ekipman kullanımı ve depolama sırasında sızma, dökülme, kaza hallerinin önünü alacak şekilde denetlemeye uygun tedbirleri içermelidir. Olası toprak ve yeraltı suyu kirliliğini erkenden tespit etmek ve kirlenme yayılmadan onarıcı önlemler alabilmek için toprağın ve yeraltı suyunun ilgili tehlikeli maddeler yönünden izlemeye tabi tutulması da gerekmektedir. İzleme sıklığını belirlerken önleyici tedbirlerin türleri ve denetlenmesinin kapsam ve sıklığı dikkate alınabilir.
- (24) Tesislerin faaliyet göstermesinin toprak ve yeraltı suyu kalitesinde azalmaya yol açmasını önlemek için bir temel raporu hazırlanarak toprak ve yeraltı suyu kirlilik düzeyini saptamak gerekmektedir. Temel raporu mümkün olduğunca sahanın raporda tanımlanan mevcut durumu ile faaliyetin kesin olarak sona ermesi halindeki durumu arasında nicel bir karşılaştırma için pratik bir araç rolü

oynamalı, böylece toprakta veya yeraltı suyunda dikkate değer kirlenme meydana gelip gelmediği saptanabilmelidir. Bu nedenle temel raporu toprak ve yeraltı suyu ölçümlerinden gelen verilerle birlikte sahanın daha önceki kullanımından kaynaklı geçmiş verileri de içermelidir.

- (25) Kirleten öder ilkesi gereğince, işletmecinin yol açtığı ve sahanın temel raporunda belirtilen duruma getirilmesi yükümlülüğünü doğuracak toprak ve yeraltı suyu kirliliğinin önem düzeyi değerlendirilirken söz konusu faaliyet süresince uygulanmış ruhsat koşulları, tesis için getirilmiş kirlilik önleme tedbirleri ve temel raporda tanımlanan kirlilik yükünde meydana gelmiş oransal artış üye devlet tarafından dikkate alınacaktır. İşletmecinin yol açmadığı kirlilikten doğan sorumluluklar ilgili ulusal mevzuatın ve uygulanma alanı varsa Birliğin ilgili diğer hukuk kurallarının alanına girmektedir.
- (26) Bu Yönergenin etkin şekilde uygulanması ve hayata geçirilebilmesi için işletmeciler ruhsat koşullarına uyumlu şekilde yetkili makamlara düzenli rapor sunmalıdırlar. Üye devletler hem işletmecilerin, hem de yetkili makamların bu Yönergenin ihlali halinde gerekli tedbirleri almalarını ve çevresel inceleme sistemi oluşturulmasını sağlamalıdırlar. Üye devletler sözkonusu incelemelerin etki şeklinde yürütülmesi için gerekli beceri ve vasıflara sahip personelin mevcut bulunmasını güvence altına almalıdırlar.
- (27) Bilgiye erişim, karar süreçlerinde halkın katılımı ve çevresel konularda adalete ulaşma konularında Arhus Konvansiyonu¹⁵ gereğince halkın karar süreçlerine etkin katılımının sağlanması kamuoyunun kendini ifade edebilmesi, karar mercilerinin bu kararlara ilişkin düşünce ve kaygıları dikkate alması ve böylece karar verme sürecinin hesap verebilirliğinin ve şeffaflığının artırılması ile kamuoyunda çevre sorunlarında duyarlılığın yükseltilmesi ve kararlara desteğin artırılması için gereklidir. Halktan ilgili kişiler insane sağlığına uygun bir ortamda yaşama hakkının korunmasına katkıda bulunmak için adalete ulaşabilir kılınmalıdırlar.
- (28) Ölçülmüş toplam termal girdisi 50 MW altındaki tesislerde yakıt tüketilmesi havaya kirletici maddeler salınmasına önemli katkıda bulunmaktadır. Hava Kirliliği Konusunda Tematik Strateji'de ortaya konulan hedefler doğrultusunda Komisyon'un bu türden emisyonları denetlemek

için en uygun sistemi oluşturma gerekliliğini gözönünde bulundurması gerekmektedir. Gözönünde bulundurma sağlık kuruluşlarındaki yakma tesislerinin özelliklerini, bilhassa acil hallerdeki kullanımlarını dikkate alarak yapılmalıdır.

- (29) Büyük çaplı yakma tesisleri kirletici maddelerin havaya salımına büyük katkıda bulunmakta ve insan sağlığı ile çevre üzerinde önemli etkide bulunmaktadır. Bu etkiyi azaltmak ve bazı atmosfer kirleticileri için ulusan tavan değerleri hakkında 23 Ekim 2001 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinde¹⁶ ortaya konan koşullar ile Hava Kirliliği Konusunda Tematik Strateji'de belirlenen hedefleri karşılamak için bazı türde yakma tesisleri ve kirletici maddeler için daha bağlayıcı emisyon sınır değerlerinin Birlik çapında belirlenmesi gerekmektedir.
- (30) Komisyon Birlik çapında emisyon sınır değerleri oluşturulması ve Ek V'te ortaya konan emisyon sınır değerlerinin büyük çaplı yakma tesisleri yönünden değiştirilmesi gereğini ve ilgili MET referans belgelerini gözden geçirip değiştirmeyi dikkate almalıdır. Bu bağlamda Komisyon rafinerilerin enerji sistemlerindeki özel halleri göz önünde bulundurmalıdır.
- (31) Bazı yerli katı yakıtların özellikleri nedeniyle böyle yakıtlar kullanan yakma tesisleri için sülfür dioksit emisyon sınır değerleri yerine minimum desülfürizasyon oranlarının uygulanması uygundur. Ayrıca bitümlü şistin özellikleri diğer yakıtlarla aynı sülfür giderme tekniklerinin uygulanmasına veya aynı desülfürizasyon verimliliğinin elde edilmesine izin vermediği için bu yakıtı kullanan tesisler için biraz daha düşük minimum desülfürizasyon oranı kabul edilmesi uygun olacaktır.
- (32) Ciddi darlık nedeniyle düşük sülfürlü yakıtların veya gazın aniden temin edilemez hale gelmesi durumunda yetkili makamlar ilgili yakma tesislerine bu Yönergede öngörülen emisyon sınır değerlerini aşmaları için geçici muafiyetler getirebilir.
- (33) İlgili işletmeci yakma tesisini giderme gereçlerinin arızalanmasından sonra 24 saatten fazla çalıştıramaz. Kirliliğin çevre üzerinde olumsuz etkilerini sınırlamak için, giderme olmaksızın yürütülen faaliyet 12 aylık dönem içinde toplam 120 saati geçemeyecektir. Ancak enerji temini için baskın ihtiyaç mevcutsa veya diğer bir yakma tesisinden kaynaklı salımın toplam değerleri arttırmasının önlenmesi gerekiyorsa yetkili makamlar bu zaman sınırları içinde olmak üzere

¹⁵ OJ L 124 17.5.2005 s. 4

¹⁶ OJ L 309 27.11.2001 s. 22

muafiyet tanıyabilirler.

- (34) Çevrenin ve insan sağlığının yüksek düzeyde korunması ve atıkların sınır ötesinde daha düşük çevre standartlarıyla çalışan tesislere aktarılmasının önlenmesi için bağlayıcı faaliyet şartlarının, teknik gerekliliklerin ve Birlik içinde atık yakan veya birlikte yakan tesislere emisyon sınır değerleri getirilerek korunması gerekmektedir.
- (35) Bazı faaliyetlerde ve tesislerde organik solventlerin kullanılması organik bileşiklerin havaya salınma neden olmaktadır. Bu durum doğal kaynaklara zarar veren ve insan sağlığına zararlı etkileri bulunan fotokimyasal oksidanların yerel olarak veya sınır ötesinde oluşmasına katkıda bulunmaktadır. Dolayısıyla organik solventlerin kullanımına karşı önleyici eyleme geçmek ve organik bileşikler için emisyon sınır değerlerine uygunluğu sağlayacak ve faaliyet koşullarını belirleyecek şartlar oluşturulması gerekmektedir. Düşük solventli veya solventsiz ürünlerin ya da tekniklerin kullanılması gibi eşit düzeyde emisyon azaltımını sağlayacak alternatif araçların mevcut olduğu durumlarda işletmecilerin bu Yönergede ortaya konan emisyon sınırlarına uyumunu sağlamak yerine azaltım planlarının şartlarını karşılamalarına izin verilmesi gerekmektedir.
- (36) Titanyum dioksit üreten tesisler havada ve suda ciddi kirlenmeye yol açabilirler. Bu etkileri azaltmak için bazı kirletici maddeler yönünden daha bağlayıcı emisyon sınır değerleri ortaya konulması gerekmektedir.
- (37) Seramik ürünlerinin ateşleme yoluyla üretildiği tesislerin bu Yönergeye uygun şekilde oluşturulacak ulusal kanunların, yönetmeliklerin ve idari düzenlemelerin kapsamına alınmasında ulusal sektörün özellikleri temelinde ve kapsam net bir şekilde tanımlanarak üye devletler tarafından üretim kapasitesi ve fırın kapasitesi ölçütlerinden birinin veya ikisinin birden uygulanacağı kararlaştırılacaktır.
- (38) Raporlamayı basitleştirmek ve gereksiz idari yükü azaltmak için Komisyon bu Yönerge uyarınca verilerin nasıl sunulacağı konusunda Birlik hukuku gerekleri ve özellikle Avrupa Kirletici Maddelerin Atılması ve Transferi Sicili oluşturulmasına ilişkin 18 Ocak 2006 tarihli ve 166/2006 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönetmeliğindeki¹⁷ hükümler ile uyumlulaştırılması için gerekli yöntemler belirleyecektir.
- (39) Uygulamada tek tip koşullar sağlamak için Komisyona, verilerin toplanmasına ilişkin usulü benimseyecek, MET referans belgelerini hazırlayacak ve içerik ve format uygunluğu dâhil vasıf garanti kriterlerini belirleyecek, MET sonuçları üzerine kararlar alacak, açılış ve kapanış

sürelerine ve büyük çaplı yakma tesislerinin ulusal geçiş planlarına ilişkin ayrıntılı kurallar yapacak ve üye devletlerin Komisyona bilgi iletiminin biçim ve sıklığını belirleyecek uygulama yetkileri tanınmalıdır. Avrupa Birliğinin İşleyişiyle İlgili Anlaşmanın 291. Maddesi uyarınca üye devletlerin Komisyon'un bu yetkileri kullanmasına ilişkin denetiminde yararlanılacak mekanizmaların kuralları ve genel ilkeleri olağan yasama usulüyle benimsenecek bir yönetmelik tarafından belirlenecektir. Bu yeni yönetmeliğin kabulünden önce Komisyon'a verilen uygulama yetkilerinin kullanılmasına ilişkin usulleri ortaya koyan 28 Haziran 1999 tarihli 1999/468/EC Konsey kararı¹⁸ uygulanmaya devam edecek ama uygulama alanı bulunmayan tetkik usulüne ilişkin düzenleme ayrı tutulacaktır.

- (40) Komisyona Avrupa Birliğinin İşleyişiyle İlgili Anlaşmanın 290. Maddesi uyarınca, ağır metaller, dioksinler ve furanların hava emisyonlarının hangi tarihten itibaren sürekli olarak ölçüleceği ve bilimsel-teknik ilerlemede Ek V, VI ve VII'de yer alan bazı kısımların benimsenmesi konularında görevlendirme üzerinden faaliyet yürütecek güçler tanınmalıdır. Atık yakma ve birlikte atık yakma tesislerinde bu yetki diğer hususların yanı sıra toplam toz emisyonunun sürekli izlenmesinde yapılacak muafiyetlerin ölçütlerini de kapsayabilir. Komisyonun hazırlık çalışmasında uzmanlar seviyesi dahil uygun görüşlere başvurması özel önem taşımaktadır.
- (41) Ciddi çevre kirliliğini, örneğin ağır metallere, dioksinlerden ve furanlardan kaynaklı kirliliği çözümlenebilmek için Komisyon belli faaliyetlerde elde bulunan en iyi tekniklerin uygulanmasını veya bu faaliyetlerin bir bütün olarak çevre üzerindeki etkilerini değerlendirmek suretiyle emisyon sınır değerlerine ve denetlemelere ve düzenlemelere uygunluğa ilişkin kurallar önermelidir.
- (42) Üye devletler bu Yönerge doğrultusunda kabul edilen ulusal düzenlemelerin ihlali durumunda uygulanacak cezalara ilişkin kurallar oluşturmalı ve uygulanmalarını sağlamalıdır. Bu cezalar etkin, orantılı ve caydırıcı olmalıdır.
- (43) Mevcut tesislerin bu Yönergedeki yeni şartlara teknik uyumları için yeterli süre tanımak amacıyla, yeni şartlardan bazıları sözkonusu tesislere Yönergenin yürürlüğe girmesinden belirli bir zaman sonra uygulanmaya başlanmalıdır. Yakma tesisleri Ek V'te belirtilen emisyon sınır değerlerini karşılayacak giderme önlemlerini almaları için yeterli zamana ihtiyaç duyacaklardır.
- (44) Bu Yönergenin çevre korumasını yüksek düzeyde gerçekleştirme ve çevresel vasıfları iyileştirme hedeflerine üye devletler tarafından yeterli derecede ulaşılamayacağı ve endüstriyel

¹⁷ OJ L 33 4.2.2006 s. 1

¹⁸ OJ L 184 17.7.1999 s. 23

faaliyetlerden kaynaklı kirlenmenin sınır aşırı niteliğinden dolayı ancak Birlik seviyesinde daha iyi elde edilebileceği için Birlik Avrupa Birliği Anlaşması'nın 5. Maddesinde ortaya konulan yetki devri çerçevesinde önlemleri kabul edebilir. Yine bu maddede ortaya konulan orantılılık ilkesi gereğince, bu Yönerge sayılan hedefleri elde etmek için gerekli tedbirlerin ötesinde uygulanamaz.

- (45) Bu Yönerge temel haklara saygılıdır ve Avrupa Birliği Temel Haklar Şartı'ndaki ilkeleri benimser. Bu Yönerge özel olarak Şart'ın 37. Maddesinin hayata geçirilmesini amaçlar.
- (46) Bu Yönergenin ulusal hukuka aktarılması önceki Yönergelere göre esaslı değişiklik getiren hükümlerle sınırlanabilir. Değişikliğe uğramamış hükümlerin aktarılması önceki Yönergelerin gereğidir.
- (47) Daha iyi yasama konusunda kurumlar arası anlaşmanın¹⁹ 34. Maddesi gereğince üye devletler ulusal çıkarları için ve Birlik çıkarları kapsamında bu Yönergeyle bağlantıyı ve aktarma faaliyetlerini mümkün olduğunca ortaya koyacak kendi masalarını oluşturmaya ve bu masaları kamuya açık tutmaya teşvik edilirler.
- (48) Bu Yönerge üye devletlerin Ek IX B Kısımında yer verilen Yönergelerin ulusal hukuka aktarılması ve hayata geçirilmesine ilişkin yükümlülüklerini ortadan kaldırmaz.

BÖLÜM I ORTAK HÜKÜMLER

Madde 1

Konu

Bu Yönerge endüstriyel faaliyetlerden kaynaklı kirliliğin entegre biçimde önlenmesinin ve denetlenmesinin kurallarını ortaya koymaktadır. Ayrıca havaya, suya ve toprağa salımların önlenmesi, bu gerçekleştirilemiyorsa azaltılması ve atık üretiminin engellenmesi kurallarını belirlemekte, bu yolla çevrenin bir bütün olarak yüksek düzeyde korunmasını amaçlamaktadır.

Madde 2

Kapsam

1. Bu Yönerge Bölüm II ila VI'da belirtilen kirliliğe yol açıcı endüstriyel faaliyetlerde uygulanacaktır.
2. Bu Yönerge araştırma faaliyetlerinde, geliştirme faaliyetlerinde ve yeni ürünler ile yöntemlerin test edilmesinde uygulanmayacaktır.

Madde 3

Tanımlar

Bu Yönerge kapsamında aşağıdaki tanımlar geçerlidir:

- (1) 'madde' aşağıda sayılanlar dışında her türlü kimyasal element ve bileşikler anlamındadır.
 - (a) Çalışanların ve genel toplumun sağlığının iyonizan radyasyonun tehlikelerine karşı korumak için temel güvenlik standartlarını oluşturan 13 Mayıs 1996 tarihli 96/29/Euratom Konsey Yönergesinin²⁰ 1. Maddesinde tanımlanan radyoaktif maddeler,
 - (b) Genetiği değiştirilmiş mikroorganizmaların sınırlı kullanımına ilişkin 6 Mayıs 2009 tarihli 2009/41/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinin²¹ 2(b) maddesinde tanımlanan genetiği değiştirilmiş mikroorganizmalar,
 - (c) Genetiği değiştirilmiş mikroorganizmaların çevreye kontrollü salımına ilişkin 12 Mart 2001 tarihli 2001/18/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinin²² 2. Maddesinin 2. Bendinde tanımlanan genetiği değiştirilmiş mikroorganizmalar.
- (2) 'kirlilik' insan faaliyetlerinin doğrudan veya dolaylı sonucu olarak maddelerin, titreşimlerin, ısının veya gürültünün insan sağlığına veya çevrenin vasıflarına ya da maddi malvarlığına zararlı olabilecek veya çevrenin hoşça vakit geçirme ve diğer meşru amaçlarla kullanımına engel olabilecek şekilde havaya, suya veya toprağa bırakılması anlamındadır,
- (3) 'tesis' Ek I'de veya Ek VII Kısım 1'de belirtilen faaliyetlerin birinin veya birkaçının ve Eklerde belirtilen faaliyetlerle teknik bakımdan ilgili ve salım ile kirliliğe etki yapabilecek sair faaliyetlerin gerçekleştirildiği sabit teknik birim anlamındadır,
- (4) 'salım' maddelerin, titreşimin, ısı veya gürültünün tesiste yer alan tekil veya muhtelif kaynaklardan havaya, suya veya toprağa doğrudan veya dolaylı biçimde bırakılması anlamındadır,
- (5) 'emiyon sınır değeri' bir salımın bazı belirli parametrelerle ifade edilen kütlelerinin, bir veya daha fazla zaman dilimi içinde aşılması gereken konsantrasyonu ve/veya seviyesi anlamındadır,
- (6) 'çevre kalite standardı' Birlik hukukunca belirlenen ve belli bir çevrede ya da belirli bir parçasında, belirli bir sürede yerine getirilmesi gereken şartlar anlamındadır,

²⁰ OJ L 159 29.6.1996 s. 1

²¹ OJ L 125 21.5.2009 s. 75

²² OJ L 106 17.4.2001 s. 1

¹⁹ OJ C 321 31.12.2003 s. 1

- (7) 'ruhsat' bir tesisin veya yakma tesisinin, atık yakma veya birlikte atık yakma tesisinin tamamen veya kısmen işletilmesi için gereken yazılı izin anlamındadır,
- (8) 'genel bağlayıcı kurallar' en az sektör düzeyinde geçerli ve ruhsat şartlarını belirlemek için getirilmiş emisyon sınır değerleri ve diğer koşullar anlamındadır,
- (9) 'esaslı değişiklik' bir tesisin veya yakma tesisinin, atık yakma veya birlikte atık yakma tesisinin faaliyet yapısında insan sağlığı ile çevre üzerinde önemli olumsuz etkileri olabilecek şekilde değişiklik veya genişletme anlamındadır,
- (10) 'elde bulunan en iyi teknikler' faaliyetlerin ve uygulama yöntemlerinin salımları önlemek veya bu mümkün değilse salımları ve çevreye bir bütün olarak etkilerini azaltmak için oluşturulmuş emisyon sınır değerleri ve ruhsat şartlarının temelini sağlayan belirli tekniklerin pratik uygunluğu yönünden en verimli ve en ileri aşaması anlamındadır:
- (a) 'teknikler' tesisin tasarımında, yapımında, yönetiminde, faaliyetlerinde ve devredışı bırakılmasında kullanılan teknolojiyi ve yöntemleri kapsar;
- (b) 'elde bulunan teknikler' sözkonusu teknikler ilgili üye devlette kullanılıyor veya oluşturulmuş olmasa dahi işletmeci tarafından erişilebilir olduğu sürece ilgili sektörde ekonomik ve teknik olarak sürdürülebilir koşullarda ve maliyetler ile avantajlar dikkate alınarak uygulamaya olanak veren ölçüde geliştirilmiş teknikler anlamındadır,
- (c) 'en iyi' çevrenin yüksek düzeyde bir bütün olarak korunmasında en etkin olan anlamındadır,
- (11) 'MET referans belgesi' Madde 13 gereğince organize edilmiş bilgi alışverişi sonucunda oluşturulmuş, tanımlanan faaliyetler ve özel olarak uygulanan teknikleri, mevcut salımların ve tüketim düzeylerini, elde bulunan en iyi teknikleri belirlemek için gözetilen teknikleri ile MET sonuçlarını ve yeni ortaya çıkan teknikleri için hazırlanmış, Ek III'te yer verilen ölçütleri özellikle dikkate alan belge anlamındadır,
- (12) 'MET sonuçları' MET belgesinin elde bulunan en iyi tekniklerle ilgili sonuçları, tanımlarını, uygulanabilirliklerini değerlendirmek için gerekli bilgileri, elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon düzeylerini, ortak izlenmesini, ortak tüketim düzeylerini ve uygun hallerde ilgili sahanın iyileştirilmesi tedbirlerini içeren kısımları anlamındadır,
- (13) 'elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon düzeyleri' olağan faaliyet şartlarında elde bulunan en iyi teknik veya elde bulunan en iyi tekniklerin kombinasyonu uygulanarak elde edilen ve MET sonuçlarında belli bir zaman dilimi içerisinde, belirli referans koşullar altında ortalama bir değer olarak ifade edilen muhtelif emisyon değerleri anlamındadır,
- (14) 'yeni teknik' ticari olarak geliştirilmesi halinde daha yüksek düzeyde çevre korumasını veya mevcut tekniklerin uygulanmasından kaynaklı maliyetten daha düşük maliyetle en az mevcut çevre koruma düzeyinin muhafaza edilmesini sağlayacak ve endüstriyel faaliyetlere yönelik yeni teknik anlamındadır,
- (15) 'işletmeci' tesisi veya yakma tesisini, atık yakma tesisi veya atık birlikte yakma tesisini tamamen ya da kısmen işleten veya kontrol eden ya da ulusal hukukta yer verilmesi durumunda, tesisin teknolojik işleyişi konusunda ekonomik yetki verilmiş bulunan gerçek veya tüzel kişi anlamındadır,
- (16) 'kamu' bir veya birden fazla gerçek veya tüzel kişi ile ulusal hukuk veya uygulamaya göre bunların birlikleri, örgütleri veya grupları anlamındadır,
- (17) 'ilgili kişiler' kamunun ruhsat verilmesi veya yenilenmesi ya da ruhsat şartlarının belirlenmesi hususlarında alınan kararlardan etkilenen veya etkilenme olasılığı bulunan üyeleri anlamındadır. Bu tanım yönünden, çevre korumasını destekleyen ve ulusal hukuktaki koşulları karşılayan sivil toplum kuruluşları ilgili sayılırlar,
- (18) 'tehlikeli maddeler' maddeler ve karışımların tasnifi, etiketlenmesi ve ambalajlanması konusunda 16 Aralık 2008 tarihli (EC) No 1272/2008 Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönetmeliğinin²³ 3. Maddesinde tanımlanan maddeler ve karışımlar anlamındadır,
- (19) 'temel raporu' ilgili tehlikeli maddelerce kirlenme yönünden toprağın ve yeraltı suyunun durumunu belirten bilgiler anlamındadır,
- (20) 'yeraltı suyu' su politikaları alanında Topluluk eylemi için çerçeve oluşturan 23 Ekim 2000 2000/60/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinin²⁴ 2. Maddesinin 2. Bendinde tanımlanan yeraltı suları anlamındadır,
- (21) 'toprak' yer kabuğunun kaya katmanı ile yüzey arasındaki kısmı anlamındadır. Mineral partikülleri, organik madde, su, hava ve canlı organizmalardan oluşur,
- (22) 'çevresel inceleme' sahaya ziyaretler, salımların

²³ OJ L 353 31.12.2008 s. 1²⁴ OJ L 327 22.12.2000 s. 1

izlenmesi, iç raporların ve takip belgelerinin denetlenmesi, öz denetimin doğrulanması, kullanılan tekniklerin denetlenmesi, tesisteki çevre yönetiminin uygunluğunun incelenmesi gibi, yetkili makam tarafından veya yetkili makam adına yürütülen ve tesislerin ruhsat şartlarıyla uyumunu denetlemeye ve temin etmeye, gerekirse tesisin çevresel etkisini denetlemeye yönelik faaliyetler anlamındadır,

- (23) 'kümes hayvanı' kümes hayvanlarının ve yumurtaların Topluluk içi ticareti ve üçüncü ülkelerden ithalatında hayvan sağlığı şartlarını düzenleyen 15 Ekim 1990 tarihli 90/539/EEC Konsey Yönergesinin²⁵ 2. Maddesinin 1. Bendinde tanımlanan kümes hayvanları anlamındadır,
- (24) 'yakıt' yakılabilir herhangi sıvı, katı veya gaz madde anlamındadır,
- (25) 'yakma tesisi' yakıtların oluşan ısıyı kullanmak amacıyla okside edildiği herhangi teknik aygıt anlamındadır,
- (26) 'baca' atık gazların havaya verilmesi için bir veya birden fazla boru ile çıkış sağlayan yapı anlamındadır,
- (27) 'faaliyet saatleri' açılış ve kapanış süreleri dahil, yakma tesisinin tamamen veya kısmen çalışarak havaya salım bıraktığı zamanın saat olarak ifade edilmesi anlamındadır,
- (28) 'desülfürizasyon oranı' yakma tesisi tarafından belli bir zaman diliminde havaya salınmayan sülfür miktarının aynı zaman diliminde yakma tesisine verilen ve tesiste kullanılan katı yakıtta mevcut sülfür miktarına oranı anlamındadır,
- (29) 'yerli katı yakıt' bu yakıt için özel olarak tasarlanmış yakma tesisinde yakılan, doğal ve yerel olarak elde edilen yakıt anlamındadır,
- (30) 'belirleyici yakıt' ham petrolün kendi kullanımı için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarının tek başına veya diğer yakıtlarla birlikte kullanıldığı çok yakıt ateşlemeli bir yakma tesisinde Ek V Kısım 1'de belirtilen en yüksek emisyon sınır değerine sahip yakıt veya, farklı yakıtların aynı emisyon sınır değerine sahip olması halinde, en yüksek termal girdiye sahip yakıt anlamındadır,
- (31) 'biyokütle' aşağıdakilerden herhangi biri anlamındadır:

- (a) Tarım veya ormancılıktan elde edilmiş olup enerji içeriğinden yararlanmak için yakıt olarak kullanılan herhangi bir bitkisel materyal içeren ürünler,

(b) Aşağıdaki atıklar:

- (i) Tarım ve ormancılıktan gelen bitkisel atıklar,
- (ii) Oluşan ısı elde edilmişse besin işleme endüstrisinden gelen bitkisel atıklar,
- (iii) Üretim yerinde birlikte yakılmış ve oluşan ısı elde edilmişse, ham selüloz üretiminden ve hamurdan kâğıt üretiminden gelen lifli bitkisel atıklar,
- (iv) Mantar atıkları;
- (v) Ağaç koruyucu maddeleri veya kaplamalarla işleminden geçirme nedeniyle halojenli organik bileşikler veya ağır metaller içerebilecek ağaç atıkları dışında ağaç atıkları (Özellikle inşaat veya yıkım atıklarından kaynaklı ağaç atıkları),
- (32) 'çok yakıt ateşlemeli yakma tesisi' eşzamanlı veya farklı zamanlarda iki veya daha fazla türde yakıtla ateşlenebilen herhangi bir yakma tesisi anlamındadır.
- (33) 'gaz türbini' temelde bir kompresörden, işleyen akışkanı ısıtacak yakıtın okside edildiği termal aygıt ve türbinden oluşan ve termal enerjiyi mekanik güce dönüştüren döner makine anlamındadır,
- (34) 'gaz motoru' Otto çevrimine göre işleyen ve kıvılcım ateşlemesi veya çift yakıtlı motor ise sıkıştırma ateşlemesi kullanan içten yanmalı motor anlamındadır,
- (35) 'dizel motor' diesel çevrimine göre çalışan ve yakıtı yakmak için sıkıştırma ateşlemesi kullanan içten yanmalı motor anlamındadır,
- (36) 'küçük izole sistem' elektrik iç pazarı için ortak kurallar hakkında 26 Haziran 2003 tarihli 2003/54/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinin²⁶ 2. Maddesinin 26. Bendinde tanımlanan küçük izole sistem anlamındadır,
- (37) 'atık' atıklar hakkında 19 Kasım 2008 tarihli 2008/98/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinin²⁷ 3. Maddesinin 1. Bendinde belirtilen atıklar anlamındadır,
- (38) 'tehlikeli atıklar' 2008/98/EC Yönergesinin 3. Maddesinin 2. Bendinde tanımlanan tehlikeli atıklar anlamındadır,
- (39) 'karma kentsel atık' evsel atıklar ve ekonomik, endüstriyel ve kurumsal faaliyetlerden kaynaklı olmalarına karşın yapıları ve bileşimleri itibarıyla

²⁵ OJ L 303 31.10.1990 s. 6

²⁶ OJ L 176 15.7.2003 s. 37

²⁷ OJ L 312 22.11.2008 s. 3

evsel atıklara benzer atıklar anlamındadır. Ancak kaynaktan ayrıca toplanan ve 2000/532/EC Kararı²⁸ Ek'inde 20 01 başlığı altında tanımlanan atıklarla aynı ekin 20 02 başlığı altında tanımlanan atıklar kapsam dışındadır.

- (40) 'atık yakma tesisi' ortaya çıkan yanma ısısı elde edilsin ya da edilmesin, atıkların oksidasyon veya işlemden kaynaklanan maddeler sonuçta yakılıyorsa piroliz, gazlama veya plazma işlemi gibi diğer termal işlemler yoluyla muameleye tabi tutulması yoluyla yakılması için oluşturulmuş sabit veya gezici teknik birim ve ekipman anlamındadır,
- (41) 'atık birlikte yakma tesisi' temel amacı enerji üretimi veya ürün istihsalı olan ve atıkları olağan veya ek yakıt olarak kullanan ya da atıkların bertaraf amacıyla oksidasyon veya işlemden kaynaklanan maddeler sonuçta yakılıyorsa piroliz, gazlama veya plazma işlemi gibi diğer termal işlemler yoluyla muameleye tabi tutulması yoluyla yakılması için oluşturulmuş sabit veya gezici teknik birim ve ekipman anlamındadır,
- (42) 'nominal kapasite' atık yakma tesisinde veya atık birlikte yakma tesisinde yer alan fırınların inşa eden veya işletmeci tarafından belirlenmiş şekilde ve atıkların kalorifik değeri dikkate alınarak hesaplanan toplam yakma kapasitelerinin saat başı yakılan atık miktarı cinsinden ifade edilmesi anlamındadır,
- (43) 'dioksinler ve furanlar' Ek VI Kısım 2'de belirtilen bütün poliklorlu dibenzo-p-dioksinler ve dibenzofuranlar anlamındadır,
- (44) 'organik bileşik' en azından karbon elementini ve hidrojen, halojen, oksijen, sülfür, fosfor, silikon veya nitrojenden birini veya birden fazlasını içeren ama karbon oksitler ile inorganik karbonatlar ve bikarbonatları içermeyen bileşikler anlamındadır,
- (45) 'uçucu organik bileşik' 293,15 K değerinde 0,01 kPa veya daha fazla buhar basıncına ya da belirli kullanım şartlarında mütakabil uçuculuğa sahip organik bileşikler ve kreozot kesitleri anlamındadır,
- (46) 'organik solvent' aşağıdaki amaçlarla kullanılan herhangi uçucu organik bileşik anlamındadır:
- (a) Ham maddeleri, ürünleri veya atıkları çözümdürmek için tek başına veya diğer maddelerle birlikte ve kimyasal değişime uğramaksızın,
- (b) Kirletici maddeleri çözümdürerek gidermek için,
- (c) Çözücü olarak,
- (d) Dağıtma aracı olarak,

- (e) Kıvam ayarlayıcı olarak,
- (f) Yüzey gerilimi ayarlayıcısı olarak,
- (g) Plastikleştirici olarak,
- (h) Koruyucu madde olarak

- (47) 'kaplama' bazı boyalarda, cilalarda ve araçların ince tesviyesinde kullanılan bazı ürünlerde organik solvent kullanımından kaynaklı uçucu organik bileşik salımının sınırlandırılmasına ilişkin 21 Nisan 2004 tarihli 2004/42/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesinin²⁹ 2. maddesinin 8. Bendinde tanımlanan kaplamalardır.

Madde 4

Ruhsat yükümlülüğü

1. Üye devletler hiçbir tesisin veya yakma tesisinin, atık yakma tesisinin veya atık birlikte yakma tesisinin ruhsatsız faaliyet göstermesine izin vermeyecektir.

Birinci fıkraya yönünden üye devletler yalnızca Bölüm V'te ele alınan tesislerin tescil usulünde muafiyet yoluna gidebilirler.

Tescil usulü bağlayıcı bir düzenleyici işleme belirlenecek ve en asgari halde işletmecinin tesis işletme niyetini yetkili makama bildirmesi şeklinde olacaktır.

2. Üye devletler bir ruhsatın iki veya daha fazla tesisi ya da aynı sahada aynı işletmeci tarafından işletilen tesis kısımlarını kapsamaması yönünde düzenleme yapabilirler.

Bir ruhsat iki veya daha fazla tesisi kapsıyorsa tesislerden her birinin bu Yönergedeki şartlarla uyumlu olması koşulu karşılanmış bulunmalıdır.

3. Üye devletler bir ruhsatın aynı tesisin farklı işletmeciler tarafından işletilen kısımlarını kapsamaması yönünde düzenleme yapabilirler. Bu durumda işletmecilerden her birinin sorumlulukları ruhsatta tanımlanmış olmalıdır.

Madde 5

Ruhsat verilmesi

1. Ulusal hukukta veya Birlik hukukunda öngörülen koşulları ortadan kaldırmaksızın, yetkili makamlar tesis bu Yönerge şartlarını karşıladığı takdirde ruhsat vereceklerdir.

2. Birden fazla makamın yetkili olduğu veya birden fazla işletmecinin mevcut olduğu veya birden fazla ruhsat verilmesinin sözkonusu olduğu hallerde yetkili makamların süreçte etkin şekilde hareket etmeleri için tam koordinasyonu sağlayacak tedbirler, usuller ve ruhsatın biçimi üye devletlerce belirlenecektir.

²⁸ Atıklar hakkında 75/442/EC Konsey Yönergesi Madde 1 (a) uyarınca atıklar listesi belirleyen 94/3/EC Kararının yerini alan 3 Mayıs 2000 tarihli 2000/532/EC Komisyon Kararı.

²⁹ OJ L 143 30.4.2004 s. 87

3. 85/337/EEC Yönergesi 4. Maddesinin geçerli olduğu hallerde yeni bir tesis veya esaslı değişiklikler sözkonusu ise bu Yönergenin 5, 6, 7, ve 9. Maddeleri uyarınca elde edilen bilgi ve sonuçlar incelenerek ruhsat verme sürecinde kullanılacaktır.

Madde 6

Genel bağlayıcı kurallar

Üye devletler, ruhsat yükümlülüğünü ortadan kaldırmaksızın, tesis, yakma tesisi, atık yakma tesisi ve atık birlikte yakma tesisi türleri için koşulları genel bağlayıcı kurallarla getirebilirler.

Genel bağlayıcı kurallar kabul edilmişse ruhsat bu kurallara atıf da içerebilir.

Madde 7

Kazalar

Çevre zararlarının önlenmesi ve telafisine ilişkin çevresel sorumluluk hakkındaki 21 Nisan 2004 tarihli 2004/35/EC Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesine³⁰ aykırı olmaksızın, üye devletler aşağıdaki hususları yerine getirmek için gerekli önlemleri almakla mükelleftirler:

- İşletmeci yetkili makamı derhal bilgilendirecektir;
- İşletmeci çevresel etkiyi sınırlamak ve olabilecek kazalar ile istenmeyen olayları önlemek için gerekli girişimleri derhal başlatacaktır;
- İşletmecinin çevresel etkiyi sınırlamak ve olabilecek kazalar ile istenmeyen olayları önlemek için gerekli girişimler için her türlü ek girişimde bulunulması yetkili makamca istenecektir.

Madde 8

Uygunsuzluk

- Üye devletler ruhsat hükümlerine uygunluğun sağlanması için gerekli tedbirleri alacaktır.
- Ruhsat hükümlerinin ihlal edilmesi durumunda üye devletler aşağıdaki hususları sağlayacaktır:
 - İşletmeci yetkili makamı derhal bilgilendirecektir;
 - İşletmeci uygunluğun en kısa zamanda tekrar sağlanması için gerekli girişimleri derhal başlatacaktır;
 - İşletmecinin uygunluğun tekrar sağlanması için gerekli girişimler için her türlü ek girişimde bulunulması yetkili makamca istenecektir.

Ruhsat hükümlerinin ihlali insan sağlığına doğrudan tehlike arz ediyor ya da çevre üzerinde ciddi ve doğrudan olumsuz etki yaratma olasılığı taşıyorsa tesis, yakma tesisi, atık yakma tesisi veya atık birlikte yakma tesisinde ya da bunların ilgili kısımlarında faaliyet (b) ve (c) bentlerinde tanımlanan girişimler tamamlanana kadar etelenir.

Madde 9

Sera gazları salımı

1. Tesiste yürütülen faaliyetler sonucu salınan sera gazı emisyonunun 2003/87/EC Yönergesi Ek I'de belirtildiği hallerde ruhsat ciddi yerel kirliliğin ortaya çıkmasını engellemek durumu dışında doğrudan gaz salımlarına ilişkin emisyon sınır değerlerini içermeyecektir.

2. Üye devletler 2003/87/EC Yönergesi Ek I'de belirtilen faaliyetler için yakma üniteleri veya sahada karbondioksit salan diğer üniteler yönünden enerji verimlilik şartları getirmeme yoluna gidebilirler. Gerekli görüldüğünde, yetkili makamlar ruhsatı uygun şekilde değiştireceklerdir.

3. 1 ila 3. fıkralar 2003/87/EC Yönergesinin 27. Maddesi uyarınca Birlik içinde sera gazı salımların işlem sisteminden geçici olarak hariç tutulmuş tesislere uygulanmayacaktır.

BÖLÜM II

EK I'DE BELİRTİLEN FAALİYETLER İÇİN HÜKÜMLER

Madde 10

Kapsam

Bu bölümdeki hükümler Ek I'de belirtilen faaliyetlere ve uygunsa bu ekte ortaya konulan kapasite sınırlarına ulaşan faaliyetlere tatbik edilecektir.

Madde 11

İşletmecinin temel yükümlülüklerini düzenleyen genel esaslar

Üye devletler işletmelerin aşağıdaki esaslara uygun faaliyet göstermesi için gerekli tedbirleri alırlar:

- Kirliliğin önlenmesi için gerekli tüm önlemler alınmıştır,
- Elde bulunan en iyi teknikler uygulanmaktadır,
- Ciddi kirliliğe neden olunmamaktadır,

³⁰ OJ L 143 30.4.2004 s. 56

- (d) Atık üretimi 2008/98/EC Yönergesine uygun şekilde önlenmektedir,
- (e) Atık üretildiğinde 2008/98/EC Yönergesi uyarınca öncelik sıralamasına göre tekrar kullanma, geri dönüştürme, yeniden kazanma yollarına gidilmekte, bu yöntemlerin teknik ve ekonomik olanaksızlık nedeniyle gerçekleştirilememesi halinde atıklar çevreye etkiyi önlemek veya azaltmak suretiyle bertaraf edilmektedir,
- (f) Enerji verimli kullanılmaktadır;
- (g) Kazaları önlemek ve sonuçlarını sınırlamak için gerekli önlemler alınmaktadır,
- (h) Faaliyetlerin kesin olarak sona ermesi durumunda kirlilik riskini önlemek ve faaliyet sahasını 22. Maddede tanımlanan yeterli hale getirebilmek için gerekli tedbirler alınmaktadır.

Madde 12

Ruhsat başvuruları

1. Üye devletler ruhsat başvurularında aşağıdaki konularda bilgilerin sunulması için gerekli tedbirleri alacaktır:

- (a) Tesis ve yürütülen faaliyetler,
- (b) Ham maddeler ve yan maddeler, diğer maddeler ve tesiste kullanılan ya da üretilen enerji,
- (c) Tesisten yapılan salımın kaynakları,
- (d) Tesisin bulunduğu sahanın durumu,
- (e) Uygun durumlarda, Madde 22(2) hükümlerine uygun temel raporu,
- (f) Tesisten yapılacak öngörülebilir salımların her bir ortam için niteliği ve niceliği ile salımların çevreye yapacağı ciddi etkilerin tanımı,
- (g) Tesisten salımların önlemek, bu mümkün değilse azaltmak için önerilen teknoloji ve diğer teknikler,
- (h) Tesiste atık üretilmesinin engellenmesi, ortaya çıkan atıkların yeniden kullanılması, geri dönüşümü ve ıslahı için önlemler
- (i) İşletmeciye 11. Maddede yüklenen temel yükümlülüklerle ilişkin ilkeler kapsamında alınan diğer önlemler,
- (j) Çevreye salımların izlenmesi için planlanan önlemler,
- (k) Taslakta başvuru tarafından ele alınmış teknolojiye, tekniklere ve önlemlere ilişkin temel alternatifler.

Ruhsat başvuruları ayrıca ilk fıkrada belirtilen ayrıntıların teknik olmayan bir özetini içerecektir.

2. 85/337/EEC Yönergesinde öngörülen koşullar uyarınca hazırlanan bilgiler veya 96/82/EC Yönergesi uyarınca hazırlanan güvenlik raporu ya da diğer mevzuat kapsamında sunulan bilgiler 1. Fıkra da belirtilen koşulları karşılıyorsa bu türden bilgiler de başvuruya eklenebilir.

Madde 13

MET referans belgeleri ve bilgi alışverişi

1. MET referans belgelerinin hazırlanması, gözden geçirilmesi ve gerektiğine güncellenmesi için Komisyon üye devletler, ilgili sektörler ve çevre koruması alanındaki sivil toplum kuruluşları ile arasında bilgi alışverişini organize edecektir.
2. Bilgi alışverişi özel olarak şu hususlara temas

etmelidir:

Ruhsat koşulları

- (a) Tesislerin performansının ve tekniklerin uygun hallerde kısa ve uzun vadeli ortalamalar şeklinde ifade edilen salımlar biçiminde belirtilmesi, bağlantılı referans koşulları, hammadde türleri ve tüketimi, su tüketimi, enerji kullanımı ve atık üretimi,
- (b) Kullanılan teknikler, ilgili denetimler, ortamlar arasındaki etkileşim, ekonomik ve teknik uygulanabilirlik ve buna ilişkin gelişmeler,
- (c) (a) ve (b) bentlerinde belirtilen hususlar dikkate alınarak tanımlanacak elde bulunan en iyi teknikler ve yeni teknikler.

3. Komisyon üye devletlerin, ilgili sektörlerin ve çevre koruması alanındaki sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerinden oluşan bir forum oluşturacak ve düzenli olarak toplayacaktır.

Komisyon bilgi alışverişinde yapılacak pratik düzenlemeler ve özellikle aşağıdaki hususlar konusunda forumun görüşlerini alacaktır:

- (a) Forumun işleyiş usulleri,
- (b) Bilgi alışverişi için çalışma programı,
- (c) Veri toplama usulüne ilişkin düzenlemeler,
- (d) MET referans belgelerinin hazırlanması ve içerik ile format dâhil olmak üzere vasıfların güvence altına alınması için düzenlemeler.

İkinci fıkranın (c) ve (d) bentlerinde belirtilen düzenlemeler forumun görüşü alınarak hazırlanmalı ve Madde 75(2) hükmünce belirtilen usulle kabul edilmelidir.

4. Komisyon forumun MET referans belgelerine ilişkin görüşünü alarak kamuya açık hale getirecek ve 5. fıkrada belirtilen usul yönünden gözönünde bulunduracaktır.

5. MET sonuçlarına ilişkin kararlar Madde 75(2) hükmünce atıfta bulunulan usulle kabul edilecektir.

6. 5. Fıkra gereğince bir kararın kabul edilmesinin ardından, Komisyon MET referans belgelerini gecikmeksizin kamuya açacak ve EIT referans belgelerinin Birlik'in bütün resmi dillerinde yayımlanmasını sağlayacaktır.

7. Komisyon tarafından 83. Maddede atıfta bulunulan tarihten önce kabul edilmiş MET referans belgelerinde mevcut elde bulunan en iyi tekniklere ilişkin sonuçlar bu bölüm yönünden, Madde 15(3) ve (4) hükümleri dışında MET sonuçları gibi geçerli olacaktır.

1. Üye devletler ruhsatın 11 ve 18. Maddelere uygunluk için gerekli tüm tedbirleri içermesini sağlayacaklardır.

Bu tedbirler asgari düzeyde aşağıdakileri içerecektir:

- (a) Ek II'de yer alan kirletici maddelerin ve ilgili tesisten ciddi miktarda salınarak yapısı ve bir diğer ortama kirlilik taşınması ihtimali bulunan diğer maddelerin emisyon sınır değerleri,
- (b) Toprağın ve yeraltı suyunun korunması için gerekli koşullar ve tesiste üretilen atığın denetlenmesi ve yönetimine ilişkin tedbirler,

(c) Şu hususları belirten salım izleme koşulları:

- (i) ölçüm metodolojisi, sıklığı ve değerlendirme usulu ile (ii) 15(3)(b) maddesinin uygulandığı durumlarda salım izleme sonuçlarının elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon düzeylerine ilişkin süreler ve referans koşullarla uyumlu olması,

(d) Şu bilgileri yetkili makama düzenli olarak, en az yılda bir bildirme yükümlülüğü:

- (i) (c) bendinde belirtilen salım izleme sonuçları üzerinden elde edilen bilgiler ve yetkili makaman ruhsat koşullarıyla uyum sağlanıp sağlanmadığını değerlendirmesine olanak tanıyacak diğer veriler,

- (ii) 15(3)(b) Maddesinin uygulandığı hallerde salım elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon düzeyleriyle karşılaştırmaya olanak tanıyacak izleme sonuçları özeti,

(e) Salımların toprağa ve yeraltı suyuna aktarılmasını (b) bendi uyarınca engelleyecek tedbirlerin düzenli olarak sürdürülmesini ve denetlenmesini sağlayacak koşullar ile tesis sahasında bulunması muhtemel tehlikeli maddeler ile sahadaki toprak ve yeraltı suyu kirliliği olasılığı yönünden toprağın ve yeraltı suyunun periyodik izlenmesi için gerekli koşullar,

(f) Açılış ve kapanış, sızıntılar, arızalar, ani durmalar ve faaliyetlerin kesin olarak sona ermesi gibi faaliyete ilişkin olağandışı durumlarda alınacak tedbirler,

(g) Uzak mesafeli ve sınırötesi kirliliğin en aza indirilmesine ilişkin hükümler,

(h) Emisyon sınır değerlerine veya başka bir yerde tanımlanmış diğer uygulanabilir şartlara uygunluğu değerlendirme koşulları.

2. Fıkra 1(a) yönünden, emisyon sınır değerleri eşdeğer parametreler veya teknik önlemlerle desteklenerek ya da değiştirilerek aynı düzeyde çevresel koruma sağlamak yoluna gidilebilir.

3. MET sonuçları ruhsat koşullarını oluşturmak için referans işlevi gerektirir.

4. Madde 18 hükmünü ortadan kaldırmaksızın, yetkili makam MET sonuçlarında tanımlanmış elde bulunan en iyi tekniklerin uygulanmasıyla yerine getirilebilecek koşullardan daha sıkı ruhsat koşulları oluşturabilir. Üye devletler yetkili makamın böyle koşullar oluşturmasına olanak tanıyacak düzenlemeler yapabilirler.

5. Yetkili makam ilgili MET sonuçlarının hiçbirinde tanımlanmamış bir elde bulunan en iyi teknik üzerinden ruhsat koşulu oluşturuyorsa şu hususların yerine getirilmesine dikkat edecektir:

(a) Teknik Ek III'de belirtilen ölçütlere özen gösterilerek belirlenmiştir,

(b) Madde 15'te yer alan şartlar karşılanmaktadır.

İlk fıkrada atıfta bulunulan MET sonuçları elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı emisyon düzeylerini içermiyorsa, yetkili makam ilk fıkrada atıfta bulunulan tekniğin MET sonuçlarında tanımlanmış elde bulunan en iyi tekniklerle eşit düzeyde çevresel koruma sağlamasını temin etmelidir.

6. Tesiste yürütülen faaliyet veya yapılan üretim MET sonuçlarından hiçbirinin kapsamına girmiyorsa ya da bu sonuçlar faaliyetin veya sürecin oluşturduğu potansiyel çevresel etkilerin tamamını ele almıyorsa yetkili makam işletmeciyi önceden görüşerek ruhsat koşullarını ilgili faaliyetlere dair belirlediği elde bulunan en iyi tekniklere göre oluşturacak, bunu gerçekleştirirken Ek III'te ifade edilen ölçütlere özel önem gösterecektir.

7. Ek I'in 6.6 of bendinde ifade edilen tesislerde bu maddenin 1 ila 6. Fıkraları hayvanların korunmasına ilişkin mevzuata etki etmeden tatbik edilecektir.

Madde 15

Emisyon sınır değerleri, eşdeğer parametreler ve teknik önlemler

1. Kirlenici maddelere ilişkin emisyon sınır değerleri salımların tesisten çıktığı andan itibaren dikkate alınacak, bu zamandan önce gerçekleşmiş olabilecek seyreltilmiş değerler belirlenirken hesaba katılmayacaktır. İlgili tesisin emisyon sınır değerleri kirlenici maddelerin suya dolaylı olarak bırakılması yönünden su arıtma tesisinin etkisi dikkate alınarak belirlenebilir. Ancak bu durumda eşit düzeyde çevresel koruma gerçekleşeceği

güvence altına alınmalı ve sözkonusu durum daha yüksek düzeyde çevre kirliliğine yol açmamalıdır.

2. Emisyon sınır değerleri ve Madde 14(1) ve (2) kapsamında atıfta bulunulan eşdeğer parametreler ile teknik önlemler Madde 18 hükmünü ortadan kaldırmaksızın elde bulunan en iyi teknikler üzerinden tanımlanacak, herhangi bir tekniğin veya belirli teknolojinin kullanılması önerilmeyecektir.

3. Yetkili makam emisyon sınır değerlerini Madde 13(5) hükmüne atıfta bulunulan MET sonuçlarına ilişkin kararlarda ifade edilen elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı salım düzeylerini aşmayacak şekilde aşağıdaki yöntemlerden birini uygulayarak belirleyecektir:

(a) Elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı salım düzeylerini aşmayacak emisyon sınır değerleri belirlemek. Emisyon sınır değerleri eşit veya daha kısa dönemler için ve elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı salım düzeylerindeki referans koşullar üzerinden belirlenecektir.

(b) Değerler, dönemler ve referans koşullar yönünden (a) bendinde atıfta bulunulanlardan farklı emisyon sınır değerleri belirlemek.

(b) bendi uygulandığında yetkili makam en az yılda bir alım izleme sonuçlarını değerlendirerek olağan faaliyet koşullarında salımların elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı salım düzeylerini aşıp aşmadığını belirleyecektir.

4. Yetkili makam 3. Fıkra yönünden muafiyet getirmek suretiyle ve 18. Maddeye aykırı olmaksızın bazı özel hallerde daha esnek emisyon sınır değerleri belirleyebilir. Muafiyet yalnızca MET sonuçlarında tanımlanmış elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı salım düzeylerine ulaşmanın aşağıdaki nedenlerden dolayı çevresel yararlar orantısız ölçüde yüksek maliyetlere yol açması durumunda sözkonusu olabilecektir:

(a) İlgili tesisin coğrafi konumu veya sahadaki çevresel koşullar veya

(b) İlgili tesisin teknik özellikleri

Yetkili makam ilk fıkranın uygulanması halinde değerlendirme sonuçlarını ve ortaya konan şartları da içeren bir belgeyi ruhsat koşullarına ekleyecektir.

İlk fıkra uyarınca belirlenen emisyon sınır değerleri bu Yönergenin eklerinde ortaya konulan değerlerin uygulandığı durumlarda bu değerleri aşmayacaktır.

Yetkili makam her halde ciddi kirliliğe yol açılmamasını ve çevrenin bütün olarak korunmasında yüksek bir düzeye ulaşılmasını güvence altına almalıdır. Komisyon gerekli gördüğü hallerde üye devletlerin 72(1) maddesi uyarınca sunduğu bilgilerden, özellikle bu maddenin uygulanması açısından ifade edilen

hususlardan yola çıkarak maddenin uygulanmasına ilişkin yönlendirici düzenlemelere gitmek suretiyle uygulamada netlik sağlanması ve gözetilecek ölçütlerin belirlenmesi yoluna gidilebilir.

Yetkili makam ruhsat koşulların Madde 21 uyarınca tekrar değerlendirmesi yapılırken her seferinde ilk fıkra uygulamasını da yeniden değerlendirecektir.

5. Yetkili makam yeni tekniklerin denenmesi ve uygulanması açısından bu maddenin 2 ve 3. Fıkralarındaki ve 11. Maddenin (a) ve (b) bentlerinde toplam 9 ayı geçmeyecek geçici muafiyet yoluna gidilebilir. Ancak belirlenen süre bittikten sonra tekniğin denenmesi veya uygulanması durdurulacak ya da faaliyet en azından elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı salım düzeylerinde yürütülecektir.

Madde 16

İzleme şartları

1. Madde 14(l)(c) hükmünde atıfta bulunulan izleme şartları uygulanabildiği hallerde MET sonuçlarında tanımlanmış izleme sonuçlarına dayanacaktır.

2. Madde 14(l)(e) hükmünde yer alan periyodik izleme sıklığı yetkili makamca her bir tesis yönünden ya da genel bağlayıcı kurallarla belirlenecektir.

İlk fıkra hükmünü ortadan kaldırmaksızın, periyodik izleme kirlilik riskinin sistematik değerlendirmesine dayanmadığı sürece asgari düzeyde yeraltı suyu için 5 yılda bir, toprak için ise 10 yılda bir gerçekleştirilecektir.

Madde 17

Ek I'de belirtilen faaliyetler için genel bağlayıcı kurallar

1. Üye devletler genel bağlayıcı kuralları belirlerken bütüncül bir yaklaşımı sürdürmeyi ve ruhsat koşullarıyla ulaşılabilecek yüksek çevre koruma düzeyini elde etmeyi hedefleyeceklerdir.

2. Genel bağlayıcı kurallar elde bulunan en iyi tekniklere dayanacak, herhangi bir teknik veya belirli teknoloji kullanılması önerilmeyerek 14 ve 15. Maddelere uygunluk sağlanacaktır.

3. Üye devletler elde bulunan en iyi tekniklerde gelişmelerin dikkate alınması ve madde 21 ile uyum sağlanması için genel bağlayıcı kuralların güncellenmesini sağlayacaktır.

4. 1 ila 3. Fıkralar uyarınca belirlenen genel bağlayıcı kurallar bu Yönergeye atıf içerecek ya da resmi olarak yayımlanmaları sırasında böyle bir atıf eklenecektir.

Madde 18

Çevresel kalite standartları

Çevre kalite standardının elde bulunan en iyi tekniklerle erişilebilenden daha sıkı koşullar gerektirdiği hallerde ek tedbirlere ruhsatta yer verilecektir. Bu durum çevre kalite standartlarına uyum için daha başka tedbirler de alınmasına engel oluşturmaz.

Madde 19

Elde bulunan en iyi tekniklerde gelişme

Üye devletler elde bulunan en iyi tekniklerde meydana gelen gelişmelerin yetkili makamlar tarafından izlenmesini ve MET sonuçlarında yapılan değişiklik ve güncellemelerin yayımlanarak kamuya açıklanmasını güvence altına alacaktır.

Madde 20

İşletmecilerin tesislerde yaptıkları değişiklikler

1. Üye devletler işletmecinin tesisin yapısı veya işleyişinde yapmayı planladığı değişiklikler veya çevre üzerinde etkide bulunabilecek genişletmeler hakkında yetkili makamı haberdar etmesini sağlayacaktır. Uygun görüldüğünde ruhsat yetkili makamca güncellenecektir.

2. Üye devletler işletmeci tarafından planlanan değişikliklerin bu Yönerge hükümlerince verilen ruhsat olmaksızın gerçekleştirilmesini önlemek için gerekli tedbirleri alacaktır.

Ruhsat başvurusu ve yetkili makamca verilecek karar tesisin esaslı değişiklikten etkilenecek kısımlarını ve Madde 12'de belirtilen ayrıntıları kapsayacaktır.

3. Tesisin yapısı veya işleyişinde yapılması planlanan değişiklikler ya da tesise eklentiler Ek I'de ifade edilen kapasite sınırlarına ulaşıyorsa esaslı değişiklik olarak kabul edilecektir.

Madde 21

Ruhsat koşullarının yetkili makamca gözden geçirilmesi ve güncellenmesi

1. Üye devletler ruhsat koşullarının hepsinin 2 ila 5. Fıkralar uyarınca yetkili makam tarafından periyodik olarak gözden geçirilmesi ve gerektiğinde Yönerge ile uyum amacıyla güncellenmesi için gerekli tedbirleri alacaktır.

2. Yetkili makamın talebi üzerine işletmeci ruhsat koşullarının gözden geçirilmesi için gerekli bütün bilgileri, özellikle tesiste yürütülen faaliyetin geçerli MET sonuçlarında tanımlanan elde bulunan en iyi tekniklerle ve elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı salım düzeyleriyle karşılaştırılmasına olanak tanıyacak

verileri sunacaktır.

Yetkili makam ruhsat gözden geçirilirken izleme ile çevresel incelemeden elde edilen her türlü bilgiden yararlanacaktır.

3. Yetkili makam MET sonuçlarına ilişkin madde 13(5) hükmünce alınan kararların yayımlanmasından itibaren 4 yıl içinde tesis faaliyetleri hakkında şu hususları yerine getirmiş olmalıdır:

- (a) Tesisin ruhsat koşullarının tamamı gözden geçirilmiş ve gerekli görüldüğü takdirde, Yönergeyle ve özellikle Madde 15(3) ve (4) hükümleriyle uyumu için güncellenmiştir,
- (b) Tesis bu ruhsat koşullarına uyumlu şekilde faaliyet göstermektedir.

Gözden geçirme sürecinde tesise uygulanabilecek ve ruhsatın verilmesi veya son gözden geçirilmesi tarihinden sonra Madde 13(5) hükmünce kabul edilmiş yeni veya güncellenmiş MET sonuçlarının tamamı dikkate alınacaktır.

4. Tesis MET sonuçlarından hiçbirinin kapsamı içinde yer almıyorsa ruhsat koşulları elde bulunan en iyi tekniklerde gerçekleşen gelişmelerin salımlarda kayda değer azalmayı sağlayacağı durumlarda gözden geçirilecek ve gerekirse güncellenecektir.

5. Ruhsat koşulları en azından aşağıdaki hallerde gözden geçirilecek ve gerekirse güncellenecektir:

- (a) Tesisin yol açtığı kirlilik öyle ciddi boyutlardadır ki ruhsatta mevcut emisyon sınır değerlerinin gözden geçirilmesini veya yeni değerlerin ruhsatta yer almasını gerektirmektedir,
- (b) Faaliyete ilişkin güvenlik kuralları başka tekniklerin kullanılmasını gerektirmektedir,
- (c) Madde 18 uyarınca yeni veya gözden geçirilmiş çevre kalite standartlarına uyum sağlanması gerekmektedir.

Madde 22

Sahanın kapatılması

1. 2000/60/EC Yönergesi, 2004/35/EC Yönergesi, yeraltı suyunun kirlenmesi ve bozulmasının önlenmesine ilişkin 12 Aralık 2006 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in 2006/118/EC Yönergesi³¹ ve toprağın korunmasına ilişkin Birlik yasası hükümleri saklı kalmakla, yetkili otorite faaliyetlerin kesin olarak sona ermesi hakkında ruhsat koşullarını bu maddenin 3 ve 4. Fıkraları uyarınca belirleyecektir.

2. Faaliyet ilgili tehlikeli maddelerin kullanılmasına, üretilmesine veya salınmasına neden

oluyorsa ve tesis sahasında toprak ve yeraltı suyunun kirlenmesi riski doğuyorsa işletmeci temel raporunu yetkili makama işletmenin faaliyete geçmeden veya tesis ruhsatı 7 Ocak 2013 tarihinden sonra ilk defa güncellenmesinden önce teslim edecektir.

Temel raporu toprağın ve yeraltı suyunun kirlenme durumunu ortaya koyacak ve faaliyetin kesin olarak sona ermesi halindeki durumla 3. Fıkra uyarınca yapılacak karşılaştırmayı olanaklı kılacak bilgileri içermelidir.

Temel raporu aşağıdaki bilgilerden en az birini içerecektir:

- (a) Sahanın mevcut ve mümkünse geçmişteki kullanım biçimleri hakkında bilgiler,
- (b) Sağlanabiliyorsa sahanın raporun hazırlandığı tarihte durumunu yapılmış toprak ve yeraltı suyu ölçümleri yahut ilgili tesis tarafından kullanılacak, üretilen veya salınacak tehlikeli maddelerin yol açabileceği toprak ve yeraltı suyu kirlenmesi yönünden yapılacak yeni toprak ve yeraltı suyu ölçümleri üzerinden ortaya koyan bilgiler.

Ulusal hukuk veya diğer Birlik mevzuatı gereğince sunulacak bilgiler bu fıkranın gereklerini karşılıyorsa sözkonusu bilgiler teslim edilecek temel raporuna eklenebilir.

Komisyon temel raporunun içeriğine ilişkin yönlendirici kurallar koyacaktır.

3. Faaliyetlerin kesin olarak sona ermesi halinde işletmeci toprak ve yeraltı suyunun tesiste kullanılan, üretilen veya tesisten salınan tehlikeli maddeler yönünden kirlenme durumuna ilişkin bir değerlendirme yapacaktır. Tesisin toprakta veya yeraltı suyunda 2. Fıkra söz konusu edilen temel raporundaki duruma göre ciddi kirlenmeye yol açtığı belirlenirse işletmeci sahayı eski durumuna getirmek için gerekli tedbirleri alacaktır. Bu amaçla tedbirlerin teknik elverişliliği dikkate alınacaktır.

İlk fıkra hükmü saklı kalmakla beraber, faaliyetlerin kesin olarak sona ermesi üzerine ve tesis için verilmiş ruhsatın 7 Ocak 2013 tarihinden sonra ilk defa güncellenmesinden önce işletmeci tarafından ruhsata istinaden yürütülen faaliyetlerin sonucu ortaya çıkan toprak veya yeraltı suyu kirliliğinin insan sağlığına veya çevreye ciddi tehdit oluşturması halinde ve tesisin bulunduğu sahanın Madde 12(1)(d) hükmünde yer alan esaslar uyarınca durumunu dikkate almak suretiyle işletmeci mevcut ve uygun görülmüş kullanım biçimleri yönünden ciddi tehdit arz etmesini engelleyecek biçimde tehlikeli maddelerin giderilmesi, kontrolü, muhafazası veya azaltılması için gerekli önlemleri alacaktır.

4. İşletmecinin 2. Fıkra ifade edilen türden bir temel raporu teslim etmesinin zorunlu olmadığı hallerde işletmeci faaliyetin kesin olarak sona ermesi üzerine, Madde 12(1)(d) gereğince sahanın koşullarını da dikkate alarak tehlikeli maddelerin giderilmesi, kontrolü,

³¹ OJ L 372 27.12.2006 s. 19

muhafazası veya azaltılması suretiyle, sahanın ruhsat verilmiş faaliyetlerden kaynaklı toprak ve yeraltı suyu kirlenmesi nedeniyle insan sağlığına ve çevreye mevcut ve uygun görülmüş kullanım biçimleri yönünden ciddi tehdit arz etmesini engelleyecek önlemleri alacaktır.

Madde 23

Çevresel incelemeler

1. Üye devletler tesisler için bu tesislerden kaynaklı çevresel etkileri kapsayacak bir çevresel incelemeler sistemi kuracaktır.

Üye devletler işletmecilerin yetkili makamlara sahaya ziyaretler yapma, numune alma ve bu Yönerge uyarınca görevlerini yerine getirmek için her türlü bilgiyi toplama konularında gerekli yardımı sağlamalarını temin etmelidir.

2. Üye devletler tesislerin hepsinin ulusal, bölgesel ve yerel düzeyde çevresel inceleme planı kapsamına alınmasını ve bu kapsamın düzenli olarak gözden geçirilerek gerekli hallerde güncellenmesini sağlayacaklardır.

3. Her bir çevresel inceleme planı aşağıdaki unsurları taşıyacaktır:

- İlgili kayda değer çevre sorunlarının değerlendirilmesi,
- İnceleme planının kapsadığı coğrafi alan,
- Plan kapsamındaki tesisler sicili,
4. Fıkra uyarınca yürütülecek rutin çevresel inceleme programlarını hazırlamaya ilişkin usuller,
5. Fıkra uyarınca yürütülecek olağandışı çevresel incelemelerde izlenecek usul,
- Gerekli olduğu takdirde, değişik inceleme mercileri arasında işbirliğine dair hükümler.

4. Yetkili makam inceleme planlarına dayanarak rutin çevresel incelemeler için farklı tipte tesislerin sahalarna yapılacak ziyaretlerin sıklığını da içeren programlar hazırlayacaktır.

Saha ziyaretleri arasındaki zaman aralığı ilgili tesisin yarattığı çevresel riskin sistematik değerlendirilmesi üzerinden belirlenecek ve en yüksek riske sahip tesisler için 1 yılı, en düşük riske sahip tesisler içinse 3 yılı geçmeyecektir.

İnceleme sonucunda ruhsat koşullarına ciddi uygunsuzluk tespit edilirse 6 ay içinde sahaya ek ziyaret yapılması gerekmektedir.

Çevresel riskin sistematik değerlendirilmesi en azından

aşağıdaki ölçütleri temel alacaktır:

- İlgili tesislerin salım düzeyleri ve türleri üzerinden insan sağlığına yarattığı aktüel veya potansiyel tehlike, yerel ortam hassasiyeti ve kaza riski,
- Ruhsat koşullarına uygunluk sicili,
- İşletmecinin (EC) No 1221/2009 Yönergesi³² uyarınca Birlik'in ekolojik yönetim ve denetim sistemine (EMAS) katılımı.

Komisyon çevresel risklerin değerlendirilmesi konusundaki ölçütlere ilişkin yönlendirici kurallar belirleyebilir.

5. Olağandışı çevresel incelemeler çevre konusunda ciddi şikâyetlerde, ciddi çevre kazaları ve olayları ile ruhsata ciddi uygunsuzluk teşkil eden hallerde hemen ve gerekirse ruhsat verilmeden, gözden geçirilmeden veya güncellenmeden önce yürütülmelidir.

6. Sahaya yapılan her ziyaretin ardından yetkili makamca tesisin ruhsat koşullarına uygunluğuna ilişkin bulguları ortaya koyan ve daha ileri düzeyde önlemler alınması gerekip gerekmediği konusunda görüş belirten bir rapor hazırlanacaktır.

Rapor ilgili işletmeciye saha ziyaretini takip eden 2 ay içinde tebliğ edilecektir. Çevre bilgilerine kamunun erişimine ilişkin 28 Ocak 2003 tarihli 2003/4/EC³³ uyarınca yetkili makam raporu saha ziyaretini takip eden 4 ay içinde kamuya açık hale getirecektir.

Madde 8(2) hükmü saklı kalmakla birlikte, yetkili makam raporda belirtilen önlemlerin tamamının işletmeci tarafından makul süre içinde alınmasını sağlayacaktır.

Madde 24

Bilgiye erişim ve ruhsat sürecine kamunun katılımı

1. Üye devletler ilgili kişilerin aşağıdaki süreçlerde erken ve etkin katılımının sağlanması için olanak yaratacağıdır:

- Yeni tesislere ruhsat verilmesi,
- Esaslı değişiklikler için ruhsat verilmesi,

³² Örgütlenmelerin Topluluk ekolojik yönetim ve denetim sistemine (EMAS) gönüllü katılımı hakkında 25 Kasım 2009 tarihli Yönetmelik (EC) No 1221/2009 Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönetmeliği (OJ L 342 22.12.2009 s. 1)

³³ OJ L 41 14.2.2003 s. 26

- (c) Madde 15(4) hükmünün uygulanması önerilen tesisler için ruhsat verilmesi veya mevcut ruhsatın güncellenmesi,
- (d) Ruhsatın veya ruhsat koşullarının Madde 21 (5)(a) uyarınca güncellenmesi.

Katılım için Ek IV'te belirtilen usul uygulanacaktır.

2. Ruhsatın verilmesi, gözden geçirilmesi veya güncellenmesi konusunda karar verilirken yetkili makam (a), (b) ve (f) bentleri yönünden aşağıdaki bilgileri İnternet dahil çeşitli araçlarla kamuya açık hale getirecektir:

- (a) Kararın içeriği ile ruhsatın ve müteakip güncellemelerin bir sureti.
- (b) Kararın gerekçeleri,
- (c) Karar verilmeden önce yapılan görüşmelerin sonuçları ve bu sonuçların karar verilirken nasıl dikkate alındığı,
- (d) İlgili tesis veya faaliyete ilişkin MET referans belgeleri,
- (e) Emisyon sınır değerleri dahil olmak üzere Madde 14'te atıfta bulunulan ruhsat koşullarının elde bulunan en iyi teknikler ve elde bulunan en iyi tekniklerle bağlantılı salım düzeyleri itibariyle nasıl belirlendiği,
- (f) Madde 15(4) hükmünce muafiyet tanınmışsa anılan fıkradaki ölçütlere dayanan muafiyetin ve getirilen koşulların özel nedenleri.

3. Yetkili makam ayrıca aşağıdaki bilgilerden en azından (a) bendindeki İnternet dahil çeşitli araçlarla kamuya açık hale getirecektir:

- a. Faaliyetlerin Madde 22 uyarınca kesin olarak sona ermesi üzerine işletmeci tarafından alınan tedbirler,
- b. Ruhsat koşulları gereğince ve yetkili makam tarafından yürütülen salım izlemenin sonuçları.

4. Bu maddenin 1,2 ve 3. Fıkraları 2003/4/EC Yönergesinin Madde 4(1) ve (2) hükümlerince getirilen kısıtlama kapsamında tatbik edilecektir.

Madde 25

Adalet mekanizmalarına erişim

1. Üye devletler ilgili kişilerin 24. Maddeye tabi kararlar ile icrai ve ihmali tasarrufların hukuka uygunluğu

hakkında mahkemeler veya kanunca oluşturulmuş bağımsız ve tarafsız bir yapı nezdinde yapılacak görüşmelerde ilgili ulusal mevzuat çerçevesinde yer almalarını aşağıdaki koşulları karşılama halinde sağlayacaktır:

- (a) Yeterli düzeyde menfaatleri bulunması,
- (b) Üye devletin idari yargı usulünce bir önkoşul kabul edilmesi halinde haklarının haleldar olması

2. Kararlar ile icrai ve ihmali tasarrufların hukuka aykırılığının hangi aşamada ileri sürülebileceği üye devletlerce belirlenecektir.

3. Yeterli düzeyde menfaat sahibi olmak ve hakların haleldar olması ölçütlerinin içeriği ilgililerin adalet mekanizmasına geniş erişimini sağlama amacına sadık kalmak kaydıyla üye devletler tarafından belirlenecektir.

Bu amaçla, çevre koruması alanında faaliyet gösteren ve ulusal mevzuat tarafından getirilen koşulları taşıyan sivil toplum kuruluşları 1 (a) anlamında yeterli düzeyde menfaat sahibi sayılırlar.

Bu türden organizasyonlar ayrıca 1(b) anlamında hakları haleldar olmuş kabul edilirler.

4. 1, 2 ve 3. Fıkralar idari makamlarca yapılacak muhtemel ön incelemeleri kapsamazlar ve ulusal mevzuat yargı yoluna başvurulması için idari inceleme aşamasının sonuçlanmasını öngörüyorsa bu hükme etki etmezler.

İdari incelemeler adil, hakkaniyete uygun ve aşırı mali yük getirmeksizin gerçekleştirilmelidir.

5. Üye devletler idari ve yargısal incelemelere erişimde uygulamaya ilişkin bilgilerin kamuya açık olmasını sağlar.

Madde 26

Sınırötesi etkiler

1. Bir üye devlet tesiste yürütülen faaliyetin bir başka üye devletin çevre koşulları üzerinde ciddi düzeyde olumsuz etki yapabileceği bilgisine sahipse veya durumdan ciddi şekilde etkilenmesi muhtemel üye devlet bu yönde bir talepte bulunursa kendi ülkesinde Madde 4 veya Madde 20(2) uyarınca ruhsat başvurusunda bulunmuş üye devlet Ek IV kapsamında temin edilmesi gereken bilgileri kamuya açık hale getirdiği zamanda diğer üye devlete de iletacaktır.

Bilgiler iki üye devlet arasında karşılıklı ve eşit düzeyde

yürütülecek ikili ilişkiler çerçevesinde yapılacak fikir alışverişi sürecinde temel oluşturacaktır.

2. Üye devletler 1. Fıkroda belirtilen durumlarda başvuruların etkilenmesi muhtemel diğer üye devlette de uygun bir süre için kamuya açılmasını ve yetkili makam konuyla ilgili karar vermeden önce kamunun görüşünün alınmasını ikili ilişkiler çerçevesinde güvence altına alacaktır.

3. 1 ve 2. Fıkralar uyarınca yürütülecek fikir alışverişinin sonuçları yetkili makam başvuru hakkında karar verirken dikkate alınacaktır.

4. Yetkili makam başvuru hakkında kararını 1. Fıkra kapsamında görüşü alınan üye devlete de gönderecek ve Madde 24(2) hükmünde belirtilen bilgileri iletacaktır. Söz konusu üye devlet bu bilgilerin kendi ülkesinde uygun bir yöntemle kamuya açık hale getirilmesini sağlayacaktır.

Madde 27

Yeni teknikler

1. Üye devletler uygun durumlarda yeni tekniklerin, özellikle MET referans belgelerinde tarif edilen yeni tekniklerin geliştirilmesini ve uygulanmasını teşvik edecektir.

2. Komisyon 1. Fıkroda belirtilen yeni tekniklerin geliştirilmesi ve uygulanmasının teşvikinde üye devletlere yardımcı olmak için yönlendirici kurallar oluşturacaktır.

BÖLÜM III

YAKMA TESİSLERİ İÇİN ÖZEL HÜKÜMLER

Madde 28

Kapsam

Bu bölüm, hangi tür yakıt kullanıldığına bakılmaksızın, ölçülmüş toplam termal girdisi 50 MW veya daha üstünde olan yakma tesisleri için uygulanacaktır.

Bu bölüm aşağıdaki yakma tesislerine uygulanmayacaktır:

- Yakma sonucu elde edilen ürünlerin nesnelere ve materyallerin doğrudan ısıtılması, kurutulması veya başka türden muameleye tabi tutulmasında kullanıldığı tesisler,
- Atık gazların yakma yoluyla arıtılması için tasarlanmış ve bağımsız yakma tesisi olarak faaliyet göstermeyen yakma sonrası tesisleri,
- Katalitik ayırma katalizörlerinin rejenerasyonu yapılan tesisler,
- Hidrojen sülfürün sülfüre dönüştürüldüğü tesisler,

(e) Kimya endüstrisinde kullanılan reaktörler,

(f) Kok bataryası fırınları,

(g) Yüksek fırın sobaları,

(h) Motorlu taşıtların, gemilerin veya uçakların çalıştırılmasında kullanılan her türden aygıt,

(i) Açık deniz platformlarında kullanılan gaz türbinleri ve gaz motorları,

(j) 3. Maddenin 31. Fıkrasının (b) bendinde belirtilen atıklar dışındaki katı veya sıvı atıkları yakıt olarak kullanan tesisler.

Madde 29

Toplama kuralları

1. İki veya daha fazla farklı yakma tesisinin atık gazları ortak bir bacadan salınıyorsa bu tesisler toplamda tek bir yakma tesisi gibi kabul edilecek ve ölçülmüş toplam termal girdi hesaplamasında kapasiteleri birbirine eklenecektir.

2. İki veya daha fazla farklı yakma tesisine ilk defa 1 Temmuz 1987 tarihinde ya da sonrasında ruhsat verilmişse veya bu tesislerin işletmecileri ruhsat için tam başvuruyu anılan tarihte veya sonrasında yapmışlarsa ve sözkonusu tesisler yetkili makamın teknik ve ekonomik faktörleri gözetken kararıyla atık gazları aynı bacadan salınabilecek şekilde kurulmuşsa, bu tesisler toplamda tek bir yakma tesisi gibi kabul edilecek ve ölçülmüş toplam termal girdi hesaplamasında kapasiteleri birbirine eklenecektir.

3. 1 ve 2. Fıkralarda sözü edilen tesislerin ölçülmüş toplam termal girdisi hesaplanırken ölçülmüş toplam termal girdisi 15 MW altında olan yakma tesisleri dikkate alınmayacaktır.

Madde 30

Emisyon sınır değerleri

1. Yakma tesisinin atık gazları bir veya daha fazla borusu bulunan baca aracılığıyla ve kontrollü şekilde salınacak, bacanın yüksekliği insan sağlığı ve çevrenin korunması gözetilerek hesaplanacaktır.

2. Yakma tesisi bulduran tesislerden 7 Ocak 2013 tarihinden önce ruhsat almış veya işletmecileri tam ruhsat başvurusunu bu tarihten önce yapmış olanların ruhsatları, bu tesislerin en geç 7 Ocak 2014 tarihinde faaliyete geçmeleri şartıyla, tesisten havaya yapılan salımların Ek V 1. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerlerinin aşılmasını temin edecek koşullar içerecektir.

Yakma tesisi bulunduran tesislerden 2001/80/EC Yönergesinin Madde 4(4) hükmüne muafiyet tanınmış ve 1 Ocak 2016 tarihinden sonra faaliyette olanların ruhsatları tesisten havaya yapılan salımların Ek V 2. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerlerinin aşılmasını temin edecek koşullar içerecektir.

3. 2. Fıkra kapsamında olmayan ve yakma tesisi bulunduran tesislerin ruhsatları tesisten havaya yapılan salımların Ek V 2. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerlerinin aşılmasını temin edecek koşullar içerecektir.

4. Ek V 1 ve 2. Kısımlarda belirtilen emisyon sınır değerleri ve ayrıca anılan ekin 5. Kısımında belirtilen asgari desülfürizasyon oranları yakma tesisinin tamamındaki toplam termal girdi üzerinden her bir ortak bacadan yapılan salımlar için geçerli olacaktır. Ek V emisyon sınır değerlerinin faaliyet saatleri sınırlı bir yakma tesisi bölümünden yapılan salımlar için geçerli olacağını öngörüyorsa bu sınır değerler tesisin sadece o bölümünden yapılan salımlar için geçerli olacak ancak yakma tesisinin tamamındaki toplam termal girdi üzerinden belirlenecektir.

5. Yetkili makam olağan şartlarda düşük sülfürlü yakıt kullanan yakma tesisi işletmecilerinin bu sınır değerlerine uymak konusunda düşük sülfürlü yakıt tedarikindeki ciddi kıtlıktan kaynaklı aksama nedeniyle imkânsızlık yaşamaları durumunda 2 ve 3. Fıkralarda yer alan emisyon sınır değerleriyle sülfür dioksit yönünden uyum sağlanması amacıyla en fazla 6 aylık muafiyet getirme yoluna gidebilir.

Üye devletler Komisyon'u ilk fıkraya dayanılarak getirilen muafiyetten derhal haberdar edecektir.

6. Yetkili makam olağan şartlarda gaz yakıt kullanan yakma tesisi işletmecilerinin gaz tedarikindeki ciddi kıtlıktan kaynaklı ani aksama nedeniyle başka yakıtlar kullanmak ve gaz arıtma tesisi kurmak zorunda kalmaları durumunda 2 ve 3. Fıkralarda yer alan emisyon sınır değerleriyle sülfür dioksit yönünden uyum sağlanması amacıyla muafiyet getirme yoluna gidebilir. Muafiyet süresi enerji stoklarının muhafazasının aşırı ölçüde elzem olduğu haller dışında 10 günden fazla olamaz. İşletmeci ilk fıkrada belirtilen durumlarda yetkili makamı derhal haberdar edecektir.

Üye devletler Komisyon'u ilk fıkraya dayanılarak getirilen muafiyetten derhal haberdar edecektir.

7. Yakma tesisinde genişletme yapılması durumunda Ek V 2. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerleri tesisin genişletilmiş olan ve değişiklikten etkilenen kısmı için geçerli olacak ve yakma tesisinin tamamının ölçülmüş toplam termal girdisi üzerinden belirlenecektir. Yakma tesisinde çevre üzerinde sonuçlar yaratabilecek ve ölçülmüş termal girdisi 50 MW veya üzerindeki yakma tesisinin bir bölümünü etkileyen herhangi bir değişiklik yapıldığında Ek V 2. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerleri tesisin tamamının ölçülmüş toplam termal

girdisi açısından değişikliğe uğramış bölümü için geçerli olacaktır.

8. Ek V 1 ve 2. Kısımlarda belirtilen emisyon sınır değerleri aşağıdaki yakma tesisleri için geçerli olmayacaktır:

- (a) Dizel motorları;
- (b) Kâğıt hamuru üreten tesislerdeki tekrar kazanma kazanları.

9. Aşağıda belirtilen yakma tesisleri için Komisyon elde bulunan en iyi teknikler temelinde ve Birlik çapında emisyon sınır değerleri belirleme ve Ek V'te belirtilen emisyon sınır değerlerini değiştirme ihtiyacını göz önünde bulunduracaktır:

- (a) 8. Fıkrafta atıfta bulunulan yakma tesisleri,
- (b) Ham petrolün kendi kullanımı için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarının tek başına veya diğer yakıtlarla birlikte kullanıldığı yakma tesisleri (rafinerilerin enerji sistemlerindeki özel durumlar dikkate alınacaktır),
- (c) Doğal gaz dışında gazların yakıldığı yakma tesisleri,
- (d) Sıvı üretim artıklarını kendi tüketimi için ticari olmayan yakıt olarak kullanan kimya tesislerindeki yakma tesisleri.

Komisyon bu değerlendirmenin sonuçlarını Avrupa Parlamentosu ve Konseyi'ne bir rapor olarak 31 Aralık 2013 itibariyle sunacak, uygun görürse rapora bir yasama teklifini ekleyecektir.

Madde 31

Desülfürizasyon oranı

1. Üye devletler yerli katı yakıtların özellikleri nedeniyle böyle yakıtlar kullanan yakma tesisleri için Madde 30(2) ve (3) hükümlerinde ifade edilen sülfür dioksit emisyon sınır değerleri yerine, Ek V 6. Kısımda belirtilen uyum kuralları çerçevesinde ve Madde 72(4)(a) hükmünde belirtilen teknik raporun yetkili makam tarafından önceden onaylanmasıyla anılan ekin 5. Kısımında belirlenen asgari oranları uygulanmasını öngörebilir.

2. Üye devletler yerli katı yakıtlar kullanan ve böyle yakıtların özellikleri nedeniyle Ek VI 4. Kısımın 3.1 ve 3.2 bentlerinde sülfür dioksit için belirtilen C_{proc} değerlerine uyum sağlayamayan atık birlikte yakma tesisleri için Ek V 6. Kısımda belirtilen uyum kuralları çerçevesinde anılan ekin 5. Kısımında belirlenen asgari oranların uygulanmasını öngörebilir. Üye devletin bu fıkrayı uygulamayı seçmesi durumunda Ek VI 4. Kısım 1 bendinde ifade edilen $C_{atık}$ 0 mg/Nm³ değerinde olacaktır.

3. Komisyon elde bulunan en iyi teknikleri ve azaltılmış sülfür dioksit salımlarından elde edilecek yararları gözetererek, Ek V 5. Kısımda belirtilen minimum desülfürizasyon oranlarını uygulama olasılığını 31 Aralık 2019 itibariyle değerlendirecektir.

Madde 32

Ulusal Geçiş Planı

1. Üye devletler ilk ruhsatlarını 27 Kasım 2002 tarihinden önce almış yakma tesisleri veya ruhsat için tam başvuruyu bu tarihten önce yapmış işletmeciler için ulusal bir geçiş planını 1 Ocak 2016 ve 30 Haziran 2020 tarihleri arasında hazırlayarak hayata geçirebilirler. Tesislerin ulusal geçiş planı kapsamına alınabilmeleri için en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete başlamış olmaları gerekmektedir. Plan kapsamındaki tesislerin her biri için nitrojen oksit, sülfür oksit ve toz kirleticilerinin biri veya birden kaçınılmaz olarak salımlara planda yer verilmelidir.

Ulusal geçiş planı aşağıdaki yakma tesislerini kapsamayacaktır:

- (a) Madde 33(1) hükmüne tabi tesisler,
- (b) Ham petrolün kendi kullanımı için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarının tek başına veya diğer yakıtlarla birlikte yakılması veya rafineri artıklarının gazlaştırılması suretiyle elde edilen düşük kalorili gazları rafineri bünyesinde yakan tesisler,
- (c) Madde 35 hükmüne tabi tesisler,
- (d) 2001/80/EC Yönetmeliği Madde 4(4) hükmünde atıfta bulunulan türden bir muafiyete tabi olan tesisler.

2. Plan kapsamındaki yakma tesislerine plana tabi kirletici maddeler yönünden Madde 30(2) hükmünde belirtilen emisyon sınır değerlerine veya geçerliyse Madde 31'de yer alan desülfürizasyon oranlarına uyum muafiyeti getirilebilir.

2001/80/EC ve 2008/1/EC Yönergeleri uyarınca yakma tesisi için 31 Aralık 2015 tarihinde geçerli ruhsatta belirtilen sülfür dioksit, nitrojen oksit ve toz emisyon sınır değerleri asgari düzey kabul edilecektir.

Ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW üzerinde olup katı yakıt kullanan yakma tesislerine ilk ruhsatları 1 Temmuz 1987 tarihinden sonra verilmişse Ek V 1. Kısımda yer alan nitrojen oksit emisyon sınır değerlerine uymak zorundadırlar.

3. Ulusal geçiş planı kapsamındaki her kirletici madde yönünden, tesislerin 31 Aralık 2010 itibariyle ölçülmüş toplam termal girdilerinin, yıllık faaliyet saatlerinin ve yakıt kullanımının 2010 yılı dâhil son on yıl ortalaması alınmak suretiyle azami toplam yıllık salımlar için bir tavan değer belirlenecektir.

2016 yılı tavan değeri 2001/80/EC Yönergesi Ek III ila VII hükümlerinde mevcut emisyon sınır değerleri veya uygulanabiliyorsa 2001/80/EC Yönergesi Ek III hükmünde mevcut desülfürizasyon oranları üzerinden hesaplanacaktır. Gaz türbinlerinde 2001/80/EC Yönergesi Ek VI B Kısım hükmünde mevcut nitrojen oksit emisyon sınır değerleri geçerli olacaktır. 2019 ve 2020 yılları tavan değerleri bu Yönergenin Ek V 1. Kısımında ortaya konulan emisyon sınır değerleri veya uygulanabiliyorsa bu Yönergenin Ek V 5. Kısımında yer alan desülfürizasyon oranları üzerinden hesaplanacaktır. 2017 ve 2018 yılları için tavan değerler 2016 ile 2019 yılları tavan değerleri arasında çizgisel azalma sağlayacak şekilde belirlenecektir.

Ulusal geçiş planı kapsamındaki bir tesis kapatılmışsa ya da Bölüm III kapsamından çıkmışsa bu durum plan kapsamında kalan tesislerin yıllık toplam salımlarında artışa neden olmayacaktır.

4. Ulusal geçiş planı ayrıca izleme ve raporlama hakkında Madde 41(b) hükmünce uygulama kurallarıyla uyumlu hükümleri içerecek, tesislerin 1 Temmuz 2020'den itibaren geçerli olacak emisyon sınır değerleriyle zaman temelli uyumunu sağlayacak tedbirlere de yer verecektir.

5. Üye devletler ulusal geçiş planlarını en geç 1 Ocak 2013 tarihinde Komisyon'a ileteceklerdir. Komisyon planları inceleyecek ve Komisyon tarafından planın alınmasından itibaren 12 ay içinde herhangi bir itiraz dile getirilmezse ilgili üye devlet planını kabul edilmiş sayacaktır.

Komisyon planının Madde 41 (b) hükmüyle tesis edilen uygulama kurallarıyla uyumsuz olduğu yönünde bir kaniya ulaşırsa ilgili üye devlete planının kabul edilmeyeceğini bildirecektir. İkinci fıkranın uygulanması yönünden yeni planın değerlendirilmesi için süre ise üye devletin planı Komisyon'a iletmesinden itibaren 6 ay olacaktır.

6. Planda sonradan yapılan her türlü değişiklik üye devletler tarafından Komisyon'a bildirilecektir.

*Madde 33***Sınırlı ömür muafiyeti**

1. Aşağıdaki koşulları karşılamaları halinde yakma tesisleri 1 Ocak 2016 tarihinden 31 Aralık 2023 tarihine kadar Madde 30(2) hükmünde belirtilen emisyon değerleri ile Madde 31'de belirtilen desülfürizasyon oranlarına uymak yükümlülüğünden ve Madde 32 gereğince dahil oldukları ulusal geçiş planından muaf tutulabilirler:

- (a) Yakma tesisi işletmecisi en geç 1 Ocak 20124 tarihinde sunduğu yazılı bildirimle tesisi 1 Ocak 2016 tarihinden sonra en fazla 17.500 faaliyet saati çalıştıracağına ve en geç 31 Aralık 2023 tarihinde faaliyete son vereceğini taahhüt eder,
- (b) İşletmecinin 1 Ocak 2016 tarihinden itibaren faaliyet saatlerine ilişkin kayıtları her yıl yetkili makama sunar,
- (c) 2001/80/EC ve 2008/1/EC Yönergeleri uyarınca, yakma tesisinin 31 Aralık 2015 tarihinde geçerli ruhsatında belirlenen sülfür dioksit, nitrojen oksit ve toz emisyon sınır değerleri en azından yakma tesisinin geri kalan faaliyet ömrü boyunca korunacaktır. İlk ruhsatları 1 Temmuz 1987 tarihinden sonra verilmiş olan ve ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW üzerinde olup katı yakıt kullanan yakma tesisleri Ek V 1. Kısımda nitrojen oksitler için getirilen emisyon sınır değerlerine uyacaklardır,
- (d) Yakma tesisinin 2001/80/EC Yönergesi Madde 4(4) hükmünden kaynaklı bir muafiyeti bulunmamalıdır.

2. Üye devletlerin her biri en geç 1 Ocak 2016 itibarıyla 1. Fıkranın uygulandığı yakma tesislerinin bir listesini sunacak, listelerde ölçülmüş toplam termal girdi, kullanılan yakıt türleri ve sülfür dioksit, nitrojen oksit ve toz için geçerli emisyon sınır değerleri belirtilecektir. Üye devletler 1. Fıkra kapsamındaki yakma tesislerinin 1 Ocak 2016 tarihinden itibaren faaliyet saati kayıtlarını Komisyon'a yıllık olarak ileticekeldir.

3. Yakma tesisi 6 Ocak 2011 itibarıyla küçük bir izole sistemin parçasıysa ve aynı tarihte sistem içindeki elektriğin en az % 35'ini temin ediyorsa ve teknik özellikleri nedeniyle Madde 30(2) hükmünce belirtilen emisyon sınır değerlerine uyum sağlaması mümkün değilse bu maddenin 1(a) fıkrasında belirtilen faaliyet saatleri 1 Ocak 2020 tarihinde başlamak ve en geç 31 Aralık 2023 tarihinde bitirilmek üzere 18.000 saat olacak ve bu maddenin 1(b) ile 2. Fıkralarında belirtilen tarih 1 Ocak 2020 olarak kabul edilecektir.

4. Ölçülmüş toplam termal girdisi 1500 MW üzeri olan ve 31 Aralık 1986 tarihinden önce faaliyete geçmiş olup net kalorifik değeri 5 800 kJ/kg'dan az, nem oranı ağırlığının % 45'inden fazla, kül oranı ağırlığının %

60'ından fazla ve küldeki kalsiyum oksit oranı ağırlığının % 10'undan fazla yerli katı yakıt kullanan yakma tesisleri için 32.000 olacaktır.

*Madde 34***Küçük izole sistemler**

1. 6 Ocak 2011 tarihi itibarıyla küçük bir izole sistemin parçası olan yakma tesisleri uygun hallerde Madde 30(2) hükmünce belirtilen emisyon sınır değerlerine ve Madde 31'de yer alan desülfürizasyon oranlarına uymaktan 31 Aralık 2019 tarihine kadar muaf tutulabilirler. 2001/80/EC ve 2008/1/EC Yönergeleri uyarınca bu yakma tesisleri en azından ruhsatlarında belirtilen emisyon sınır değerlerini 31 Aralık 2019 tarihin kadar koruyacaklardır.

2. Ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW üzeri olup katı yakıtlar kullanan yakma tesislerinden ilk ruhsatını 1 Temmuz 1987 sonrasında almış olanlar Ek V 1. Kısımda belirtilen nitrojen oksit emisyon sınır değerlerine uyacaklardır.

3. Bu bölüm kapsamındaki yakma tesislerinden küçük izole sistem parçası olarak faaliyet gösterenlerin bulunduğu üye devletler bu yakma tesislerinin listesini, küçük izole sistemlerin yıllık toplam enerji tüketimi ve enterkonnekte sistem üzerinden elde ettikleri enerji miktarı bilgileriyle birlikte 7 Ocak 2013 tarihinden önce Komisyon'a sunacaktır.

*Madde 35***Yerel ısıtma tesisleri**

1. Aşağıdaki koşullar karşılanıyorsa yakma tesisleri Madde 30(2) hükmünce belirtilen emisyon sınır değerlerine ve Madde 31'de yer alan desülfürizasyon oranlarına uymaktan 31 Aralık 2022 tarihine kadar muaf tutulabilirler:

- (a) Yakma tesisinin ölçülmüş toplam termal girdisi 200 MW değerini aşmamaktadır,
- (b) Tesise ilk ruhsatı 27 Kasım 2002 tarihinden önce verilmiştir ya da tesisin işletmecisi en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmek kaydıyla ruhsat tam başvurusunu anılan tarihten önce yapmıştır,
- (c) Tesiste yapılan yararlı ısı üretiminin 5 yıllık faaliyetin hareketli ortalaması olarak en az % 50'si buhar veya sıcak su halinde yerel ısıtma için şebekeye aktarılmaktadır,
- (d) 2001/80/EC ve 2008/1/EC Yönergeleri uyarınca, en azından 31 Aralık 2015 tarihinde geçerli ruhsatlarında belirtilen sülfür dioksit, nitrojen oksit ve toz emisyon sınır değerleri 31 Aralık 2022 tarihine kadar korunacaktır.

2. En geç 1 Ocak 2016 tarihinde olmak üzere her üye devlet 1. Fıkranın uygulandığı yakma tesislerinin listesini ölçülmüş toplam termal girdileri, kullanılan yakıt türü, geçerli sülfür dioksit, nitrojen oksit ve toz emisyon sınır değerleri ile birlikte Komisyon'a bildirecektir. Üye devletler ayrıca 1. Fıkranın uygulandığı yakma tesisleri hakkında yine bu fıkrada belirtilen dönem boyunca yararlı ısı üretiminin önceki 5 yıllık faaliyetin hareketli ortalaması olarak buhar veya sıcak su halinde yerel ısıtma için şebekeye aktarılan payını ortaya koyan yıllık raporlar düzenleyerek Komisyon'a sunacaktır.

Madde 36

Karbon dioksitin jeolojik depolanması

1. Üye devletler 300 MW ve üzerinde ölçülmüş elektrik girdisi bulunan ve asli inşaat ruhsatı veya böyle bir usul mevcut değilse asli faaliyet ruhsatı karbon dioksitin jeolojik depolanmasına ilişkin 23 Nisan 2009 tarihli 2009/31/EC Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Yönetmeliğinin³⁴ yürürlüğe girmesinden sonra verilmiş yakma tesislerinin tamamının aşağıdaki yönlerden değerlendirilmesi için gerekli tedbirleri alacaktır:

- Uygun depolama sahalarının varlığı,
- Taşıma araçlarının teknik ve ekonomik olarak elverişli olması,
- Karbon dioksit yakalama için donanımda iyileştirme yapmanın teknik ve ekonomik olarak elverişli olması.

2. Yukarıdaki 1. Fıkrada belirtilen şartların karşılanması halinde yetkili makam karbon dioksidi yakalamak ve sıkıştırmak için gerekli ekipmana uygun bir sahanın hazır edilmiş olmasını tasdik etmelidir. 1. Fıkrada belirtilen bilgileri ve diğer elde edilebilir verileri değerlendirerek özellikle çevrenin ve insan sağlığının korunması koşullarının karşılanıp karşılanmadığına yetkili makam tarafından karar verilecektir.

Madde 37

Azaltma ekipmanının arızalanması

1. Üye devletler azaltma ekipmanının arızalanması halinde uygulanacak usule ilişkin hükümlere ruhsatta yer verecektir.

2. Arıza durumunda 24 saat içinde olağan faaliyet koşullarında geçilemezse yetkili makam işletmeciden faaliyeti azaltmasını veya durdurmasını ya da kirlenme düzeyi düşük yakıtlarla faaliyete devam etmesini ister.

İşletmeci azaltma ekipmanının arızalanmasından itibaren 48 saat içinde yetkili makamı bilgilendirecektir.

Azaltma olmaksızın yapılan faaliyetin kümülatif süresi 12 aylık süre içinde 120 saati geçemez.

Aşağıdaki durumlardan biri mevcutsa yetkili makam ilk

ve üçüncü fıkralarda belirtilen süreler yönünden esneklik gösterme yoluna gidebilir:

- Enerji tedarikinin sürmesi yönünde aşırı derecede zorlayıcı bir ihtiyaç varsa,
- Arızalı yakma tesisinin sınırlı bir süre başka bir tesisle ikame edilmesi salımlarda toplam artışa yol açacaksa.

Madde 38

Havaya salımların izlenmesi

1. Üye devletler havayı kirlenici maddelerin Ek V 3. Kısım hükümleri doğrultusunda izlenmesini sağlayacaktır.

2. Otomatik izleme donanımının kurulması ve çalıştırılması Ek V 3. Kısım hükümlerinde belirtilen denetimler ve yıllık izleme testleri doğrultusunda gerçekleştirilecektir.

3. Salımların izlenmesinde kullanılacak numunelerin toplanma yerleri ve ölçüm noktaları yetkili makam tarafından belirlenecektir.

4. İzleme sonuçlarının tamamı kaydedilecek, işlenecek ve yetkili makamın ruhsatta yer alan faaliyet koşulları ile emisyon sınır değerlerine uygunluk konularında karar verebilmesine olanak tanıyacak şekilde sunulacaktır.

Madde 39

Emisyon sınır değerlerine uygunluk

Ek V 4. Kısımda yer alan şartların kaşınması halinde hava için emisyon sınır değerlerine uyulmuş olduğu kabul edilecektir.

Madde 40

Çok yakıt ateşlemeli yakma tesisleri

1. İki veya daha fazla yakıtı aynı anda yakarak çeşitli yakıtlar kullanan yakma tesislerinde yetkili makamlar emisyon sınır değerlerini aşağıdaki esaslar çerçevesinde belirleyecektir:

- Ek V 1 ve 2. Kısımlar çerçevesinde yakma tesisinin tamamının ölçülmüş toplam termal girdisine tekabül eden her bir yakıt ve kirlenici madde yönünden geçerli emisyon sınır değerleri hesaplanacaktır,
- Tekil emisyon sınır değerinin (a) bendinde belirtildiği şeklinin her bir yakıtın sağladığı termal girdiyle çarpılması ve sonucun yakıtların tümünün termal girdi toplamına bölünmesi suretiyle yakıtların ağırlıklı emisyon sınır değerleri saptanacaktır,
- Yakıtların ağırlıklı emisyon sınır değerleri toplanacaktır.

³⁴ OJ L 140 5.6.2009 s. 114

2. Madde 30(2) kapsamındaki, ham petrolün kendi kullanımını için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarını tek başına veya diğer yakıtlarla birlikte kullanan birden fazla yakıtlı yakma tesisleri sözkonusu ise 1. Fıkradaki yöntemle belirlenen emisyon sınır değerleri yerine aşağıdaki emisyon sınır değerleri uygulanabilir:

- (a) Yakma tesisinin faaliyeti sırasında where, yakıtların tamamının sunduğu termal girdi toplamında belirleyici yakıtın payı % 50 veya daha fazla ise Ek V 1. Kısımda belirleyici yakıt için öngörölmüş emisyon sınır değeri,
- (b) Belirleyici yakıtın yakıtların tamamının termal girdi toplamına sunduğu katkı % 50'den daha az ise emisyon sınır değerleri aşağıdaki esaslar çerçevesinde belirlenecektir:
- (i) Kullanılan yakıtlardan her birinin Ek V 1. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerlerinde yakma tesisinin ölçölmüş toplam termal girdisine tekabül eden kısımlarının hesaplanması,
- (ii) Belirleyici yakıtın emisyon sınır değerinin bu yakıt için (i) bendine göre belirlenmiş emisyon sınır değeriyle ve iki ile çarpılması ve Ek V 1. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerlerinde yakma tesisinin ölçölmüş toplam termal girdisine tekabül eden kısımları arasında en düşük emisyon sınır değerinin payın bu çarpımdan çıkartılması,
- (iii) Emisyon sınır değerinin (i) ve (ii) bentleri çerçevesinde belirlenen şeklinin ilgili yakıtın termal girdisiyle çarpılması ve bu çarpımın yakıtların tamamınca sağlanan termal girdiler toplamına bölünmesi suretiyle kullanılan her bir yakıt için ağırlıklı emisyon sınır değerinin saptanması,
- (iv) (iii) bendi uyarınca hesaplanan ağırlıklı emisyon limit değerlerinin toplanması.

3. Madde 30(2) kapsamındaki, ham petrolün kendi kullanımını için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarını tek başına veya diğer yakıtlarla birlikte kullanan birden fazla yakıtlı yakma tesisleri sözkonusu ise bu maddenin 1 ve 2. Fıkraları çerçevesinde saptanan emisyon sınır değerleri yerine Ek V 7. Kısımda öngörölen ortalama emisyon sınır değerleri uygulanabilir.

Madde 41 **Uygulama kuralları**

Aşağıdaki hususlar hakkında uygulama kuralları oluşturulacaktır:

(a) Madde 3 bent 27'de ve Ek V 4. Kısımın 1. bendinde ifade edilen açma ve kapama sürelerinin belirlenmesi,

(b) Madde 32 hükmünde ifade edilen ulusal geçiş planları ve özellikle emisyon tavan değerleri, ilgili izleme ve raporlama faaliyetleri.

Bu uygulama kuralları Madde 75(2) hükmünce atıfta bulunulan düzenleme usulüyle kabul edilecektir. Komisyon en geç 7 Temmuz 2011 tarihinde uygun önerilerini dile getirecektir.

BÖLÜM IV

ATIK YAKMA TESİSLERİ VE ATIK BİRLİKTE YAKMA TESİSLERİ İÇİN ÖZEL HÜKÜMLER

Madde 42 **Kapsam**

1. Bu Bölüm katı veya sıvı atık yakan veya birlikte yakan atık yakma ve atık birlikte yakma tesislerine uygulanacaktır.

Termal işleme tabi tutulan atıklar yakılmalarından önce atık vasfını yitirecek derecede arıtılıyorsa ve doğal gazın yakılmasından daha yüksek olmayan salımlara neden oluyorsa bu Bölüm gazlaştırma veya piroliz tesislerine tesisleri için uygulanmayacaktır.

Bu Bölümün amaçları yönünden bütün yakma hatları ve birlikte yakma hatları, atık kabul, depolama ve yerinde ön işlem tesisleri, atık, yakıt ve hava sağlama sistemleri, kazanlar, atık gaz işleme tesisleri, artıkların ve atık suyun yerinde işlendiği ya da depolandığı tesisler, bacalar, yakma ve birlikte yakma işlemlerini kontrol için ya da yakma veya birlikte yakma şartlarını kayıt altına almak ve izlemek için kurulmuş aygıt ve sistemler atık yakma ve atık birlikte yakma tesisleri kapsamında sayılırlar.

Atığın termal işlenmesi için oksidasyon dışında, piroliz, gazlaştırma, plazma işlemi gibi işlemler uygulanıyorsa atık yakma tesisi veya atık birlikte yakma tesisinde hem termal işlemler, hem de müteakip yakma işlemleri yapıyor olacaktır.

Atıkların birlikte yakılması faaliyeti tesisin temel amacının enerji üretmek veya mamul ürünler elde etmek değil, atıkların termal işlenmesi olmasına yol açıyorsa tesis bir atık yakma tesisi olarak kabul edilecektir.

2. Bu Bölüm aşağıdaki tesislere uygulanmayacaktır:

(a) Yalnızca aşağıdaki atıkları işleyen tesisler:

- (i) Madde 3'ün 31. Fıkra (b) bendi hükmünde belirtilen atıklar,
- (ii) Radyoaktif atıklar;
- (iii) İnsanlarca tüketimi amaçlanmayan hayvan yan ürünlerine ilişkin sağlık kurallarını düzenleyen 3 Ekim 2002 tarihli (EC) No 1774/2002 Avrupa

Parlamentosu ve Konseyi Yönergesi³⁵ kapsamındaki hayvan gövdeleri,

- (iv) Açık deniz tesislerinde petrol ve gaz kaynaklarının aranması ve çıkarılması sonucu ortaya çıkan ve bu tesislerde yakılan atıklar;
- (c) Yakma işlemlerini geliştirmek amaçlı kurulan ve yıllık 50 tondan daha az atığın işlendiği araştırma ve denemeye yönelik deney tesisleri.

Madde 43
Artık tanımı

Bu Bölüm itibariyle “artık” atık yakma tesisleri veya atık birlikte yakma tesisleri tarafından üretilen katı veya sıvı atıklar anlamındadır.

Madde 44
Ruhsat başvuruları

Atık yakma tesisleri veya atık birlikte yakma tesisleri için ruhsat başvurularında aşağıdaki şartların sağlanmasını temin etmek için öngörülmuş tedbirler de mevcut bulunacaktır:

- (a) Tesis bu Bölümde yer alan şartları karşılayacak şekilde tasarlanmış, donatılmış, korunmuş ve işletiliyor olmalıdır (yakılacak veya birlikte yakılacak atık türleri dikkate alınacaktır),
- (b) Yakma ve birlikte yakma işlemleri sırasında elde edilen ısı uygulanabilirlik durumunda sıcaklık, buhar veya enerji üretimi şeklinde yeniden kazanılıyor olmalıdır,
- (c) Artıkların miktarı ve zararları azaltılacak, uygun durumlarda geri dönüşüm yoluna gidilecektir,
- (d) Önlenemeyen, azaltılamayan veya geri dönüşümü sağlanamayan atıkların bertarafı ulusal mevzuata ve Birlik hukukuna uygun şekilde gerçekleştirilecektir.

Madde 45
Ruhsat koşulları

1. Ruhsat aşağıdaki hususları içerecektir:

- (a) En azından 2000/532/EC Kararınca oluşturulan Avrupa Atık Listesi'nde yer alan atık türlerinden yararlanılmak suretiyle, işlenebilecek atık türleri listesi ve mümkünse her bir atık türünün miktarı,
- (b) Tesisin atık yakma veya atık birlikte yakma toplam kapasitesi,
- (c) Havaya ve suya salımların sınır değerleri,
- (d) Atık su boşaltımı için pH, sıcaklık ve akış şartları,

(e) Salım izlemesi koşullarıyla uyum için yapılacak numune alma ve ölçüm işlemlerinin usulü ve sıklığı,

(f) havaya salımlarda ve atık su boşaltımında önerilen emisyon sınır değerlerini aşılmasına yol açabilecek ve teknik olarak önlenmesi imkânsız durmalar, düzensizlikler veya arıtma cihazları ya da ölçüm aygıtlarında arıza hallerinde izin verilebilecek azami süre.

2. Yukarıdaki 1. Fıkrafta belirtilen koşulların yanı sıra, tehlikeli atık kullanan atık yakma tesislerine ya da atık birlikte yakma tesislerine verilecek ruhsatlarda aşağıdaki hususlar da yer alacaktır:

(a) İşlenebilecek çeşitli tehlikeli atık türlerinin miktarlarını içeren liste,

(b) Bu tehlikeli atıkların asgari ve azami kütle akışları, en düşük ve en yüksek kalorifik değerleri ve içerdikleri poliklorlu bifeniller, pentaklo-rofenol, klorin, florin, sülfür, ağır metaller ve diğer kirletici maddelerin azami miktarı.

3. Üye devletler belirli türde atık birlikte yakma tesislerinde birlikte yakılabilecek atıklar listesine de ruhsatta yer verebilirler.

4. Yetkili makam ruhsat koşullarını periyodik olarak gözden geçirecek ve gerektiği durumlarda güncelleyecektir.

Madde 46
Salımların kontrolü

1. Atık yakma tesislerinden ve atık birlikte yakma tesislerinden çıkan atık gazlar baca aracılığıyla ve kontrollü şekilde salınacak, bacanın yüksekliği insan sağlığı ve çevrenin korunması gözetilerek hesaplanacaktır.

2. Atık yakma tesislerinden ve atık birlikte yakma tesislerinden havaya salımlar Ek VI 3 ve 4. Kısımlarda ve belirtilmiş veya bu ekin 4. Kısmı uyarınca belirlenecek emisyon sınır değerlerini aşmayacaktır.

Atık birlikte yakma tesisinde ortaya çıkan ısının % 40'ından fazlası tehlikeli atıklardan kaynaklanıyorsa veya tesiste işlemden geçirilmemiş karma kentsel atık birlikte yakılıyorsa Ek VI 3. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerleri geçerli olacaktır.

3. Atık gazların temizlenmesinden kaynaklanan atık suyun suya akıtılması uygulanabilirlik ölçüsünde sınırlanmalı ve kirletici maddelerin konsantrasyonları Ek VI 5. Kısımda yer alan emisyon sınır değerlerin geçmemelidir.

³⁵ OJ L 273 10.10.2002 s. 1

4. Emisyon sınır değerleri atık gazların temizlenmesinden kaynaklanan atık suyun atık yakma tesisinden veya atık birlikte yakma tesisinden boşaltıldığı zaman geçerli olacaktır.

Atık gazların temizlenmesinden kaynaklı atık sular atık yakma tesisinin veya atık birlikte yakma tesisinin dışında yalnızca atık suyun işleminden geçirilmesi için kurulmuş bir tesiste işleniyorsa Ek VI 5. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerleri atık suların işlemin yapıldığı tesisten boşaltıldığı zaman geçerli olacaktır. Atık gazların temizlenmesinden kaynaklı ister yerinde ister başka bir yerde farklı kaynaklardan gelen etik sularla birlikte işleminden geçiriliyorsa işletmeci Ek VI 6. Kısım bent 2'de belirtilen ölçüm sonuçlarından yararlanarak uygun kütle denge hesaplarını yapacak ve nihai olarak boşaltılan atık su içinde atık gaz temizlemesinden kaynaklanan atık suyun salım düzeyini belirleyecektir.

Hiçbir koşulda atık su Ek VI 5. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerlerine uyulması için seyreltilmeyecektir.

5. Atık yakma tesislerinin ve atık birlikte yakma tesislerinin sahaları atık için ilgili depolama alanlarıyla birlikte herhangi bir kirletici maddenin toprağa, yeraltı ve yüzey suyuna izinsiz ya da kaza sonucu bırakılmasını engelleyecek şekilde tasarlanacak ve işletilecektir.

Atık yakma tesisi veya atık birlikte yakma tesisi sahasından akan kirlenmiş yağmur suyu veya dökülmeler ya da itfaiye çalışmaları kaynaklı kirlenmiş sular için depolama olanakları oluşturulacaktır. Depolama birimleri suların gerektiğinde boşaltılmadan önce test edilip işleminden geçirilmesini sağlayacak yapıda olacaktır.

6. Madde 50(4)(c) hükmü saklı kalmakla beraber, atık yakma tesisleri veya atık birlikte yakma tesisleri ya da bir atık yakma tesisi veya atık birlikte yakma tesisinin parçası olan tekil fırınlar hiçbir koşulda emisyon sınır değerleri aşıldıktan sonra 4 saatten fazla aralıksız atık yakmayacaklardır.

Bu durumda faaliyetin 1 yıllık kümülatif süresi 60 saati aşmayacaktır.

İkinci paragrafta öngörülen zaman sınırlaması tekil bir atık gaz temizleme aygıtına bağlı fırınlar için de geçerli olacaktır.

Madde 47 **Çökme**

Sistemde çökme yaşanması halinde işlemleri uygulanabilirlik ölçüsünde en kısa sürede azaltacak veya durduracak, bu durum olağan faaliyet koşulları geri getirilene kadar korunacaktır.

Madde 48 **Salımların izlenmesi**

1. Üye devletler salım izlemenin Ek VI 6 ve 7. Kısımlar hükümlerine uygun gerçekleştirilmesini sağlayacaklardır.

2. Otomatik izleme donanımının kurulması ve çalıştırılması Ek V 6. Kısım bent 1 hükümlerinde belirtilen denetimler ve yıllık izleme testleri doğrultusunda gerçekleştirilecektir.

3. Salımların izlenmesinde kullanılacak numunelerin toplanma yerleri ve ölçüm noktaları yetkili makam tarafından belirlenecektir.

4. İzleme sonuçlarının tamamı kaydedilecek, işlenecek ve yetkili makamın ruhsatta yer alan faaliyet koşulları ile emisyon sınır değerlerine uygunluk konularında karar verebilmesine olanak tanıyacak şekilde sunulacaktır.

5. Uygun ölçüm teknikleri Birlik'te kullanılabilir hale gelir gelmez Komisyon Madde 76'da belirtilen görevlendirme esasları çerçevesinde ve Madde 77 ile 78 hükümlerindeki koşullara tabi olarak ağır metal, dioksin ve furanların havaya salımlarının sürekli ölçümü için bir tarih belirleyecektir.

Madde 49

Emisyon sınır değerlerine uyulması

Ek VI 8. Kısımda yer alan koşulların karşılanması durumunda havaya ve suya emisyon sınır değerlerine uyulduğu kabul edilecektir.

Madde 50 **Faaliyet koşulları**

1. Atık yakma tesisleri curufta ve dip külünde toplam organik karbon içeriğinin % 3'ten az olacağı ya da tutuşma nedeniyle malzemenin kuru ağırlığındaki kaybın % 5'ten az olacağı bir yakma seviyesinde sürdürülecektir. Gerekirse atıklar için ön işlem teknikleri de uygulanabilir.

2. Atık yakma tesisleri atıkların yakılmasından kaynaklı gazın yanma havasının son olarak verilmesinin ardından kontrollü ve homojen biçimde ve en elverişsiz koşullarda dahi en az iki saniye için asgari 850 °C sıcaklığa yükselmesini sağlayacak şekilde tasarlanmalı, donatılmalı, inşa edilmeli ve işletilmelidir.

Atık birlikte yakma tesisleri atıkların birlikte yakılmasından kaynaklı gazın kontrollü ve homojen biçimde ve en elverişsiz koşullarda dahi en az iki saniye için asgari 850 °C sıcaklığa yükselmesini sağlayacak şekilde tasarlanmalı, donatılmalı, inşa edilmeli ve işletilmelidir.

Klorin olarak ifade edilen % 1'den daha yüksek halojenize organik madde içerikli tehlikeli atıklar yakılıyor veya birlikte yakılıyorsa birinci ve ikinci

bentler gereğince uyulması gereken sıcaklık en az 1100 °C olacaktır.

Atık yakma tesislerinde birinci ve ikinci bentlerde belirtilen sıcaklıklar yakma odasının iç duvarı yakınında ölçülecektir. Yetkili makam yakma odasının değerleri yansıtacak başka bir bölümünde ölçüm yapılmasına da izin verebilir.

3. Atık yakma tesislerin her yakma odası en az bir yedek yakıcıyla donatılmalıdır. Bu yakıcı yakma gazlarının sıcaklığı yanma havasının son olarak verilmesinin ardından 2. Fıkıradaki belirtilen değerlerin altına düşmesi durumunda otomatik olarak devreye girecektir. Ayrıca tesisin açılış ve kapanışında kullanılarak sıcaklıkların faaliyet sırasında ve yakma odasında yakılmamış atık bulunduğu her zaman korunması sağlanacaktır.

Yedek yakıcılarda bazı sıvı yakıtların sülfür içeriğinin indirilmesine ilişkin 26 Nisan 1999 tarihli 1999/32/EC Konsey Yönergesi'nin³⁶ Madde 2(2) hükmünde gaz yağının yakılması için tanımlanmış salımlardan daha yüksek seviyede salıma yol açabilecek yakıtlar kullanılmayacaktır.

4. Atık yakma tesisleri ve atık birlikte yakma tesisleri aşağıdaki hallerde atık beslemesini engellemek için otomatik bir sistem kullanacaktır:

(a) Açılıştaki, bu maddenin 2. Fıkrasında belirtilen sıcaklığa veya Madde 51(1) gereğince tanımlanmış sıcaklığa erişilinceye kadar,

(b) Bu maddenin 2. Fıkrasında belirtilen sıcaklığın veya Madde 51(1) gereğince tanımlanmış sıcaklığın korunmaması durumunda,

(c) Sürekli ölçümlerin atık gaz temizleme cihazındaki aksama veya arızalar nedeniyle herhangi bir emisyon sınır değerinin aşıldığını ortaya koyması durumunda.

5. Atık yakma tesisleri veya atık birlikte yakma tesisleri tarafından üretilen ısı uygulanabilirlik ölçüsünde yeniden kazanılacaktır.

6. Bulaşıcı kimyasal atıklar doğrudan fırına yerleştirilecek diğer atıklarla önceden karıştırılmayacak ve doğrudan ele alınmayacaktır.

7. Üye devletler atık yakma tesisinin veya atık birlikte yakma tesisinin yönetmeye meşhur bir gerçek kişi tarafından işletilmesini ve denetlenmesini sağlayacaktır.

Madde 51

Faaliyet koşullarını değiştirme izni

1. Bu Bölümdeki diğer şartların karşılanması halinde yetkili makam tarafından Madde 50(1), (2) ve (3) ile anılan maddenin 4. Fıkrasında sıcaklık yönünden ortaya konulmuş koşullar ve bazı atık türleri ile bazı termal işlemler için ruhsatta belirtilmiş koşullardan farklı koşullar getirilmesi izni verilebilir. İzinlere ilişkin kurallar üye devletlerce oluşturulacaktır.

2. Faaliyet koşullarında değişiklik atık yakma tesislerinde daha fazla atık oluşmasına veya Madde 50(1), (2) ve (3) hükmünde yürütülen faaliyetler sonucu ortaya çıkan atıklara göre daha yüksek organik kirletici madde içeriğine sahip atıklar oluşmasına neden olmamalıdır.

3. Faaliyet koşullarını değiştirmeye 1. Fıkra çerçevesinde izin alınmış atık birlikte yakma tesislerinde toplam organik karbon ve karbon monoksit salımların Ek VI 3. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerleriyle uyumlu olmalıdır.

Üretim yerinde atık birlikte yakılan ve 28 Aralık 2002 tarihinden önce ruhsatlı faaliyet gösteren kâğıt hamuru ve kâğıt tesislerinde faaliyet koşullarında değişiklik yapmak için 1. Fıkra çerçevesinde izin alınmışsa kullanılan ağaç kabuğu kazanlarından kaynaklı toplam organik karbon salımları da Ek VI 3. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerleriyle uyumlu olacaktır.

4. Üye devletler 1, 2 ve 3. Fıkralar çerçevesinde izin verilmiş faaliyet koşullarının tamamını ve yapılan inceleme ve doğrulamaların sonuçlarını içeren bilgileri Madde 72'deki raporlama şartları uyarınca Komisyon'a bildireceklerdir.

Madde 52

Atıkların teslimi

1. Atık yakma tesisinin veya atık birlikte yakma tesisinin işletmecisi hava, toprak, yüzey suyu ve yeraltı suyu kirliliği ile çevre üzerindeki diğer olumsuz etkileri, koku ve gürültüyü ve insan sağlığına doğrudan riskleri uygulanabilirlik ölçüsünde önlemek veya sınırlamak için atıkların teslim edilmesi ve teslim alınması yönünden bütün gerekli önlemleri alacaktır.

2. İşletmeci her tip atığın kütlesini mümkünse 2000/532/EC Kararıyla oluşturulmuş Avrupa Atık Listesinden yararlanarak ve atık tesise kabul edilmeden önce belirleyecektir.

3. Tehlikeli atıkların atık yakma veya atık birlikte yakma tesisine kabulünden önce işletmeci Madde 45(2) hükmünde belirtilen ruhsat şartlarına uygunluğu denetlemek için atık hakkında bilgi toplayacaktır.

³⁶ OJ L 121 11.5.1999 s. 13

Toplanacak bilgi aşağıdaki konuları kapsayacaktır:

(a) 4(a) bendinde belirtilen belgelerde mevcut ve üretim sürecine ilişkin idari bilgilerin tamamı,

(b) Atıkların fiziksel ve mümkünse kimyasal bileşimi ile hedeflenen yakma işlemine uygunluğu değerlendirmek için gerekli tüm diğer bilgiler,

(c) Atıkların tehlikeli özellikleri, karıştırılmamaları gereken maddeler ve atık ele alınırken alınması gereken önlemler.

4. Tehlikeli atıkların atık yakma veya atık birlikte yakma tesisine kabulünden önce işletmeci en azından aşağıdaki işlemleri yerine getirecektir:

(a) 2008/98/EC Yönergesi ve ilgiliyse, atıkların sevkiyatı hakkında 14 Haziran 2006 tarihli (EC) No 1013/2006 Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Yönergesi³⁷ ile tehlikeli malların taşınması mevzuatınca gerekli belgelerin kontrol edilmesi

(b) Uygulama alanı bulunmayan haller dışında, atığın boşaltılmasından önce numuneler alınması ve 3. Fıkraya uygunluğun incelemeler yapılmak suretiyle denetlenmesi ve işleme konu atıkların tanımlanması için yetkili makama olanak yaratılması.

(b) bendinde atıfta bulunulan numuneler atığın yakılması veya birlikte yakılmasını müteakip en az 1 ay saklanacaktır.

5. Yetkili makam Bölüm II kapsamındaki tesislerin parçası konumunda olan ve yalnızca parçası olduğu tesisten kaynaklanan atıkları yakan veya birlikte yakan atık yakma veya atık birlikte yakma tesisleri için 2, 3 ve 4. Fıkralar yönünden muafiyet getirebilir.

Madde 53 **Artıklar**

1. Artıkların miktarları ve zararlılık seviyesi asgariye indirilecektir. Artıklar uygun hallerde tesis içinde veya dışında geri dönüştürülecektir.

2. Toz biçimindeki kuru atıkların taşınması ve ara depolaması bu artıkların çevreye yayılmasını engelleyecek biçimde yapılmalıdır.

3. Artıkların bertarafı veya geri dönüştürülmesi yöntemlerinin belirlenmesinden önce bu artıkların fiziksel ve kimyasal nitelikleri ile kirleticilik potansiyellerini saptamak için uygun testler yapılacaktır. Bu testler toplam çözünebilir kesitlerle ve çözünebilir ağır metal kesitleriyle ilgili olacaktır.

Madde 54

Esaslı değişiklik

Bölüm II kapsamındaki tesislerde yalnızca tehlikesiz atıkları işleyen atık yakma tesisinin veya atık birlikte yakma tesisinin faaliyetlerinde yapılan değişiklik tehlikeli atıkların yakılmasını veya birlikte yakılmasını içeriyorsa bu değişiklik esaslı değişiklik sayılır.

Madde 55

Atık yakma ve atık birlikte yakma tesisleri hakkında raporlama ve kamunun bilgilendirilmesi

1. Kamunun yetkili makamca bir karar verilmeden önce görüşlerini ortaya koyabilmesi için atık yakma tesisleri ve atık birlikte yakma tesisleri için yapılan yeni ruhsat başvuruları bir veya birden fazla mahalde ve uygun bir süre boyunca kamuya açık hale getirilecektir. Karar da ruhsatın en az bir sureti ve sonraki güncellemelerin tamamıyla birlikte kamuya açık hale getirilecektir.

2. Nominal kapasitesi saat başına 2 ton veya daha üzeri olan atık yakma tesisleri veya atık birlikte yakma tesisleri için Madde 72'de ifade edilen rapor tesisin faaliyetleri ve izlenmesi hakkında bilgileri, yakma ve birlikte yakma işlemlerinin yürütme kayıtlarını ve hava ile suya salımların emisyon sınır değerleriyle karşılaştırmasını da içerecektir. Bu bilgiler kamuya açık hale getirilecektir.

3. Nominal kapasitesi saat başı 2 ton altında olan atık yakma ve atık birlikte yakma tesislerinin listesi yetkili makam tarafından hazırlanacak ve kamuya açık hale getirilecektir.

BÖLÜM V

ORGANİK SOLVENT KULLANILAN TESİSLER VE FAALİYETLER İÇİN ÖZEL HÜKÜMLER

Madde 56

Kapsam

Bu Bölüm Ek VII 1. Kısımda belirtilen faaliyetlere ve uygun hallerde anılan ekin 2. Kısımında öngörölmüş sınırları aşan faaliyetlere uygulanacaktır.

³⁷ OJ L 190 12.7.2006 s. 1

*Madde 57***Tanımlar**

Bu Bölümün amaçları yönünden aşağıdaki tanımlar geçerli olacaktır:

(1) 'mevcut tesis' 29 Mart 1999 tarihi itibarıyla faaliyette olan ya da ruhsat veya tescil işlemi 1 Nisan 2001'den önce gerçekleştirilmiş ya da en geç 1 Nisan 2002 tarihinde faaliyete geçmesi kaydıyla ruhsat tam başvurusu işletmecisi tarafından 1 Nisan 2001 tarihinden önce yapılmış tesis anlamındadır,

(2) 'atık gazlar' bacadan veya azaltma ekipmanından havaya bırakılan ve uçucu organik bileşikler veya diğer kirletici maddeler içeren nihai gaz deşarjı anlamındadır,

(3) 'kaçak salımlar' aksi Ek VII 2. Kısımda belirtilmedikçe, havaya, toprağa ve suya uçucu organik maddelerin atık gazlarında ve ürünlerdeki solventlerde bulunmadan salınan salımlar anlamındadır,

(4) 'toplam salımlar' kaçak salımlar ile atık gazlardaki salımların toplamı anlamındadır.

(5) 'karışım' Kimyasalların Tescili, değerlendirilmesi, İzinleri ve Sınırlamaları (REACH) hakkında ve Avrupa Kimyasal Maddeler Kurumu'nu kuran 18 Aralık 2006 tarihli (EC) No 1907/2006 Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Yönetmeliğinin³⁸ Madde 3(2) hükmünce tanımlanan karışımlar anlamındadır,

(6) 'yapıştırıcı' bir ürünün ayrı parçalarını yapıştırmak amacıyla kullanılabilmesi için gerekli organik solventler veya organik solvent içeren her türlü karışım anlamındadır,

(7) 'mürekkep' yazı veya resimlerin bir yüzeye yansıtılması şeklinde basım faaliyetinde amacına uygun kullanılabilmesi için gerekli organik solventler veya organik solvent içeren her türlü karışım anlamındadır,

(8) 'cila' saydam kaplama malzemesi anlamındadır,

(9) 'tüketim' tekrar kullanılmak için yeniden kazanılmış uçucu organik bileşikler dışında bir tesise bir takvim yılı veya 12 aylık başka bir süre zarfında giren organik solvent toplamı anlamındadır,

(10) 'girdi' faaliyet yürütülürken kullanılan organik solventlerin miktarının ve kullanılan karışımlar içindeki payının, tesis içinde ve dışında geri dönüştürülmüş solventler dahil olmak üzere ve faaliyette kullanıldıkları her sefer hesaplanan değeri anlamındadır,

(11) 'tekrar kullanma' tesislerden elde edilmiş organik solventlerin yakıt olarak kullanımı kapsamak ama yeniden kazanılmış organik solventin atık olarak nihai bertarafını kapsamayan biçimde herhangi bir teknik veya ticari amaçla kullanılması anlamındadır,

(12) 'kapalı koşullar' tesisin faaliyetten kaynaklı uçucu organik bileşiklerin toplanarak kontrollü biçimde baca veya azaltma ekipmanı aracılığıyla bırakıldığı, böylece salımların tamamen kaçak olmadığı biçimde işletildiği koşullar anlamındadır;

(13) 'açma ve kapama işlemleri' faaliyeti, ekipmanı veya tankı hizmete sokarken veya devreden çıkarırken kararsız olan işlemler dışında gerçekleştirilen işlemler anlamındadır.

*Madde 58***Tehlikeli maddelerin ikamesi**

Uçucu organik bileşik içerikleri nedeniyle (EC) No 1272/2008 Yönetmeliği uyarınca kanserojen, mutajen veya üremede toksik kabul edilen ve H340, H350, H350İ, H360D veya H360F tehlike ibarelerini taşıması gereken maddeler ve karışımlar mümkün olan en kısa zamanda daha az zararlı maddeler veya karışımlarla değiştirilmelidirler.

*Madde 59***Salımların kontrolü**

1. Üye devletler her tesisin aşağıdaki hususlardan herhangi birine uymasını sağlamak için gerekli tedbirleri alacaktır:

(a) Tesislerden kaynaklı uçucu organik bileşik salımların atık gazlarda emisyon sınır değerlerini ve kaçak emisyon sınır değerlerini aşmayacak veya Ek VII 2 ve 3. Kısımlarda belirtilen toplam emisyon sınır değerlerine ve diğer şartlara uyulacaktır,

(b) Ek VII 5. Kısımda ortaya konan azaltma programındaki şartlar. (a) bendinde ifade edilen emisyon sınır değerlerinin uygulanmasıyla elde edilene eşdeğer bir salım azalması sağlanması gerekmektedir.

Üye devletler Madde 72(1) uyarınca (b) bendinde belirtilen eşdeğer salım azalmasıdaki gelişmeleri Komisyon'a raporlayacaktır.

2. İşletmecinin belirli bir tesiste kaçak salımlar için emisyon sınır değerlerinin teknik ve ekonomik olarak uygulanabilir olmadığını yetkili makama kanıtlanması durumunda yetkili makam sözkonusu tesise 1 (a) bendi yönünden muafiyet getirerek, insan sağlığı veya çevre üzerinde ciddi olumsuz etkilerin meydana gelmeyeceğinin ve tesiste elde bulunan en iyi tekniklerin kullanıldığının işletmeci tarafından kanıtlanması şartıyla emisyon sınır değerlerinin üzerinde salıma izin verebilir.

³⁸ OJ L 396 30.12.2006 s. 1

3. Ek VII 2. Kısımda sayılan kaplama faaliyetlerinden kapalı koşullarda yürütülmesi mümkün olmayanlar için 1. Fıkra yönünden yetkili makam tarafından muafiyet getirilerek, işletmecinin ilgili değerlere uyumun teknik ve ekonomik olarak sağlanabilir olmadığını ve tesiste elde bulunan en iyi tekniklerin kullanıldığını kanıtlaması durumunda ilgili tesis anılan fıkrada belirtilen emisyon sınır değerlerine uymaktan muaf tutulabilir.

4. Üye devletler Madde 72(1) uyarınca bu maddenin 2 ve 3. Fıkraları çerçevesinde getirilen muafiyetleri Komisyon'a raporlayacaktır.

5. H340, H350, H350İ, H360D veya H360F tehlike ibarelerini taşıması gereken uçucu organik bileşiklerden ya da H341 veya H351 tehlike ibarelerini taşıması gereken halojenize uçucu organik bileşiklerden kaynaklı salımlar teknik ve ekonomik açıdan elverişli olduğu sürece kapalı koşullarda denetim altında tutularak insan sağlığı ve çevrenin korunması sağlanacak ve Ek VII 4. Kısımda belirtilen emisyon sınır değerleri aşılmayacaktır.

6. Ek VII 2. Kısımda yer alan sınırları aşan iki veya daha fazla faaliyetin birlikte yürütüldüğü tesisler:

(a) 5. Fıkrada belirtilen maddeler yönünden anılan fıkranın getirdiği şartlara her bir faaliyet için ayrı ayrı uyacaktır.

(b) Diğer bütün maddeler yönünden:

- (i) 1. Fıkranın getirdiği şartlara her bir faaliyet için ayrı ayrı uyacak ya da
- (ii) (i) bendinin uygulandığı takdirde ortaya çıkacak uçucu organik bileşik toplam salımını aşmayacak salım düzeylerine uyacaktır.

7. Açma ve kapama işlemleri sırasında uçucu organik bileşik salımlarını en aza indirmek için gerekli bütün önlemler alınacaktır.

Madde 60

Salımların izlenmesi

Üye devletler ruhsat koşullarında belirtmek ya da genel bağlayıcı kurallar oluşturmak suretiyle salım ölçümlerinin Ek VII 6. Kısım hükümlerine uygun yürütülmesini sağlayacaktır.

Madde 61

Emisyon sınır değerlerine uyum

Ek VII 8. Kısımdaki koşullar yerine getirildiğinde atık gazlara ilişkin emisyon sınır değerlerine uyulmuş sayılacaktır.

Madde 62

Uyum hakkında raporlama

İşletmeci yetkili makamın talebi üzerine aşağıdaki husulardan herhangi birinin yetkili makamca tetkikini sağlayacak bilgileri teslim edecektir:

- (a) Atık gazların emisyon sınır değerleri, kaçak emisyon sınır değerleri ve toplam emisyon sınır değerleri,
- (b) Ek VII 5. Kısımda yer verilen azaltma planının şartları,
- (c) Madde 59(2) ve (3) çerçevesinde getirilen muafiyetler.

Ek VII 7. Kısım uyarınca hazırlanmış solvent yönetim planı da raporlamaya eklenebilir.

Madde 63

Mevcut tesislerde esaslı değişiklikler

1. Açma ve kapama işlemleri ile bakım dışında tasarlanmış çıktı koşullarında faaliyet gösteren mevcut bir tesisin ortalama 1 günlük organik solvent kütle çıktısında değişiklik meydana gelmişse ve bu durum aşağıdaki değerlerden daha yüksek uçucu organik bileşik salımlarına yol açıyorsa bu değişiklik esaslı değişiklik olarak kabul edilir:

(a) Yıllık solvent tüketimi 10 tondan az olan ve Ek VII 2. Kısımdaki tabloda yer alan 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 veya 17 numaralı unsurların alt sınırında kalan faaliyetlerin yürütüldüğü veya Ek VII 2. Kısımdaki diğer unsurlarla ilgili faaliyetlerin yürütüldüğü tesisler için % 25,

(b) Diğer tüm tesisler için % 10.

2. Mevcut bir tesiste esaslı değişikliğe gidilmişse ya da tesis yapılan esaslı değişiklik sonucunda ilk defa bu Yönergenin kapsamına girmişse tesiste esaslı değişiklik yapılan kısım yeni bir işletme olarak ya da tesisin tamamının toplam salımların değişikliğe uğrayan kısmın yeni bir tesis sayılması halinde geçerli değerlerden daha yüksek değerlere tabi olmaması durumunda mevcut bir işletme olarak kabul edilecektir.

3. Esaslı değişiklik durumunda yetkili makam tesisin bu Yönerge hükümlerine uygunluğuna ilişkin denetleme yapacaktır.

Madde 64

Organik solvent ikamesi konusunda bilgi alışverişi

Komisyon organik solventlerin kullanımı ile organik solvent kullanımının yerini hava, su, toprak, ekosistemler ve insan sağlığı üzerinde en az etkide bulunarak alabilecek maddeler ve teknikler konularında üye devletler, ilgili sektörler ve çevrenin korunması alanındaki sivil toplum kuruluşları arasındaki bilgi

alışverişini organize edecektir.

Bilgi alışverişini aşağıdaki hususların tamamını kapsayacak biçimde organize edilecektir:

- (a) Kullanıma uygunluk,
- (b) İnsan sağlığı ve özellikle çalışanların sağlığı yönünden olası etkiler,
- (c) Çevreye olası etkiler,
- (d) Ekonomik sonuçlar, özellikle mevcut seçeneklerin maliyeti ve yararları.

Madde 65
Bilgiye erişim

1. Yetkili makamın kararı ruhsatın en az bir sureti ve sonraki güncellemelerin tamamıyla birlikte kamuya açık hale getirilecektir.

Tesislere uygulanan genel bağlayıcı kurallar ve ruhsat verme ile tescile konu tesislerin listesi kamuya açık hale getirilecektir.

2. Madde 60 çerçevesinde yetkili makamca yürütülen salım izlemelerinin sonuçları kamuya açık hale getirilecektir.

3. Bu maddenin 1 ve 2. Fıkraları 2003/4/EC Yönergesinin Madde 4(1) ve (2) hükümlerince getirilen sınırlamalar dâhilinde uygulanacaktır.

BÖLÜM VI

**TİTANYUM DİOKSİT ÜRETEK TESİSLER İÇİN
ÖZEL HÜKÜMLER**

Madde 66
Kapsam

Bu Bölüm titanyum dioksit üreten tesisler için uygulanacaktır.

Madde 67
Atık boşaltmanın yasaklanması

Üye devletler aşağıdaki atıkların herhangi bir su kütlesine, denize veya okyanusa boşaltılmasını yasaklayacaktır:

- (a) Katı atıklar,
- (b) Sülfat işlemi uygulayan tesislerden kaynaklı ve titanyl sülfat solüsyonu hidrolizi sınırında filtrasyon aşamasında oluşan ana sıvılar (toplamda % 0,5 oranından fazla miktarda serbest sülfürik asit ve çeşitli ağır metaller içeren ana sıvıyla ilgili asit atıkları veya serbest sülfürik asit oranı % 0,5 ya da altına indirilene kadar seyreltilen ana sıvılar dâhil),

(c) Klorit işlemi uygulayan tesislerden kaynaklı ve % 0,5 üzerinde serbest hidroklorik asit ve çeşitli ağır metaller içeren atıklar (serbest hidroklorik asit oranı % 0,5 ya da altına indirilene kadar seyreltilen atıklar dâhil),

(d) (b) ve (c) bentlerinde belirtilen atıkların işlenmesinden (konsantrasyon ve nötralizasyon) kaynaklı ve çeşitli ağır metaller içeren filtrasyon tuzları, tortular ve sıvı atıklar (ağır metallerden yalnızca iz taşıyan ve herhangi bir seyreltme öncesinde 5,5 üzerinde pH değerine sahip olan nötrelize ve filtre edilmiş ya da süzölmüş atıklar hariç).

Madde 68
Suya salımların denetlenmesi

Tesislerden suya salımlar Ek VIII 1. Kısımda yer alan emisyon sınır değerlerini geçmeyecektir.

Madde 69
Havaya salımların önlenmesi ve denetlenmesi

1. Tesislerden asit damlacığı salımı engellenecektir.
2. Tesislerden havaya salımlar Ek VIII 2. Kısımda yer alan emisyon sınır değerlerini geçmeyecektir.

Madde 70
Salımların izlenmesi

1. Üye devletler yetkili makamca ruhsat koşullarına ve Madde 68 hükmüne uygunluk denetimi için suya salımların izlenmesini sağlayacaktır.

2. Üye devletler yetkili makamca ruhsat koşullarına ve Madde 69 hükmüne uygunluk denetimi için havaya salımların izlenmesini sağlayacaktır. Bu izleme en azından Ek VIII 3. Kısımda belirtilen salımları kapsayacaktır.

3. İzleme CEN standartlarına, CEN standartlarını uygulamak mümkün olmazsa ISO standartları ve diğer ulusal ve uluslararası standartlara göre yürütülerek toplanılan verilerin eşdeğer bilimsel vasıfta olması sağlanacaktır.

BÖLÜM VII

KOMİTE, GEÇİCİ VE SON HÜKÜMLER

Madde 71

Yetkili makamlar

Üye devletler bu Yönergeden kaynaklı yükümlülükleri yerine getirmekle sorumlu yetkili makamları belirleyecektir.

Madde 72

Üye devletlerin raporları

1. Üye devletler Komisyon'a Yönergenin uygulanması hakkında bilgileri, salımlar ve diğer kirlilik biçimleri, emisyon sınır değerleri, hakkında aslına uygun verileri, Madde 14 ve 15 uyarınca elde bulunan en iyi tekniklerin uygulanmasıyla, özellikle Madde 15(4) çerçevesinde muafiyetlerle ilgili bilgileri ve Madde 27 uyarınca yeni tekniklerin geliştirilmesi ve uygulanmasında gelinen duruma ilişkin bilgileri iletacaktır. Üye devletler bu verileri elektronik formatta teslim edecektir.

2. 1. Fıkra uyarınca sunulacak bilgilerin türü, biçimi ve sıklığı Madde 75(2) hükmüne belirtilen usule uygun olarak belirlenecektir. 1. Fıkra hükmüne belirtilen veriler ile ilgili belirli faaliyetler ve kirlenici maddeler de saptanacaktır.

3. Bu Yönergede Bölüm III kapsamında yer verilen bütün yakma tesisleri için üye devletler 1 Ocak 2016 tarihinden itibaren sülfür dioksit, nitrojen oksit ve toz salımları ile enerji girdilerine ilişkin yıllık envanter tutacaktır.

Yetkili makam Madde 29'da yer alan toplama kurallarını dikkate alarak her yakma tesisi için aşağıdaki verileri toplayacaktır:

- Yakma tesisinin ölçülmüş toplam termal girdisi (MW),
- Yakma tesisinin türü: kazan, gaz turbine, gaz motoru, dizel motor ve diğer (tür belirtilecektir),
- Yakma tesisinin faaliyete geçme tarihi,
- Sülfür dioksit, nitrojen oksit ve toz (toplam asılı partiküller olarak) salımlarının yıllık ton cinsinden miktarı,
- Yakma tesisinin faaliyet saatlerinin sayısı,
- Enerji girdisinin şu yakıt tiplerine göre bölünmüş yıllık net kalorifik değer (TJ cinsinden) ilgili yıllık miktarı: kömür, linyit, biyokütle, turba, diğer katı yakıtlar (tür belirtilecektir), sıvı yakıtlar, doğal gaz, diğer gazlar (tür belirtilecektir).

Envanterde tesis başına toplanan yıllık veriler talep üzerine Komisyon'a iletilecektir.

Envanterlerin özeti her 3 yılda bir üç yıllık sürenin bitiminden itibaren 12 ay içinde Komisyon'a sunulacaktır. Bu özette rafinerilerdeki yakma tesislerine ilişkin veriler ayrı olarak yer alacaktır.

Komisyon 2003/4/EC Yönergesi uyarınca üç yıllık sürenin bitiminden itibaren 24 ay içinde bu envanterlerin karşılaştırılması ve değerlendirilmesiyle ilgili özeti üye devletlere sunacak ve kamuya açık hale getirecektir.

4. Üye devletler 1 Ocak 2016 tarihinden itibaren aşağıdaki verileri Komisyon'a sunacaktır:

(a) Madde 31 kapsamındaki yakma tesislerinde kullanılan yerli katı yakıtın sülfür içeriğinin ve ulaşılan desülfürizasyon oranının aylık ortalaması. (Madde 31'in uygulandığı ilk yıl için Madde 30(2) ve (3) hükümlerinde belirtilen emisyon değerlerine uyum sağlamamanın teknik gerekçeleri de ifade edilecektir.),

(b) 5 yıllık sürenin hareketli ortalaması olarak yılda 1500 saatten fazla faaliyet göstermeyen yakma tesislerinde yıllık faaliyet saatlerinin miktarı.

Madde 73

Gözden geçirme

1. Komisyon Madde 72'de belirtilen bilgilere dayanarak hazırladığı ve bu Yönergenin uygulanmasına ilişkin raporu 7 Ocak 2016 tarihinden itibaren ve takip eden her 3 yılda bir Komisyon Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e sunacaktır.

Rapor önceki üç yıllık dönemde kabul edilen MET sonuçları çerçevesinde Birlik çapında asgari emisyon sınır değer şartlarının ve faaliyetlerin izlenmesi ve uyumluluk denetlemesi için kuralların oluşturulması veya güncellenmesi yoluyla Birlik'in harekete geçmesi konusunda aşağıdaki ölçütlerle yapılan değerlendirmeleri de içerecektir:

- İlgili faaliyetlerin bir bütün olarak çevreye etkileri,
- İlgili faaliyetlerde elde bulunan en iyi tekniklerin uygulanmasında gelinen durum

Bu değerlendirmede Madde 13(4) hükmüne atıfta bulunulan forumun görüşü de dikkate alınacaktır.

Bu Yönergenin Bölüm III ve Ek V hükümlerinin büyük yakma tesisleri için Birlik çapında asgari şartları ortaya koyduğu kabul edilir.

Gerekli durumlarda rapora bir yasama teklifi de eklenecektir. İkinci bentte ifade edilen değerlendirmede böyle bir ihtiyaç tanımlanıyorsa Birlik çapında asgari emisyon sınır değer şartlarının ve faaliyetlerin izlenmesi ve uyumluluk denetlemesi için kuralların oluşturulması veya güncellenmesi hükümlerine de yasama teklifinde yer verilecektir.

2. Komisyon 31 Aralık 2012 tarihi itibarıyla aşağıdaki kaynaklardan gelen salımların kontrol altına alınması ihtiyacını değerlendirecektir:

(a) 50 MW altında ölçülmüş toplam termal girdiye sahip tesislerde yakılan yakıtlar,

(b) Entansif sığır besiciliği,

(c) Dökülen gübreler.

Komisyon değerlendirmenin sonuçlarını gerekirse bir yasama teklifiyle birlikte Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e sunacaktır.

3. Komisyon 31 Aralık 2011 tarihi itibarıyla, Ek I'de aşağıdaki düzenlemelerin yapılmasını değerlendiren raporunu Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e sunacaktır:

(a) Farklı kümes hayvanlarının beslenmesinde farklı kapasite sınırları (bildiricilerin özel durumu dikkate alınarak),

(b) Farklı hayvan türlerinin aynı tesiste beslenmesi durumundaki kapasite sınırları

Komisyon değerlendirmenin sonuçlarını gerekirse bir yasama teklifiyle birlikte Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e sunacaktır.

Madde 74

Eklere değişiklikler

Bu Yönergenin hükümlerinin elde bulunan en iyi teknikler temelinde bilimsel ve teknik ilerlemelere uygun hale getirilmesi için Komisyon Ek V 3 ve 4. Kısımlar, Ek VI 2, 6, 7 ve 8. Kısımlar, Ek VII 5, 6, 7 ve 8. Kısımlar hükümlerinin bilimsel ve teknik ilerlemelere uyarlanması için Madde 76 çerçevesinde ve Madde 77 ve 78 koşullarında yetki devri üzerinden işlem yapabilir.

Madde 75

Komite işleyişi

1. Komisyon'a bir komite tarafından yardım edilecektir.

2. Bu fıkraya atıfta bulunulan hallerde 1999/468/EC Kararının Madde 8 hükmü üzerinden anılan Kararın 5. ve 7. Maddeleri uygulanacaktır.

1999/468/EC Kararının Madde 5(6) hükmünce belirtilen süre 3 ay olacaktır.

Madde 76

Görevlendirme

1. Komisyon'un Madde 48(5) ve madde 74 hükümlerinde belirtilen görevlendirme üzerinden düzenleyici işlem yapma yetkisi 6 Ocak 2011 tarihinden itibaren 5 yıl için geçerli olacaktır. Komisyon yetki devrine ilişkin raporunu beş yıllık sürenin bitiminden en geç 6 ay önce hazırlamış olacaktır. Avrupa Parlamentosu veya Konsey tarafından Madde 77 çerçevesinde geri alınmadığı takdirde yetki devri aynı süre için yenilenmiş olacaktır.

2. Komisyon yetki devri üzerinden işlem yaptıktan hemen sonra Avrupa Parlamentosu'nu ve Konsey'i eşzamanlı olarak bilgilendirecektir.

3. Yetki devri üzerinden işlem yapma yetkisi Komisyon'a Madde 77 ve 78 hükümlerince belirlenen şartlar çerçevesinde tanınmıştır.

Madde 77

Yetki devrinin geri alınması

1. Madde 48(5) ve Madde 74 hükümlerince belirtilen yetki devri Avrupa Parlamentosu veya Konsey tarafından her zaman geri alınabilir.

2. Yetki devrinin geri alınması hakkında karar vermek için kendi usulünü uygulamaya başlamış olan kurum diğer kurumu ve Komisyon'u nihai kararın verilmesinden makul bir süre önce haberdar edecek ve geri alınabilecek yetkinin hangisi olduğunu ve muhtemel geri alma nedenlerini belirtecektir.

3. Geri alma kararı sonucunda, kararda ifade edilen yetki geri alınmış olacaktır. Karar anında veya belirli bir tarih belirtilmişse o tarih itibarıyla geçerli hale gelecektir. Yetki devrine dayanılarak yürütülen faaliyetlerin geçerliliği geri alma kararından etkilenmeyecektir. Karar *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi*'nde yayımlanacaktır.

Madde 78

Yapılan işleme itiraz

1. Avrupa Parlamentosu veya Konsey yetki devrine dayanılarak yapılan düzenleyici işlemlere bildirimden itibaren 2 ay içinde itiraz edebilirler.

Avrupa Parlamentosu veya Konsey kararıyla bu süre 2 ay uzatılabilir.

2. 1. Fıkrafta belirtilen süre bitiminde Avrupa Parlamentosu veya Konsey işleme itiraz etmemişse Avrupa Parlamentosu Resmi Gazetesi'nde yayımlanır ve orada belirtilen tarihte yürürlüğe girer.

Avrupa Parlamentosu ve Konsey herhangi bir itirazda bulunmayacaklarını Komisyon'a bildirirlerse işlem Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'nde yukarıda belirtilen süre bitmeden önce yayımlanabilir ve yürürlüğe girebilir.

3. Avrupa Parlamentosu veya Konsey 1. Fıkrafta belirtilen süre zarfında işleme itiraz ederse işlem yürürlüğe girmez. İtirazda bulunan kurum itiraz gerekçelerin de ifade edecektir.

Madde 79 **Cezalar**

Üye devletler bu Yönerge doğrultusunda hazırlanmış ulusal mevzuatın ihlali halinde uygulanacak cezaları düzenleyecektir. Verilen cezalar etkin, oranlı ve caydırıcı olmalıdır. Üye devletler bu düzenlemeleri 7 Ocak 2013 tarihinde Komisyon'a bildirecektir. Bu düzenlemeleri etkileyen değişiklikler de Komisyon'a gecikmeksizin bildirilecektir.

Madde 80 **Ulusal hukuka aktarma**

1. Üye devletler bu Yönergenin aşağıdaki kısımlarıyla uyum için gerekli yasaları, yönetmelikleri ve idari hükümleri 7 Ocak 2013 tarihi itibarıyla benimsemiş olacaklardır:

Madde 3 (8), (11) ila (15), (18) ila (23), (26) ila (30), (34) ila (38) ve (41) bentleri, Madde 4(2) ve (3), Madde 7, Madde 8 ve 10, Madde 11 (e) ve (h), Madde 12(l)(e) ve (h), Madde 13(7), Madde 14(l)(c) (ii) bendi, Madde 14(1) (d), (e), (f) ve (h) bentleri, Madde 14(2) ila (7), Madde 15(2) ila (5), Madde 16, 17 ve 19, Madde 21(2) ila (5), Madde 22, 23, 24, 27, 28 ve 29, Madde 30(1), (2), (3), (4), (7) ve (8), Madde 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 ve 39, Madde 40(2) ve (3), Madde 42 ve 43, Madde 45(1), Madde 58, Madde 59(5), Madde 63, Madde 65(3), Madde 69, 70, 71, 72 ve 79, Ek I ilk fıkrası ve 1.1, 1.4, 2.5(b), 3.1, 4, 5, 6.1(c), 6.4(b), 6.10 ile 6.11 bentleri, Ek II, Ek III 12 bendi, Ek V, Ek VI 1. Kısımın (b) bendi, 4. Kısımın 2.2, 2.4, 3.1 ve 3.2 bentleri, 6. Kısımın 2.5 ve 2.6 bentleri, 8. Kısımın 1.1(d) bendi, Ek VII 4. Kısımın 2. Bendi, 5. Kısımın 1. Bendi, 5. Kısımın 1. Bendi, 7. Kısımın 3. Bendi, Ek VIII 1. Kısım 1 ve 2(c) bentleri, 2. Kısım 2 ve 3. Bentleri ve 3. Kısım.

İlgili düzenlemeler de aynı tarihte uygulanmaya başlanacaktır.

Üye devletler bu düzenlemeleri kabul ederken bu Yönergeye bir atfa düzenlemede yer verecek ya da resmi olarak yayımlanma sırasında böyle bir atıf yapılacaktır. Atıfta bulunma yöntemi üye devletler tarafından belirlenecektir.

2. Üye devletler bu Yönerge doğrultusunda ulusal hukukta kabul ettikleri ana hükümleri Komisyon'a iletilecektir.

Madde 81 **Yürürlükten kalkan düzenlemeler**

1. Ek IX Kısım A hükmünde belirtilen düzenlemelerle değişik 8/176/EEC, 82/883/EEC, 92/112/EEC, 1999/13/EC, 2000/76/EC ve 2008/1/EC Yönergeleri 7 Ocak 2014 tarihinden itibaren, üye devletlerin Ek IX Kısım B hükmünde belirtilen Yönergeleri ulusal hukuka aktarma yükümlülüğüne ilişkin sürelerle etki etmeksizin yürürlükten kalkar.

2. Ek IX Kısım A hükmünde belirtilen düzenlemelerle değişik 2001/80/EC Yönergesi 1 Ocak 2016 tarihinden itibaren üye devletlerin Ek IX Kısım B hükmünde belirtilen Yönergeleri ulusal hukuka aktarma yükümlülüğüne ilişkin sürelerle etki etmeksizin yürürlükten kalkar.

3. Yürürlükten kalkan Yönergelere yapılan atıflar bu Yönergeye yapılmış gibi kabul edilecek ve Ek X'da yer alan korelasyon tablosuna göre okunacaktır.

Madde 82 **Geçici hükümler**

1. Ek I 1.1 bendindeki faaliyetlerin yürütüp ölçülmüş toplam termal girdisi 50 MW üzerinde olan tesisler, 1.2 ve 1.3 bentleri, 1.4(a) bendi, 2.1 ila 2.6 bentleri, 3.1 ila 3.5 bentleri, 4.1 ila 4.6 bentlerinde kimyasal işleme yürütülen üretim faaliyetleri, 5.1 ve 5.2 bentlerinde yer verilip 2008/1/EC Yönergesi kapsamında bulunan, bent 5.3 (a)(i) ve (ii), bent 5.4, bent 6.1(a) ve (b), bentler 6.2 ve 6.3, bent 6.4(a) ve bent 6.4(b) hükmünde yer alıp 2008/1/EC Yönergesi kapsamında bulunan faaliyetler, bent 6.4(c) ve 7 Ocak 2013 tarihinden önce faal olup ruhsat taşıyan veya işletmecileri tarafından bu tarihten önce ruhsat için tam başvuru yapılmış olan ve ek olarak en geç 7 Ocak 2014 tarihinde faaliyete geçme şartını taşıyan bentler 6.5 ila 6.9 kapsamı için üye devletler 7 Ocak 2014 tarihinden itibaren Madde 80(1) uyarınca kabul edilen ve Yönergeyle uyumlu yasa, yönetmelik ve idari düzenlemeleri Bölüm III ve Ek V istisna oluşturmak üzere uygulayacaklardır.

2. Ek I 1.1 bendindeki faaliyetleri yürütüp ölçülmüş toplam termal girdisi 50 MW üzerinde olan tesisler, 1.4(b) bendi kapsamı, 4.1 ila 4.6 bentlerinde biyolojik işleme yürütülen üretim faaliyetleri, 5.1 ve 5.2 bentlerinde yer verilip 2008/1/EC Yönergesi kapsamında bulunmayan, bentler 5.3(a)(iii) ila (v), bent 5.3(b), bentler 5.5 ve 5.6, bent 6.1(c) ve bent 6.4(b) hükmünde yer alıp 2008/1/EC Yönergesi kapsamında bulunmayan faaliyetler ve 7 Ocak 2013 tarihinden önce faal olan 6.10 ve 6.11 bentleri kapsamı için üye devletler 7 Ocak 2015 tarihinden itibaren ve Bölüm III ile IV ve Ek V ile VI istisna oluşturmak üzere bu Yönerge doğrultusunda yasalar, yönetmelikler ve idari düzenlemeler gerçekleştirilecektir.

3. Madde 30(2) hükmünde belirtilen yalma tesisleri için üye devletler 1 Ocak 2016 tarihinden itibaren ve Madde 80(1) uyarınca kabul edilen Bölüm III ve Ek V ile uyumlu yasaları, yönetmelikleri ve idari düzenlemeleri uygulayacaktır.

4. Üye devletler 7 Ocak 2013 tarihinden itibaren Madde 30(3) hükmünde belirtilen yakma tesisleri için 2001/80/EC Yönergesini uygulamayacaklardır.

5. Ek VI Kısım 4 3.1 bendinde belirtilen atık birlikte yakılan yakma tesisleri için şu tarihlere kadar yürürlükte kalacaktır:

(a) Madde 30(2) hükmünde belirtilen yakma tesisleri için 1 Aralık 2015,

(b) Madde 30(3) hükmünde belirtilen yakma tesisleri için 7 Ocak 2013.

6. Ek VI Kısım 4 3.2 bendinde belirtilen atık birlikte yakan yakma tesisleri için şu tarihlerden itibaren yürürlüğe girecektir:

(a) Madde 30(2) hükmünde belirtilen yakma tesisleri için 1 Ocak 2016,

(b) Madde 30(3) hükmünde belirtilen yakma tesisleri için 7 Ocak 2013.

7. Madde 58 1 Haziran 2015 tarihinden itibaren yürürlüğe girecektir. Bu tarihe kadar uçucu organik bileşik içeriklerinden dolayı kanserojen, mutajen veya üremede toksik etkili kabul edilerek Yönetmelik (EC) No 1272/2008 uyarınca H340, H350, H350i, H360D veya H360F tehlike ibarelerini ya da R45, R46, R49, R60 veya R61 risk ibarelerini taşıması gereken maddeler ve karışımlar en kısa zamanda daha az zararlı maddeler veya karışımlarla ikame edileceklerdir.

8. Madde 59(5) 1 Haziran 2015 tarihinden itibaren yürürlüğe girecektir. Bu tarihe kadar H340, H350, H350i, H360D veya H360F tehlike ibareleriyle ya da R45, R46, R49, R60 veya R61 risk ibareleriyle ilişkili uçucu organik bileşiklerin veya H341 veya H351 tehlike ibareleriyle ya da R40 veya R68 risk ibareleriyle ilişkili halojenize uçucu organik bileşiklerin salımların teknik ve ekonomik yönden uygulanabilir olduğu ölçüde kapalı koşullarda denetim altında tutularak kamu sağlığı ve çevre korunacak, emisyon sınır değerlerinin aşılması sağlanacaktır.

9. Ek VII Kısım 4 Bent 2 1 Haziran 2015 tarihinden itibaren yürürlüğe girecektir. Bu tarihe kadar H341 veya H351 tehlike ibareleriyle ya da R40 veya R68 risk ibareleriyle ilişkili halojenize uçucu organik bileşiklerin salımlarında H341 veya H351 tehlike ibareleriyle ya da R40 veya R68 risk ibareleriyle ilişkili bileşiklerin toplam kütle akışı 100 g/h değerinde veya üstündeyse 20 mg/Nm³ emisyon sınır değerine uyulması gerekmektedir. Emisyon sınır değeri tekil bileşiklerin kütle toplamına işaret eder.

Madde 83
Yürürlük

İşbu Yönerge *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi*'nde yayımlanmasından sonraki 20. gün yürürlüğe girer.

Madde 84
Muhatap

İşbu Yönerge üye devletlere hitaben hazırlanmıştır. Strasbourg, 24 Kasım 2010.

Avrupa Parlamentosu adına
Başkan
J. BUZEK

Konsey adına
Başkan
O. CHASTEL

EK I

Madde 10'da belirtilen faaliyet türleri

Aşağıda verilen sınır değerler genel olarak üretim kapasitesi ve çıktılara ilişkindir. Aynı tesiste yürütülmekte olup sınırlar yönünden aynı faaliyet türüne giren çeşitli faaliyetlerin kapasiteleri toplanacaktır. Atık yönetimi faaliyetlerinde bu hesaplama 5.1, 5.3(a) ve 5.3(b) faaliyetleri düzeyinde geçerlidir.

Komisyon şu hususlarda yönlendirici kurallar getirecektir:

(a) Bu ekte tanımlanan atık yönetimi faaliyetleri ile 2008/98/EC Yönergesi Ek I ve II'de tanımlanan atık yönetimi faaliyetleri arasındaki ilişki,

(b) Bu ekte tanımlanan kimya endüstrisi faaliyetleri yönünden "endüstriyel ölçek" kavramının tanımı.

1. Enerji üretimi

1.1. Yakma sistemi anma ısı gücü 50 MW ve üzerinde olan tesisler

1.2. Petrol ve petrol ürünlerinin ve gazların rafine edildiği tesisler

1.3. Kok üretimi tesisi

1.4. Gazlaştırma veya sıvılaştırma tesisleri:

(a) Kömür

(b) Yakma sistemi anma ısı gücü 20 MW ve üzerinde olan tesislerde kullanılan diğer yakıtlar

2. Metal üretimi ve işlenmesi

2.1. Metal cevheri (sülfid cevheri dâhil) kavurma ve sinterleme

2.2. Sürekli döküm dahil pik demir ve çelik üretimi (birinci veya ikinci ergitme) saat başına 2,5 ton üzeri kapasiteyle

2.3. Demir metallerinin işlenmesi:

(a) Saat başına 20 tondan fazla ham çelik kapasiteli sıcak haddeleme tesislerinin işletilmesi;

(b) Çekiç başına 50 kJ üzerinde enerjisi bulunan çekiçlerin olduğu ve kalorifik gücün 20 MW üzerinde olduğu demirhanelerin işletilmesi,

(c) 2 ton/saat ham çelikten daha yüksek girdiyle erimiş koruyucu metal kaplamaların tatbiki.

2.4. Üretim kapasitesi günlük 20 ton üzerinde olan demir çelik dökümhaneleri işletilmesi

2.5. Demir dışı metallerin işlenmesi:

(a) Cevherden, konsantrelerden ve ikincil hammaddelerden kaynaklardan metalürjik, kimyasal veya elektrolitik işlemlerle demirli dışı metal elde edilmesi,

(b) Demir dışı metallerin, geri dönüştürülmüş ürünlerin eritilmesi, alaşımlanması ve demir dışı metal dökümhane kurşun ve kadmiyum için günlük 4 tonu aşan, diğer metaller için günlük 20 tonu aşan eritme kapasitesiyle işletilmesi.

2.6. İşlem teknesi hacmi 30 m³ üzeri olan metallerin veya plastik malzemelerin elektrolitik veya kimyasal işlemlerle yüzey işlenmesinin yapılması

3. Mineral endüstrisi

3.1. Çimento, kireç ve magnezyum oksit üretimi:

- (a) Günlük üretim kapasitesi 500 ton üzerinde olan döner fırınlarda veya günlük üretim kapasitesi 50 ton üzerinde olan diğer fırınlarda çimento klinkeri üretilmesi,
- (b) Günlük üretim kapasitesi 50 ton üzerinde olan fırınlarda kireç üretilmesi,
- (c) Günlük üretim kapasitesi 50 ton üzerinde olan fırınlarda magnezyum oksit üretilmesi.

3.2. Asbest veya asbest bazlı ürünlerin imalatı

3.3. Günlük 20 ton üzerinde ergitme kapasitesiyle cam ve fiberglas üretimi

3.4. Günlük 20 ton üzeri ergitme kapasitesiyle minerallerin eritilmesi ve mineral liflerinin üretimi

3.5. Seramik ürünlerinin, özellikle kiremit, tuğla, refrakter tuğla, dayanıklı çanak, çömlek, fayans veya porselenin pişirme yöntemiyle günlük 75 ton üzerinde üretim kapasitesiyle ve/veya 4 m³ ü aşan fırın kapasitesi ve fırın başına 300 kg/m³ üzeri yoğunlukla üretilmesi

4. Kimya endüstrisi

Bu bölüm yönünden, faaliyet türleri içinde sayılmış üretimler 4.1 ila 4.6 bentlerinde belirtilen maddelerin veya madde gruplarının kimyasal veya biyolojik işlemlerle endüstriyel ölçekte üretimi anlamındadır.

4.1. Organik kimyasalların üretimi, örneğin:

- (a) Basit hidrokarbonlar (düz zincirli[o20], halkalı, doymuş, doymamış, alifatik veya aromatik);
- (b) Alkoller, aldehytler, ketonlar, karboksilik asit, esterler ve ester, asetat, eter, peroksit, epoksi reçineleri karışımları gibi oksijen içeren hidrokarbonlar,
- (c) Sülfürlü hidrokarbonlar,
- (d) Aminler, amitler, azot bileşikleri, nitro bileşikler, nitrat bileşikleri, nitriller, siyanatlar, izosiyanatlar gibi nitrojenli hidrokarbonlar,
- (e) Fosfor içeren hidrokarbonlar,
- (f) Halojenli hidrokarbonlar,
- (g) Organometalik bileşikler,
- (h) Plastik materyaller (polimer, sentetik elyaf ve selüloz bazlı elyaf),
- (i) Sentetik kauçuk,
- (j) Boyalar ve pigmentler,
- (k) Yüzey aktif ve sürfaktif maddeler.

4.2. İnorganik kimyasalların üretimi, örneğin:

- (a) Amonyak, klor veya hidrojen klorür, florür veya hidrojen florür, karbon oksitler, sülfür bileşikleri, nitrojen oksitler, hidrojen, sülfür dioksit, karbonil klorür gibi gazlar,
- (b) Kromik asit, hidrofluorik asit, fosforik asit, nitrik asit, hidroklorik asit, sülfürik asit, oleum, sülfürlü asitler gibi asitler,

- (c) Amonyum hidroksit, potasyum hidroksit, sodyum hidroksit gibi bazlar,
 - (d) Amonyum klorür, potasyum klorat, potasyum karbonat, sodyum karbonat, perborat, gümüş nitrat gibi tuzlar,
 - (e) Non-metaller, metal oksitler ve kalsiyum karpit silikon, silikon karpit gibi, diğer inorganik bileşikler.
- 4.3. Fosfor, nitrojen veya potasyum bazlı gübrelerin üretimi (basit veya kompleks gübreler)
- 4.4. Bitki koruma ürünleri veya biyosit üretimi
- 4.5. Farmasötik ara ürünler dâhil farmasötik ürünlerin üretimi
- 4.6. Patlayıcı üretimi
5. Atık yönetimi
- 5.1. Aşağıdaki faaliyetlerden birini veya daha fazlasını kapsayacak şekilde günlük 10 ton üzerinde kapasite ile tehlikeli atığın bertarafı veya yeniden kazanımı:
- (a) Biyolojik işleme,
 - (b) Fiziksel-kimyasal işleme,
 - (c) 5.1 ile 5.2'de belirtilen faaliyetlerin herhangi birinden önce harmanlama veya karıştırma,
 - (d) 5.1 ile 5.2'de belirtilen faaliyetlerin herhangi birinden önce tekrar paketleme,
 - (e) Solvent yeniden kazanma / yeniden üretme;
 - (f) Metaller ve metal bileşikleri dışında inorganik materyallerin geri dönüşümü / yeniden kazanılması,
 - (g) Asitler veya bazların yeniden üretimi,
 - (h) Kirlilik azaltma bileşenlerinin yeniden kazanılması,
 - (i) Bileşiklerin katalistlerden yeniden kazanılması,
 - (j) Petrolün tekrar rafine edilmesi ve tekrar kullanılması,
 - (k) Yüzeyde toplama.
- 5.2. Atık yakma tesislerindeki veya atık birlikte yakma tesislerindeki atıkların bertarafı veya yeniden kazanılması:
- (a) Saatte 3 ton üzeri kapasite ile tehlikesiz atıkların bertarafı veya yeniden kazanılması,
 - (b) Günlük 10 ton üzeri kapasite ile tehlikeli atıkların bertarafı veya yeniden kazanılması.
- 5.3. (a) Tehlikesiz atıkların günlük 50 ton üzerinde kapasiteyle ve aşağıdaki faaliyetlerden birinde veya daha fazlasında bertarafı (kentsel atık suların arıtılmasına ilişkin 21 Mayıs 1991 tarihli 91/271/EEC Konsey Yönergesindeki³⁹ faaliyetler hariç.):
- (i) Biyolojik işleme,
 - (ii) Fiziksel-kimyasal işleme,
 - (iii) Atık yakma veya birlikte atık yakma için atığın ön arıtması,
 - (iv) Cüruf ve küllerin işlenmesi,
 - (v) Metal atıkların öğütücülerde işleminden geçirilmesi (Atık elektrik ve elektronik gereçler, hurda araçlar ve parçaları dâhil).

³⁹ OJ L 135 30.5.1991 s. 40

(b) Tehlikesiz atıkların günlük 75 ton üzerinde kapasiteyle ve aşağıdaki faaliyetlerden birinde veya daha fazlasında geri kazanılması veya geri kazanım ve bertaraf karışımı işleme tabi tutulması (91/271/EEC Yönergesindeki faaliyetler hariç):

(i) Biyolojik işleme,

(ii) Atık yakma veya birlikte yakma öncesinde ön işleme,

(iii) Cüruf ve küllerin işlenmesi,

(iv) Metal atıkların öğütücülerde işleminden geçirilmesi (Atık elektrik ve elektronik gereçler, hurda motorlu taşıtlar ve parçaları dâhil).

sadece anaerobik arıtma ile atık arıtma işlemi gerçekleştirilmesi durumunda bu faaliyet için kapasite sınırı günlük 100 ton olacaktır.

5.4. 26 Nisan 1999 tarihli 1999/31/EC Konsey Yönergesi⁴⁰ Madde 2(g) hükmünce tanımlanan, günlük 10 tondan fazla atık kabul edilen veya 25000 ton üzeri toplam kapasiteyle atıkların düzenli depolandığı düzenli depolama sahaları (katı atık düzenli depolama sahaları hariç)

5.5. 5.4 kapsamında olmayan tehlikeli atıkların 5.1, 5.2, 5.4 ve 5.6 hükümlerinde belirtilen faaliyetlerden herhangi biri öncesinde ve 50 ton toplam kapasite üzerinde geçici depolanması (atığın üretildiği sahada toplanmayı beklerken geçici olarak depolanması hariç)

5.6. Toplam kapasitesi 50 ton üzeri tehlikeli atıkların yeraltında depolanması

6. Diğer faaliyetler

6.1. Aşağıdaki sınaî faaliyetleri yürüten tesislerde üretim:

(a) Kereste ve diğer lifli materyallerden kâğıt hamuru üretimi,

(b) Üretim kapasitesi 20 ton üzeri olmak üzere kâğıt veya karton üretimi,

(c) Üretim kapasitesi günlük 600 m³ üzerinde üretim kapasitesiyle aşağıdaki ahşap levhalardan birinin veya birkaçının üretilmesi: yönlendirilmiş lif levha, yonga levha veya fiber levha.

6.2. Günlük 10 ton üzerinde kumaş liflerinin veya kumaşların ön işlemlerden geçirilmesi (yıkama, ağartma, parlatma gibi) veya boyanması işlemleri.

6.3. Nihai ürün işleme kapasitesi 12 ton/gün ve daha fazla olan hayvan derisi ve postu tabaklama tesisleri

6.4. (a) Günlük karkas üretimi kapasitesi 50 ton üzeri mezbahaların işletilmesi

(b) Hammaddelerin önceden işlenmiş olup olmadığına bakılmaksızın gıda veya hayvan yemi üretimi için işleminden geçirilmesi (yalnızca ambalajlama yapılması hariç):

(i) Günlük üretim kapasitesi 75 ton üzerinde yalnızca hayvansal hammaddelerin (sadece süttten yapılan üretim hariç) işlenmesi,

(ii) Günlük bitmiş/nihai ürün kapasitesi 300 ton üzerinde yada tesisin bir yıl içinde art arda 90 günden fazla faaliyet göstermediği hallerde günlük bitmiş/nihai ürün kapasitesi 600 ton üzerinde yalnızca bitkisel hammaddelerin işlenmesi,

(iii) Hayvansal ve bitkisel hammaddelerin günlük bitmiş/nihai ürün kapasitesi ton cinsinden aşağıdaki değerlerden fazla olmak üzere, aynı üründe veya ayrı ayrı işlenmesi:

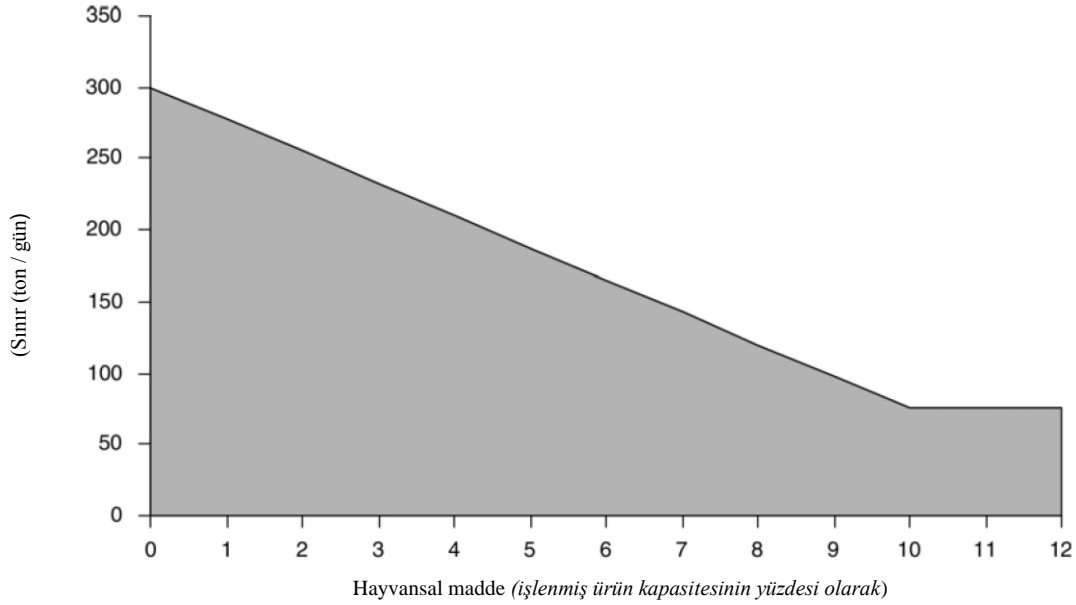
— A 10'a eşitse veya 10'dan büyükse 75 ya da

— Her halde [300- (22,5 x A)]

A, bitmiş/nihai ürün kapasitesindeki hayvansal hammaddelerin ağırlık üzerinden yüzde olarak payıdır. Ambalaj ağırlığı ürünün nihai ağırlığına dâhil edilmeyecektir.

⁴⁰O J L 182 16.7.1999 s. 1

Bu alt bölüm kullanılan hammaddenin sadece süt olduğu durumlarda uygulanmayacaktır.

- (c) Alınan süt miktarının günlük 200 ton üzerinde (yıllık bazda ortalama değer) olduğu hallerde yalnızca sütün işlenmesi.
- 6.5. Hayvan gövdelerinin veya hayvansal atıkların günlük 10 ton üzeri işleme kapasitesiyle bertarafı veya geri dönüştürülmesi.
- 6.6. Entansif kümes hayvanı ve domuz besiciliği:
- (a) 40000'den fazla kümes hayvanı kapasiteli tesisler,
- (b) 2000'den fazla domuz üretimi (30 kg üzeri) kapasiteli tesisler veya
- (c) 750'den fazla dişi domuz kapasiteli tesisler.
- 6.7. Organik solvent tüketim kapasitesi saatte 150 kg veya yıllık 200 ton üzeri maddelerin veya ürünlerin özellikle haşıl, basma, kaplama, yağ temizleme, su geçirmez hale getirme, apreleme, boyama, temizleme, emdirme gibi yüzey işlemlerinden geçirilmesi
- 6.8. Yakma veya grafitizasyon yöntemiyle karbon (hard-burnt coal/ yüksek ısıda pişirilmiş kömür) veya elektrografit üretimi
- 6.9. 2009/31/EC Yönergesi uyarınca jeolojik depolama yapmak için tesislerden CO₂ akımlarının yakalanması
- 6.10. Yalnızca mavi çürükle işlem yapılan haller dışında, ahşabın ve ahşap ürünlerinin günlük 75 m³ üzeri üretim kapasitesiyle kimyasal maddeler kullanılarak işlenmesi
- 6.11. Bölüm II kapsamındaki tesisler tarafından deşarj edilen ve 91/271 /EEC Yönergesince kapsanmayan atık suların bağımsız olarak arıtılması

EK II

Kirletici maddeler listesi

HAVA

1. Sülfür dioksit ve diğer sülfür bileşikleri
2. Nitrojen oksitleri ve diğer nitrojen bileşikleri
3. Karbon monoksit
4. Uçucu organik bileşikler
5. Metaller ve bileşikleri
6. İnce parçacıklı maddeler içeren toz
7. Asbest (asılı parçacıklar, lifler)
8. Klor ve bileşikleri
9. Flor ve bileşikleri
10. Arsenik ve bileşikleri
11. Siyanürler
12. Kanserojen veya mutajen olma nitelikleri kanıtlanmış ya da üremeye hava yoluyla etki edebilecek maddeler ve karışımlar
13. Poliklorine dibenzodioksinler ve poliklorine dibenzofuranlar

SU

1. Organohalojen bileşikleri ve su ortamında bu tip bileşikler oluşturabilecek maddeler
2. Organofosfor bileşikleri
3. Organotin bileşikleri
4. Kanserojen veya mutajen olma nitelikleri kanıtlanmış ya da üremeye su yoluyla etki edebilecek maddeler ve karışımlar
5. Kalıcı hidrokarbonlar ile kalıcı ve biyolojik olarak birikebilir organik toksik maddeler
6. Siyanürler
7. Metaller ve bileşikleri
8. Arsenik ve bileşikleri
9. Biyositler ve bitki koruma ürünleri
10. Asılı materyaller
11. Ötrofikasyona katkıda bulunan maddeler (özellikle nitrat ve fosfatlar)
12. Oksijen dengesi üzerinde istenmeyen etkileri bulunan (ve BOD, COD gibi parametrelerle ölçülebilen) maddeler
13. 2000/60/EC Yönergesi Ek X hükmünde belirtilen maddeler

EK III

Elde bulunan en iyi teknikleri belirleme ölçütleri

1. Düşük atık üreten teknoloji kullanımı,
2. Daha az zararlı maddelerin kullanımı,
3. Üretilen ve işlemlerde kullanılan maddelerin ve mümkünse atıkların yeniden kazanılmasının ve geri dönüşümünün daha ileri düzeye taşınması,
4. Endüstriyel ölçekte başarıyla denenmiş karşılaştırılabilir faaliyet usulleri, olanakları veya yöntemlerinin kullanımı,
5. Teknolojik ilerlemeler ve bilimsel bilgi ve anlayışta değişimler,
6. İlgili salımların niteliği, etkisi ve boyutları,
7. Yeni veya mevcut tesislerin için faaliyete girme zamanları,
8. Elde bulunan en iyi teknikleri uygulamaya koymak için gerekli süre,
9. İşlemlerde ve enerji verimliliğinde hammaddelerin (su dâhil) tüketimi ve niteliği,
10. Salımların çevreye toplam etkisini ve yarattığı riskleri önleme veya en aza indirme gerekliliği,
11. Kazaları önleme ve çevreye etkilerini en aza indirme gerekliliği,
12. Kamusal uluslararası örgütlerce yayımlanmış bilgiler.

EK IV

Karar alma süreçlerine kamunun katılımı

1. Kamuoyu aşağıda karar verme sürecinin ilk aşamalarında ya da en azından bilgiler sunulabilir hale gelir gelmez aşıda belirtilen hususlarda (resmi duyurular ve elektronik medya gibi diğer araçlar yoluyla) bilgilendirilecektir:

(a) Ruhsat başvuruları ya da duruma göre ruhsatın veya ruhsat koşullarının Madde 21 hükmü uyarınca güncellenmesi (Madde 12(1) hükmünde belirtilen unsurların tanımlanması dahil),

(b) Uygun hallerde, kararın ulusal ya da sınırötesi çevresel değerlendirmeye veya Madde 26 uyarınca üye devletler arasında yapılacak istişareye bağlı olması,

(c) Karar almaya yetkili bulunan, bilgi edinilebilecek, yorumların veya soruların sunulabileceği yetkili makama ilişkin bilgiler ve yorumlarla soruları iletmek için öngörülen süreler,

(d) Olası kararların veya mevcutsa taslak kararın niteliği,

(e) Uygun hallerde, ruhsatın veya ruhsat koşullarının güncellenmesi önerisine dair bilgiler,

(f) Bilgilerin ne zaman, nerede ve hangi yöntemle kamuya sunulacağına ilişkin bilgiler,

(g) 5. bent gereğince kamunun katılımının ve kamuya danışılmasının gerçekleştirilmesi için gerekli düzenlemeler.

2. Üye devletler aşağıdaki hususların ilgili kişilere uygun süre zarfında açıklanmasını sağlar:

(a) Ulusal hukuk gereğince, ilgili kişilerin bent 1 uyarınca bilgilendirilmesi sırasında yetkili makama veya makamlara sunulan esas raporlar ve öneriler,

(b) 2003/4/EC Yönergesi uyarınca, bent 1'de belirtilenler dışında bu Yönergenin Madde 5 hükmüncü kararın alınmasıyla ilgili olan ve ancak ilgili kişilerin bent 1 uyarınca bilgilendirilmesi sonrasında elde edilebilen bilgiler.

3. İlgili kişiler yorumlarını ve görüşlerini karar alınmadan yetkili makama iletme hakkına sahip olacaklardır.

4. Bu ek uyarınca yapılacak istişarelerin sonuçları karar alınırken dikkate alınmalıdır.

5. Kamuyu bilgilendirmek konusunda izlenecek yöntemler (belli bir çevrede asarak duyuru yapmak veya yerel gazetelerde ilan vermek gibi) ile ilgili kişilere danışma usulü (yazılı usul veya kamuoyu araştırmaları gibi) üye devletlerce belirlenecektir. Farklı aşamalar için makul süreler getirilerek kamunun ve ilgili kişilerin bu ek gereğince karar alma süreçlerine hazırlıklı bir şekilde katılmaları sağlanacaktır.

EK V

Yakma tesisleri hakkında teknik hükümler

KISIM 1

Madde 30(2) hükmünde belirtilen yakma tesisleri için emisyon sınır değerleri

1. Bütün emisyon sınır değerleri 273,15 K sıcaklıkta, 101,3 kPa basınçta, atık gazların su buharı içeriği yönünden düzeltme yapıldıktan sonra ve katı yakıtlar için % 6, sıvı ve gaz yakıt kullanan yakma tesislerinden gaz türbinleri ve gaz motorları dışında % 3, gaz türbinleri ve gaz motorları için % 15 standart O₂ içeriğinde hesaplanacaktır.

2. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında sıvı veya katı yakıt kullanan yakma tesisleri için SO₂ emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Ölçülmüş toplam termal girdi (MW)	Kömür, linyit ve diğer katı yakıtlar	Biyokütle	Turbo	Sıvı yakıtlar
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Katı yakıt kullanan ve 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat almış veya işletmecileri bu tarihten önce ruhsat tam başvurusu yapmış yakma tesisleri en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmiş olmaları ve 5 yıl üzerinden hareketli ortalama olarak yıllık 1500 faaliyet saatinden daha uzun süre işletilmemeleri şartlarıyla 800 mg/Nm³ SO₂ emisyon sınır değerine tabi olacaklardır.

Sıvı yakıt kullanan ve 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat almış veya işletmecileri bu tarihten önce ruhsat tam başvurusu yapmış yakma tesisleri en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmiş olmaları ve 5 yıl üzerinden hareketli ortalama olarak yıllık 1500 faaliyet saatinden daha uzun süre işletilmemeleri şartlarıyla, ölçülmüş toplam termal girdileri 300 MW değerini aşmıyorsa 850 mg/Nm³, 300 MW değerini aşmıyorsa 400 mg/Nm³ SO₂ emisyon sınır değerlerine tabi olacaklardır.

Atık gazları ortak bir baca üzerinden bir veya birkaç boruyla bırakan ve 5 yıl üzerinden hareketli ortalama olarak yıllık 1500 faaliyet saatinden daha uzun süre işletilmeyen yakma tesisi kısımları önceki iki fıkrada belirtilen emisyon sınır değerlerine yakma tesisinin tamamının ölçülmüş toplam termal girdisiyle bağlantılı şekilde tabi olabilirler. Bu durumda boruların her birinden yapılan salımlar ayrı ayrı izlenecektir.

. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında gaz yakıt kullanan yakma tesisleri için SO₂ emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Genel olarak	35
Sıvılaştırılmış gaz	5
Kok fırınlarından düşük kalorili gazlar	400
Ateşleme fırınından düşük kalorili gazlar	200

Rafineri artıklarının gazlaştırılmasından elde edilen düşük kalorili gazlar kullanan ve 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat almış veya işletmecileri bu tarihten önce ruhsat tam başvurusu yapmış yakma tesisleri en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmiş olmaları şartıyla, 800 mg/Nm³ SO₂ emisyon sınır değerine tabi olacaklardır.

4. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında Emisyon sınır değerleri (mg/Nm^3) for NO_x for combustion plants using solid or sıvı yakıtlar with the exception of gaz türbinleri and gaz motorları

Ölçülmüş toplam termal girdi (MW)	Kömür, linyit ve diğer katı yakıtlar	Biyokütle ve turba	Sıvı yakıtlar
50-100	300 450 (pulverize linyit yakılması halinde) pulverised lignite	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Not:

⁽¹⁾ Ham petrolün kendi kullanımı için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarının yakıldığı ve ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW değerini aşmayan yakma tesislerinde tesise 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat verilmişse veya işletme ruhsatı için tam başvuruyu bu tarihten önce yapmışsa tesisin en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmesi şartıyla yakma tesislerinde emisyon sınır değeri $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ olacaktır.

Kimya tesislerinde ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW değerini aşmayan şekilde kendi tüketimi için sıvı üretimi artıklarını ticari olmayan yakıt olarak kullanan yakma tesislerinde tesise 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat verilmişse veya işletme ruhsatı için tam başvuruyu bu tarihten önce yapmışsa tesisin en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmesi şartıyla emisyon sınır değeri NO_x için $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ olacaktır.

Ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW değerini aşmayan ve katı veya sıvı yakıt kullanan yakma tesislerinde tesise 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat verilmişse veya işletme ruhsatı için tam başvuruyu bu tarihten önce yapmışsa tesisin en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmesi ve 5 yıllık bir dönemde hareketli ortalama olarak yılda 1500 faaliyet saatinden fazla işletilmemesi şartıyla NO_x için emisyon sınır değeri $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ olacaktır.

Ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW değerini aşmayan ve katı yakıt kullanan yakma tesislerinde tesise 1 Temmuz 1987 tarihinden önce ruhsat verilmişse 5 yıllık bir dönemde hareketli ortalama olarak yılda 1500 faaliyet saatinden fazla işletilmemesi şartıyla NO_x için emisyon sınır değeri $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ olacaktır.

Ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW değerini aşmayan ve sıvı yakıt kullanan yakma tesislerinde tesise 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat verilmişse veya işletme ruhsatı için tam başvuruyu bu tarihten önce yapmışsa tesisin en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmesi ve 5 yıllık bir dönemde hareketli ortalama olarak yılda 1500 faaliyet saatinden fazla işletilmemesi şartıyla NO_x için emisyon sınır değeri $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ olacaktır.

Atık gazları ortak bir baca üzerinden bir veya birkaç boruyla bırakan ve 5 yıl üzerinden hareketli ortalama olarak yıllık 1500 faaliyet saatinden daha uzun süre işletilmeyen yakma tesisi kısımları önceki üç fıkrada belirtilen emisyon sınır değerlerine yakma tesisinin tamamının ölçülmüş toplam termal girdisiyle bağlantılı şekilde tabi olabirler. Bu durumda boruların her birinden yapılan salımlar ayrı ayrı izlenecektir.

5. Hafif ve orta distilatları yakıt olarak kullanan gaz türbinleri (kombine çevrimli gaz türbinleri (CCGT) dahil) NO_x için $90 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ ve CO için $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ emisyon sınır değerine tabi olacaktır.

Yıl başına 500 faaliyet saatinden daha az süre işletilen acil durum gaz türbinleri bu bahiste belirlenen emisyon sınır değerleri kapsamında değildir. Bu tesislerin işletmecileri harcanan faaliyet saatlerini kayıt altına alacaklardır.

6. Gazla ateşlenen yakma tesislerinde NO_x ve CO için emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

	NO _x	CO
Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında doğal gaz yakan yakma tesisleri	100	100
Ateşleme fırını gazını, kok fırını gazını veya rafineri artıklarının gazlaştırılmasıyla elde edilen düşük kalorifik değerli gazları yakan yakma tesisleri (gaz türbinleri ve gaz motorları hariç)	200 ⁽¹⁾	
Diğer gazları yakan yakma tesisleri (gaz türbinleri ve gaz motorları hariç)	200 ⁽¹⁾	—
Yakıt olarak doğal gaz ⁽¹⁾ kullanan gaz türbinleri (CCGT dahil)	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Yakıt olarak diğer gazları kullanan gaz türbinleri (CCGT dahil)	120	—
Gaz motorları	100	100

Notlar:

- ⁽¹⁾ Doğal gaz doğada bulunan ve hacmen % 20'nin üzerinde asal gaz ve diğer bileşenlere sahip olmayan metandır.
- ⁽²⁾ Gaz türbini verimliliğinin ISO temel yükleme koşullarınca belirlendiği aşağıdaki hallerde 75 mg/Nm³:
- (i) Verimliliği % 75'ten fazla olan kombine ısıtma ve enerji sistemlerinde kullanılan gaz türbinleri,
- (ii) Yıllık ortalama toplam elektrik üretkenliği % 55'ten fazla olan kombine çevrimli tesislerde kullanılan gaz türbinleri,
- (iii) Mekanik sistemlerdeki gaz türbinleri.
- ⁽³⁾ Not (2) kapsamında belirtilen kategorilerden herhangi birine girmeyen ama ISO temel yükleme koşullarınca % 35 üzeri verimliliğe sahip olan tek çevrimli gaz türbinleri için NO_x emisyon sınır değeri 50xq/35 olacaktır. q değeri ISO temel yükleme koşullarında gaz türbini verimliliğinin yüzde olarak ifadesidir.
- ⁽⁴⁾ Ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW değerini aşmayan ve 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat almış ya da işletmecileri bu tarihten önce ruhsat için tam başvuru yapmış yakma tesisleri için emisyon sınır değeri en geç 27 Kasım 2003'te faaliyete geçmeleri şartıyla 300 mg/Nm³ olacaktır.

Gaz türbinlerinde (CCGT dahil), bu tabloda belirtilen NO_x ve CO emisyon sınır değerleri yükün % 70 üzeri için geçerli olacaktır.

27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat verilmiş veya işletmecisi ruhsat için tam başvuruyu bu tarihten önce yapmış gaz türbinlerinde (CCGT dahil) tesisin en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmesi ve 5 yıllık bir dönemde hareketli ortalama olarak yılda 1500 faaliyet saatinden fazla işletilmemesi şartıyla NO_x için emisyon sınır değeri doğal gaz yakarken 150 mg/Nm³ ve diğer gaz veya sıvı yakıtlar yakarken 200 mg/Nm³ olacaktır.

Atık gazları ortak bir baca üzerinden bir veya birkaç boruyla bırakan ve 5 yıl üzerinden hareketli ortalama olarak yıllık 1500 faaliyet saatinden daha uzun süre işletilmeyen yakma tesisi kısımları önceki fıkrada belirtilen emisyon sınır değerlerine yakma tesisinin tamamının ölçülmüş toplam termal girdisiyle bağlantılı şekilde tabi olabilirler. Bu durumda boruların her birinden yapılan salımlar ayrı ayrı izlenecektir.

Yıl başına 500 faaliyet saatinden daha az süre işletilen acil durum gaz türbinleri bu bahiste belirlenen emisyon sınır değerleri kapsamında değildir. Bu tesislerin işletmecileri harcanan faaliyet saatlerini kayıt altına alacaklardır.

7. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında katı ve sıvı yakıtlar kullanan yakma tesislerinde toz için emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Ölçülmüş toplam termal girdi(MW)	Kömür, linyit ve diğer katı yakıtlar	Biyokütle and turba	Sıvı yakıtlar ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Note:

- ⁽¹⁾ Ham petrolün kendi kullanımı için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarının yakıldığı yakma tesislerinde tesise 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat verilmişse veya işletmeci ruhsat için tam başvuruyu bu tarihten önce yapmışsa tesisin en geç 27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçmesi şartıyla yakma tesislerinde emisyon sınır değeri 50 mg/Nm³ olacaktır.

8. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında gaz yakıtlar kullanan yakma tesislerinde toz için emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Genel	5
Ateşleme fırını gazı	10
Çelik endüstrisinde üretilen ve başka yerlerde de kullanılabilen gazlar	30

KISIM 2

Madde 30(3) hükmünde belirtilen yakma tesisleri için emisyon sınır değerleri

3. 1. Bütün emisyon sınır değerleri 273,15 K sıcaklıkta, 101,3 kPa basınçta, atık gazların su buharı içeriği yönünden düzeltilme yapıldıktan sonra ve katı yakıtlar için % 6, sıvı ve gaz yakıt kullanan yakma tesislerinden gaz türbinleri ve gaz motorları dışında % 3, gaz türbinleri ve gaz motorları için % 15 standart O₂ içeriğinde hesaplanacaktır.

Destek ateşlemesi bulunan kombine çevrimli gaz türbinlerinde standart O₂ içeriği ilgili tesisin özellikleri dikkate alınarak yetkili makamca belirlenebilir.

2. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında katı ve sıvı yakıtlar kullanan yakma tesislerinde SO₂ emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Ölçülmüş toplam termal girdi(MW)	Kömür, linyit ve diğer katı yakıtlar	Biyokütle	Turba	Sıvı yakıtlar
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 (akışkan yataklı yanma halinde)	200
> 300	150 200 (dolaşan veya basınçlı akışkan yataklı yanma halinde)	150	150 200 (akışkan yataklı yanma halinde)	150

3. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında gaz yakıtlar kullanan yakma tesislerinde SO₂ emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Genel	35
Sıvılaştırılmış gaz	5
Kok fırından düşük kalorifik değerli gazlar	400
Ateşleme fırından düşük kalorifik değerli gazlar	200

4. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında katı ve sıvı yakıtlar kullanan yakma tesisleri için NO_x emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Ölçülmüş toplam termal girdi(MW)	Kömür, linyit ve diğer katı yakıtlar	Biyokütle and turba	Sıvı yakıtlar
50-100	300 400 (pulverize linyit yakılması halinde)	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 (pulverize linyit yakılması halinde)	150	100

5. Hafif ve orta distilatlarını sıvı yakıt olarak kullanan gaz türbinleri (kombine çevrimli gaz türbinleri (CCGT) dahil) NO_x için 50 mg/Nm^3 ve CO için 100 mg/Nm^3 emisyon sınır değerine tabi olacaktır.

Yıl başına 500 faaliyet saatinden daha az süre işletilen acil durum gaz türbinleri bu bahiste belirlenen emisyon sınır değerleri kapsamında değildir. Bu tesislerin işletmecileri harcanan faaliyet saatlerini kayıt altına alacaklardır.

6. Gazla ateşlenen yakma tesislerinde NO_x ve CO çin emisyon sınır değerleri (mg/Nm^3)

	NO_x	CO
Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında yakma tesisleri	100	100
Gaz türbinleri (CCGT dahil)	50 ⁽¹⁾	100
Gaz motorları	75	100

Not:

⁽¹⁾ ISO temel yükleme koşullarınca % 35 üzeri verimliliğe sahip olan tek çevrimli gaz türbinleri için NO_x emisyon sınır değeri $50 \times q/35$ olacaktır. q değeri ISO temel yükleme koşullarında gaz turbine verimliliğinin yüzde olarak ifadesidir.

Gaz türbinlerinde (CCGT dahil), bu tabloda belirtilen NO_x ve CO emisyon sınır değerleri yükün % 70 üzeri için geçerli olacaktır.

Yıl başına 500 faaliyet saatinden daha az süre işletilen acil durum gaz türbinleri bu bahiste belirlenen emisyon sınır değerleri kapsamında değildir. Bu tesislerin işletmecileri harcanan faaliyet saatlerini kayıt altına alacaklardır.

7. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında katı ve sıvı yakıtlar kullanan yakma tesisleri için toz emisyon sınır değerleri (mg/Nm^3)

Ölçülmüş toplam termal girdi(MW)	
50-300	20
> 300	10 20 (biyokütle ve turba için)

8. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında gaz yakıtlar kullanan yakma tesisleri için toz emisyon sınır değerleri (mg/Nm^3)

Genel	5
Ateşleme fırını gazı	10
Çelik endüstrisinde üretilen ve başka yerlerde de kullanılabilen gazlar	30

KISIM 3

Salımların izlenmesi

1. Ölçülmüş toplam termal girdisi 100 MW veya üzerinde olan yakma tesislerindeki atık gazlarda mevcut SO_2 , NO_x ve toz konsantrasyonları sürekli olarak ölçülmelidir.

Ölçülmüş toplam termal girdisi 100 MW veya üzerinde olan ve gaz yakıtlar kullanan yakma tesislerindeki atık gazlarda mevcut CO konsantrasyonu sürekli olarak ölçülmelidir.

2. Yetkili makam aşağıdaki durumlarda sürekli izlemeye gerek olmadığına karar verebilir:

(a) Ömrü 10000 faaliyet saatinin altında olan yakma tesisleri,

(b) Doğal gaz yakan yakma tesisleri için SO_2 ve toz,

(c) Atık gaz desülfürizasyon ekipmanı bulunmayan hallerde bilinen sülfür içeriğine sahip petrol yakan yakma tesisleri için SO₂,

(d) İşletmeci SO₂ salımlarının öngörülen emisyon sınır değerlerini hiçbir zaman geçemeyeceğini kanıtlayabiliyorsa, biyokütle yakan yakma tesisleri için SO₂.

3. Gaz yakan tesislerde SO₂, NO_x, toz sürekli ölçümü gerekiyorsa CO de 6 ayda bir olmak üzere ölçülmelidir.

4. Kömür veya linyit yakan yakma tesislerinde en az yılda bir kere toplam cıva salımı ölçülmelidir.

5. Yukarıda belirtilen SO₂ ve NO_x ölçümlerine alternative olarak, yetkili makamın incelemesi ve onaylaması şartıyla başka türlü usuller izlenerek de SO₂ ve NO_x salımların belirlenebilir. Bu işlemler ilgili CEN standartları, CEN standartları kullanılmıyorsa ISO standartları ve diğer ulusal ve uluslararası standartlara göre yürütülerek toplanılan verilerin eşdeğer bilimsel vasıfta olması sağlanacaktır.

6. Kullanılacak yakıt türlerinde veya tesisin işletilme yönteminde esaslı değişiklikler yapılacaksa yetkili makam haberdar edilmelidir. Yetkili makam 1 ve 4. Başlıklarda ortaya konan izleme koşullarının halen geçerli olup olmadığı ve uyarlamaya gereksinim olup olmadığı konusunda karar verecektir.

7. Başlık 1 uyarınca yürütülen sürekli ölçümler atık gazlardaki oksijen içeriği, sıcaklık, basınç ve su buharı ölçümünü de içerecektir. Numune atık gaz salımlar analiz edilmeden önce kurutulmuşsa atık gazda su buharı ölçülmesine gerek yoktur.

8. İlgili kirlenici maddelerden numune alınması, analiz edilmesi ve işlem parametrelerinin ölçülmesi yanında otomatik ölçüm sistemlerinin kalite garantisi ile bu sistemlerin referans ölçüm yöntemleriyle kalibrasyonunun yapılması CEN standartlarında gerçekleştirilecektir. CEN standartlarının uygulanması mümkün değilse ISO standartları ve diğer ulusal ve uluslararası standartlara göre yürütülerek toplanılan verilerin eşdeğer bilimsel vasıfta olması sağlanacaktır.

Otomatik ölçüm sistemleri yılda en az bir kere referans yöntemler uygulanarak paralel ölçüm yapmak suretiyle kontrol edilecektir.

İşletmeci otomatik ölçüm sistemlerinin kontrol edilmesi sonucu elde edilen bilgileri yetkili makama ileticektir.

9. % 95 güven aralığıyla yapılan tek bir ölçüm sonucunda emisyon sınır değeri aşağıdaki emisyon sınır değerleri yüzdelere geçmeyecektir:

Karbon monoksit	10%
Sülfür dioksit	20%
Nitrojen oksitler	20%
Toz	30%

10. Doğrulanmış saatlik ve günlük ortalama değerler başlık 9'da belirtilen güven aralığı değeri çıkarıldıktan sonra elde edilecek ölçülmüş saatlik ortalama değerler üzerinden belirlenecektir.

Otomatik ölçüm sistemlerindeki bozukluk nedeniyle herhangi bir günde üçten fazla saatlik ortalama değer geçersiz hale gelmişse o günün ölçümler geçersiz olacaktır. Bu nedenle geçersiz hale gelen zaman bir yılda 10 günden fazla olursa yetkili makam otomatik ölçüm sisteminin güvenilirliğini arttırmak için gerekli tedbirleri alacaktır.

11. Madde 31 hükmünde belirtilen desülfürizasyon oranlarına uyma zorunluluğu bulunan tesisler sözkonusu ise tesiste yakılan yakıttaki sülfür içeriği de düzenli olarak izlenmelidir. Yetkili makam kullanılan yakıt tipinde yapılan esaslı değişikliklerden haberdar edilmelidir.

KISIM 4

Emisyon sınır değerlerine uyumun değerlendirilmesi

1. Sürekli ölçümler sonucu elde edilen verilerin incelenmesi neticesinde bir takvim yılı içinde aşağıdaki koşulların tamamının yerine geldiğine kanaat oluşursa Kısım 1 ve 2'de belirtilen emisyon sınır değerlerine uyum sağlanmış kabul edilir:

- (a) Doğrulanmış aylık ortalama değerlerden hiçbirisi Kısım 1 ve 2'de belirtilen ilgili emisyon sınır değerlerini aşmamaktadır,
- (b) Doğrulanmış günlük ortalama değerlerden hiçbirisi Kısım 1 ve 2'de belirtilen ilgili emisyon sınır değerlerininin % 110'unu aşmamaktadır,
- (c) Yalnızca ölçülmüş toplam termal girdisi 50 MW değerinin altında olan kömür kazanlarından kurulmuş yakma tesislerinde doğrulanmış günlük ortalama değerlerden hiçbirisi Kısım 1 ve 2'de belirtilen ilgili emisyon sınır değerlerininin % 150'sini aşmamaktadır,,
- (d) Bir yıl içinde doğrulanmış günlük ortalama değerlerin % 95'i Kısım 1 ve 2'de belirtilen ilgili emisyon sınır değerlerininin % 200'ünü aşmamaktadır.

Doğrulanmış ortalama değerler Kısım 3 bent 10'da belirtilen şekilde saptanır.

Ortalama salım değerlerinin hesaplanması için Madde 30(5) ve (6) ile Madde 37 hükümlerinde ifade edilen dönemlerin yanı sıra açma ve kapama işlemleri sırasında geçen süre de dikkate alınmayacaktır.

2. Sürekli ölçümlerin gerekmediği hallerde ölçüm dizilerinden her biri veya yetkili makamlarca belirlenmiş kurallar çerçevesinde tanımlanan ve tayin edilen diğer usuller neticesinde ortaya çıkan sonuçlar emisyon sınır değerlerininin aşılmadığını gösteriyorsa Kısım 1 ve 2'de belirtilen ilgili emisyon sınır değerleriyle uyum sağlandığı kabul edilir.

KISIM 5

Asgari desülfürizasyon oranı

1. Madde 30(2) hükmünde belirtilen yakma tesisleri için asgari desülfürizasyon oranları

Ölçülmüş toplam termal girdi(MW)	Asgari desülfürizasyon oranı	
	<i>27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat verilmiş veya işletmecisi ruhsat için tam başvurusu bu tarihten önce yapmışsa tesisler (27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçilmesi şartıyla)</i>	Diğer tesisler
50-100	% 80	% 92
100-300	% 90	% 92
> 300	% 96 ⁽¹⁾	% 96

Not:

(¹) Bitümlü şist yakan yakma tesisleri için asgari desülfürizasyon oranı % 95'tir.

2. Madde 30(3) hükmünde belirtilen yakma tesisleri için asgari desülfürizasyon oranları

Ölçülmüş toplam termal girdi(MW)	Asgari desülfürizasyon oranı
50-100	% 93
100-300	% 93
> 300	% 97

KISIM 6

Desülfürizasyon oranına uyum

Bu ekin 5. Kısımında belirtilen asgari desülfürizasyon oranları aylık ortalama sınır değer olarak geçerlidir.

KISIM 7

Rafinerilerdeki çok yakıt ateşlemeli yakma tesisleri için ortalama emisyon sınır değerleri

Gaz türbinleri ve gaz motorları hariç, rafinerilerde yer alan, ham petrolün kendi kullanımı için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarının tek başına veya diğer yakıtlarla birlikte kullanıldığı çok yakıt ateşlemeli yakma tesisleri için ortalama SO₂ emisyon sınır değerleri (mg/Nm³):

(a) 27 Kasım 2002 tarihinden önce ruhsat verilmiş veya işletmecisi ruhsat için tam başvuru bu tarihten önce yapmışsa tesisler (27 Kasım 2003 tarihinde faaliyete geçilmesi şartıyla): 1 000 mg/Nm³;

(b) Diğer yakma tesisleri için: 600 mg/Nm³.

Bu emisyon sınır değerleri 273,15 K sıcaklıkta, 101,3 kPa basınçta, atık gazların su buharı içeriği yönünden düzeltme yapıldıktan sonra ve katı yakıtlar için % 6, sıvı ve gaz yakıt kullanan yakma tesislerinden gaz türbinleri ve gaz motorları dışında % 3, gaz türbinleri ve gaz motorları için % 15 standart O₂ içeriğinde hesaplanacaktır.

EK VI

Atık yakma ve atık birlikte yakma tesisleri hakkında teknik hükümler

KISIM 1

Tanımlar

Bu ekin amaçları yönünden aşağıdaki tanımlar geçerlidir:

- (a) 'mevcut atık yakma tesisi' aşağıdaki atık yakma tesislerinden biri anlamındadır:
- (i) 28 Aralık 2002 öncesinde yürürlükteki Birlik hukukuna uygun ruhsatla faaliyet göstermekte olan tesis,
- (ii) Atık yakma için izin almış veya tescil edilmiş olup, 28 Aralık 2002 tarihinden önce ruhsat almış tesis,
- (iii) En geç 28 Aralık 2003 tarihinde faaliyete geçmek üzere yetkili makama izin için 28 Aralık 2002 tarihinden önce başvuru yapmış tesis;
- (b) 'yeni atık birlikte yakma tesisi' (a) bendinin kapsamadığı her türlü atık yakma tesisi anlamındadır.

KISIM 2

Dibenzo-p-dioksinler ve dibenzofuranlar için eşdeğerlik faktörleri

Dioksinler ve furanların toplam konsantrasyonu hesaplanmadan önce aşağıdaki dibenzo-p-dioxin ve dibenzofuranların kütle konsantrasyonu aşağıdaki eşdeğerlik faktörleriyle çarpıldıktan sonra toplanacaktır:

	Toksik eşdeğerlik faktörü
2,3,7,8 — Tetrachlorodibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentachlorodibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Hexachlorodibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexachlorodibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexachlorodibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlorodibenzodioxin (HpCDD)	0,01
Octachlorodibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetrachlorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentachlorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentachlorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Hexachlorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexachlorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexachlorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Hexachlorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptachlorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
Octachlorodibenzofuran (OCDF)	0,001

KISIM 3

Atık yakma tesisleri için havaya emisyon sınır değerleri

1. Bütün emisyon sınır değerleri 273,15 K sıcaklıkta, 101,3 kPa basınçta ve atık gazlardaki su buharı yönünden düzeltildikten sonra hesaplanacaktır.

2008/98/EC Yönergesinin Madde 3 bent 3 bendi tanımınca madeni atık yağ yakmadıkları sürece (bu durumda % 3 oksijen değeri alınır) ve Kısım 6'nın 2.7 başlığında belirtilen haller dışında atık gazda standart % 11 oksijen içeriği kabul edilir.

1.1. Aşağıdaki kirletici maddeler için günlük ortalama emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Toplam toz	10
Gazlı ve buharlı organik maddeler, toplam organik karbon olarak (TOC)	10
Hidrojen klorit (HCl)	10
Hidrojen florit (HF)	1
Sülfür dioksit (SO ₂)	50
Nitrojen monoksit (NO) ve nitrojen dioksit (NO ₂), saat başı nominal kapasitesi 6 ton üzeri mevcut atık yakma tesisleri veya yeni atık yakma tesisleri için NO ₂ olarak	200
Nitrojen monoksit (NO) ve nitrojen dioksit (NO ₂), saat başı 6 ton veya daha altında nominal kapasiteli mevcut atık yakma tesisleri için NO ₂ olarak	400

1.2. Aşağıdaki kirletici maddeler için yarım saatlik ortalama emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

	(%100) A	(%97) B
Toplam toz	30	10
Gazlı ve buharlı organik maddeler, toplam organik karbon olarak (TOC)	20	10
Hidrojen klorit (HCl)	60	10
Hidrojen fluorit (HF)	4	2
Sülfür dioksit (SO ₂)	200	50
Nitrojen monoksit (NO) ve nitrojen dioksit (NO ₂), saat başı nominal kapasitesi 6 ton üzeri mevcut atık yakma tesisleri veya yeni atık yakma tesisleri için NO ₂ olarak	400	200

1.3. Aşağıdaki ağır metaller için asgari 30 dakika, azami 8 saat veri toplama süresi sonunda elde edilen ortalama emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Kadmiyum ve bileşikleri, kadmiyum olarak (Cd)	Toplam: 0,05
Talyum ve bileşikleri, talyum olarak (Tl)	
Cıva ve bileşikleri, cıva olarak (Hg)	0,05
Antimuan ve bileşikleri, antimuan olarak (Sb)	Toplam: 0,5
Arsenik ve bileşikleri, arsenik olarak (As)	
Kurşun ve bileşikleri, kurşun olarak (Pb)	
Krom ve bileşikleri, krom olarak (Cr)	
Kobalt ve bileşikleri, kobalt olarak (Co)	
Bakır ve bileşikleri, bakır olarak (Cu)	
Manganez ve bileşikleri, manganez olarak (Mn)	
Nikel ve bileşikleri, nikel olarak (Ni)	
Vanadyum ve bileşikleri, vanadyum olarak (V)	

Bu ortalama değerler sözkonusu ağır metal salımlarının ve bileşiklerinin gaz ve buhar hallerini de kapsamaktadır.

1.4. Asgari 6 saat ve azami 8 saat süreli veri toplama süreci üzerinden dioksinler ve furanlar için ortalama emisyon sınır değeri (ng/Nm³). Emisyon sınır değeri dioksinler ve furanların Kısım 2 hükmü doğrultusunda hesaplanmış toplam konsantrasyonuna işaret etmektedir.

Dioksinler ve furanlar	0,1
------------------------	-----

1.5. Atık gazlarda karbon monoksit (CO) için emisyon sınır değerleri (mg/Nm³):

- (a) Günlük ortalama değer olarak 50,
- (b) Yarım saatlik ortalama değer olarak 100,
- (c) 10 dakikalık ortalama değer olarak 150.

Yetkili makam iznin saatlik ortalama değer olarak karbon monoksit (CO) 100 mg/Nm³ emisyon sınır değerini aşmayacak şekilde kullanılması şartıyla burada belirtilen emisyon sınır değerleri yönünden akışkan yatak teknolojisi kullanan yakma tesislerine muafiyet getirebilir.

2. Madde 46(6) ve Madde 47 hükümlerinde tanımlanan hallerde uygulanacak emisyon sınır değerleri.

Atık yakma tesislerinin havaya salımlarında toz konsantrasyonu hiçbir durumda yarım saatlik ortalama olarak 150 mg/Nm³ değerini geçmeyecektir. Havaya salımlarda TOC ve CO için 1.2 ve 1.5(b) başlıklarında belirtilen sınır değerleri aşılmayacaktır.

3. Bu Kısımda getirilecek muafiyetlere ilişkin kurallar üye devletlerce oluşturulacaktır.

KISIM 4

Atık birlikte yakmada havaya emisyon sınır değerlerinin belirlenmesi

1. Belirli bir 'C' toplam emisyon sınır değerinin bu kısımdaki hiçbir tabloda belirtilmediği hallerde aşağıdaki formül (karıştırma kuralı) uygulanacaktır.

Atık birlikte yakma sonucu oluşan atık gazlardaki her bir kirlenici madde ve CO için emisyon sınır değeri şu şekilde hesaplanacaktır:

$$\frac{V_{\text{atık}} \times C_{\text{atık}} + V_{\text{işlem}} \times C_{\text{işlem}}}{V_{\text{atık}} + V_{\text{işlem}}} = C$$

V_{atık}: Sadece ruhsatta en düşük kalorifik değerle belirtilen atıkla belirlenen ve bu Yönergedeki koşullarda standartlaştırılan atık yakma sonucu oluşmuş atık gaz hacmi.

Tehlikeli atık yakmadan kaynaklı ısı salınması tesiste üretilen toplam ısının % 10'undan azını oluşturuyorsa V_{atık} toplam ısı salınması sabit kalmakla ısı salınmasının % 10'unu oluşturacak atığın varsayımsal miktarından hesaplanacaktır.

C_{atık}: Kısım 3'te atık yakma tesisleri için getirilen emisyon sınır değerleri.

V_{işlem}: Olağan hallerde tesiste yakılmasına izin verilen yakıtlardan (atıklar hariç) yakılması dahil tesisin işlemlerinden kaynaklı olarak ortaya çıkan gaz hacminin Birlik hukuku veya ulusal hukukça ortaya konmuş şekilde salımların standartlaştırıldığı oksijen içerikleri temelinde belirlenmiş hali. Bu tür tesisler için mevzuat bulunmaması halinde işlem için gerekli olmayan hava eklenerek inceltilmemiş atık gazın reel oksijen içeriği kullanılacaktır.

C_{işlem}: Bu kısımda bazı endüstriyel faaliyetler için belirlenmiş emisyon sınır değerleri veya böyle değerler yoksa bu tip tesisler için olağan olarak izin verilen yakıtların (atıklar hariç) yakılmasına ilişkin ulusal yasalarda, yönetmeliklerde ve idari düzenlemelerde öngörülen emisyon sınır değerleri.

C: Bu kısımda bazı endüstriyel faaliyetler veya bazı kirlenici maddeler için belirli oksijen içeriğinde

belirlenmiş emisyon sınır değerleri veya böyle değerler yoksa bu Yönergenin ilgili eklerinde bu emisyon sınır değerlerinin yerine geçecek şekilde belirtilen toplam emisyon sınır değerleri. Standardizasyon için oksijen içeriğinin yerine geçecek toplam oksijen içeriği ilgili kısımlar dikkate alınarak yukarıdaki içerik temelinde hesaplanır.

Bütün emisyon sınır değerleri 273,15 K sıcaklıkta, 101,3 kPa basınçta ve atık gazlarındaki su buharı içeriği yönünden düzeltildikten sonra hesaplanır.

Bu kısımdaki muafiyetlere ilişkin kurallar üye devletlerce oluşturulur.

2. Atık birlikte yakan çimento hazneleri için özel hükümler

- 2.1. Başlık 2.2 ve 2.3 hükümlerince belirlenen emisyon sınır değerleri toplam toz, HCl, HF, NO_x, SO₂ ve TOC (sürekli ölçüm için) yönünden günlük ortalama değer, ağır metaller için en az 30 dakika ve en fazla 8 saat numune toplamada ortalama değer ve dioksinler ve furanlar için en az 6 saat ve en fazla 8 saat numune toplamada ortalama değer olarak alınırlar.

Bütün değerler % 10 oksijenle standartlaştırılmıştır.

Yarım saatlik ortalama değerler yalnızca günlük ortalama değerler hesaplanırken kullanılırlar.

2.2. Aşağıdaki kirletici maddeler için C - toplam emisyon sınır değerleri (mg/Nm³ dioksinler ve furanlar dışında)

Kirletici madde	C
Toplam toz	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksinler ve furanlar (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾ 1 Ocak 2016'ya kadar yetkili makam tarafından ruhsat koşulunun NO_x için toplam 800 mg/Nm³ emisyon sınır değerini aşmaması şartıyla Lepol hazneleri ve uzun döner hazneler için muafiyetler getirilebilir.

2.3. SO₂ ve TOC için C - toplam emisyon sınır değerleri (mg/Nm³)

Kirletici madde	c
SO₂	50
TOC	10

TOC ve SO₂ atık birlikte yakmadan kaynaklanmıyorsa yetkili makam bu başlıkta ortaya konan emisyon sınır değerleri yönünden yumuşatmalara gidebilir.

2.4. CO için C- toplam emisyon sınır değerleri

CO emisyon sınır değerleri yetkili makam tarafından belirlenebilir.

3. Atık birlikte yakan yakma tesisleri için özel hükümler

3.1. C_{işlem} olarak ifade edilen ve Madde 82(5) hükmünde belirtilen tarihe kadar geçerli günlük ortalama değerler (mg/Nm³)

Yakma tesislerinin ölçülmüş toplam termal girdisini hesaplamak için Madde 29 hükmünde tanımlanan toplama kuralları uygulanır. Yarım saatlik ortalama değerler yalnızca günlük ortalama değerler hesaplanırken kullanılırlar.

C_{işlem} biyokütle hariç katı yakıtlar için (O₂ içerik % 6):

Kirletici maddeler	< 50 MWth	50-100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO₂	—	850	200	200
NO_x	—	400	200	200
Toz	50	50	30	30

C_{işlem} biyokütle için (O₂ içerik % 6):

Kirletici maddeler	< 50 MWth	50 - 100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO₂	—	200	200	200
NO_x	—	350	300	200
Toz	50	50	30	30

C_{işlem} sıvı yakıtlar için (O₂ içerik % 3):

Kirletici maddeler	< 50 MWth	50 - 100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO₂	—	850	400 - 200 (100 – 300 MWth çizgisel düşüş)	200
NO_x	—	400	200	200
Toz	50	50	30	30

3.2. C_{işlem} Madde 82(6) hükmüne belirlenen tarihten itibaren geçerli günlük ortalama değerler (mg/Nm³)

Yakma tesislerinin ölçülmüş toplam termal girdisini hesaplamak için Madde 29 hükmüne tanımlanan toplama kuralları uygulanır. Yarım saatlik ortalama değerler yalnızca günlük ortalama değerler hesaplanırken kullanılırlar.

3.2.1. C_{işlem} gaz türbinleri ve gaz motorları dışında Madde 30(2) hükmünde yer verilen yakma tesisleri için

C_{işlem} biyokütle dışında katı yakıtlar için (O₂ içerik % 6):

Kirletici madde	< 50 MWth	50-100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO₂	—	850	400 (turba): 300	200
NO_x	—	400	300 (pulverize linyit): 400	200
Toz	50	50	30	20
			25	
			(turba): 20	

C_{işlem} biyokütle için (O₂ içerik % 6):

Kirletici madde	< 50 MWth	50 - 100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO₂	—	200	200	200
NO_x	—	300	250	200
Toz	50	30	20	20

C_{işlem} sıvı yakıtlar için (O₂ içerik % 3):

Kirletici madde	< 50 MWth	50 - 100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO₂	—	350	250	200
NO_x	—	400	200	150
Toz	50	30	25	20

3.2.2. C_{işlem} gaz türbinleri ve gaz motorları dışında Madde 30(3) hükmünde belrtilen yakma tesisleri için

C_{işlem} biyokütle dışında katı yakıtlar için (O₂ içerik % 6):

Kirletici madde	< 50 MWth	50-100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO₂		400 turba: 300	200 turba: 300, akışkan yataklı yanma dışında: 250	150 dolaşan veya basınçlı akışkan yataklı yanma halinde veya turbayla ateşleme halinde bütün akışkan yataklı yanmalar): 200
NO_x		300 turba: 250	200	150 pulverize linyit yakma: 200
Toz	50	20	20	10 turba: 20

C_{işlem} biyokütle için (O₂ içerik % 6):

Kirletici madde	< 50 MWth	50 - 100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO₂	—	200	200	150
NO_x	—	250	200	150
Toz	50	20	20	20

C_{işlem} sıvı yakıtlar için (O₂ içerik % 3):

Kirletici madde	< 50 MWth	50 - 100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO₂	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Toz	50	20	20	10

3.3. C — toplam emisyon sınır değerleri (mg/Nm³) ağır metaller için en az 30 dakika ve en fazla 8 saat numune toplama dönemi üzerinden yapılan ölçümlerle ortalama değer olarak (katı yakıtlar için O₂ içerik % 6, sıvı yakıtlar için % 3)

Kirletici maddeler	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C — toplam emisyon sınır değeri (ng/Nm³) dioksinler ve furanlar için en az 6 saat ve en fazla 8 saat numune toplama dönemi üzerinden yapılan ölçümlerle ortalama değere olarak (katı yakıtlar için O₂ içerik % 6, sıvı yakıtlar için % 3)

Kirletici madde	C
Dioksinler ve furanlar	0,1

4. Bu kısmın 2 ve 3 bentlerince kapsanmayan endüstriyel sektörlerdeki atık birlikte yakma tesisleri için özel hükümler

- 4.1. C — toplam emisyon sınır değeri (ng/Nm³) dioksinler ve furanlar için en az 6 saat ve en fazla 8 saat numune toplama dönemi üzerinden yapılan ölçümlerle ortalama değer olarak:

Kirletici madde	C
Dioksinler ve furanlar	0,1

- 4.2. C - toplam emisyon sınır değerleri (mg/Nm³) ağır metaller için en az 30 dakika ve en fazla 8 saat numune toplama dönemi üzerinden yapılan ölçümlerle ortalama değer olarak:

Kirletici maddeler	c
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

KISIM 5

Atık gazların temizlenmesinden kaynaklı atık suların boşaltımında emisyon sınır değerleri

Kirletici maddeler	Filtrenmemiş numuneler için emisyon sınır değerleri (mg/l, dioksinler ve furanlar hariç)	
1. 91/271/EEC Ek I'de tanımlanan toplam asılı katı maddeler	(% 95) 30	(%100) 45
2. Cıva ve bileşikleri, cıva olarak (Hg)	0,03	
3. Kadmiyum ve bileşikleri, kadmiyum olarak (Cd)	0,05	
4. Talyum ve bileşikleri, talyum olarak (Tl)	0,05	
5. Arsenik ve bileşikleri, arsenik olarak (As)	0,15	
6. Kurşun ve bileşikleri, kurşun olarak (Pb)	0,2	
7. Krom ve bileşikleri, krom olarak (Cr)	0,5	
8. Bakır ve bileşikleri, bakır olarak (Cu)	0,5	
9. Nikel ve bileşikleri, nikel olarak (Ni)	0,5	
10. Çinko ve bileşikleri, olarak çinko (Zn)	1,5	
11. Dioksinler ve furanlar	0,3 ng/l	

KISIM 6

Salımların izlenmesi

1. Ölçüm teknikleri

- 1.1. Hava ve suda kirletici madde konsantrasyonunun tespiti için ölçümler gerçekliği yansıtacak şekilde yapılmalıdır.
- 1.2. Dioksinler ve furanlar dahil bütün kirletici maddelerden numune alınması ve analiz edilmesi yanında otomatik ölçüm sistemlerinin kalite garantisi ile bu sistemlerin referans ölçüm yöntemleriyle kalibrasyonunun yapılması CEN standartlarında gerçekleştirilecektir. CEN standartlarının uygulanması mümkün değilse ISO standartları ve diğer ulusal ve uluslararası standartlara göre yürütülerek toplanılan verilerin eşdeğer bilimsel vasıfta olması sağlanacaktır. Otomatik ölçüm sistemleri yılda en az bir kere referans yöntemler uygulanarak paralel ölçüm yapmak suretiyle kontrol edilecektir.

1.3. Günlük emisyon sınır değeri düzeyinde % 95 güven aralığıyla yapılan tek bir ölçüm sonucunda aşağıdaki emisyon sınır değerleri yüzdeleri geçilmeyecektir:

Karbon monoksit:	10%
Sülfür dioksit:	20%
Nitrojen dioksit:	20%
Toplam toz:	30%
Toplam organik karbon:	30%
Hidrojen klorit:	40%
Hidrojen florit:	40 %.

Havaya ve suya salımların periyodik ölçümleri 1.1 ve 1.2 hükümlerine uygun şekilde yürütülecektir.

2. Havayı kirletici maddelere ilişkin ölçümler

2.1. Havayı kirletici maddelere ilişkin aşağıdaki ölçümler yürütülecektir:

- Şu maddelere ilişkin sürekli ölçümler: NO_x, emisyon sınır değerleri birleşmişse, CO, toplam toz, TOC, HCl, HF, SO₂;
- Şu faaliyet parametrelerinin sürekli ölçümü: yakma odasının iç duvarındaki veya yetkili makamca izin verilecek diğer bir örnek noktasındaki sıcaklık, atık gazın oksijen içeriği, basıncı, sıcaklığı ve su buharı içeriği,
- Ağır metaller ile dioksinler ve furanların yılda en az bir kere ölçülmesi. Ancak faaliyetin ilk 12 ayında en az 3 ayda bir ölçümler yapılacaktır.

2.2. Atık gazların asgari sıcaklığı ve oksijen içeriği ile oturma süresi uygun şekilde tetkik edilecektir. Bu inceleme atık yakma tesisi veya atık birlikte yakma tesisi faaliyete geçtikten sonra en az bir defa ve en namüsaıt faaliyet koşulları varsayılarak gerçekleştirilecektir.

2.3. HCl işlem aşamaları HCl için emisyon sınır değerinin aşılmadığını ortaya koyuyorsa HF için ölçüm yapılmasına gerek görülmeyebilir. Bu durumda HF ölçümleri 2.1(c) bendinde düzenlenen periyodik ölçüm hükümlerine tabi olacaktır.

2.4. Numune atık gaz salımlar analiz edilmeden önce kurutulmuşsa su buharı içeriğinin ölçülmesine gerek kalmaz.

2.5. İşletmeci HCl, HF ve SO₂ salımlarının öngörülen emisyon sınır değerlerini hiçbir zaman geçemeyeceğini kanıtlayabiliyorsa, yetkili makam bu kirletici maddeler için atık yakma tesisi veya atık birlikte yakma tesisinde 2.1(c) bendinde düzenlenen periyodik ölçümlerin yapılmasını veya ölçüm yapılmasına gerek olmadığını kararlaştırabilir.

2.6. İşletmeci sözkonusu atığın niteliği, kullanılan teknoloji ve salım izleme sonuçları ışığında NO_x salımlarının öngörülen emisyon sınır değerlerini hiçbir zaman geçemeyeceğini kanıtlayabiliyorsa, yetkili makam NO_x için saatlik nominal kapasitesi 6 tondan az olan atık yakma tesisinde veya saatlik nominal kapasitesi 6 tondan az olan atık birlikte yakma tesisinde 2.1(c) bendinde düzenlenen periyodik ölçümlerin yapılmasını veya ölçüm yapılmasına gerek olmadığını kararlaştırabilir.

2.6. Aşağıdaki hallerde yetkili makam ağır metaller için 2 yılda bir, dioksinler ve furanlar için yılda bir ölçüm yapılmasını kararlaştırabilir:

- Atığın yakılmasından veya birlikte yakılmasından kaynaklanan salımlar emisyon sınır değerlerinin % 50 altındadır,
- Birlikte yakılacak ya da yakılacak atıklar geri dönüşüme uygun olmayan tehlikesiz atıkların belirli karakterdeki yakılabilir parçalarından oluşmakta ve (c) başlığı doğrultusunda yapılan değerlendirme sonucu nitelendirilmektedir,

- (c) İşletmeci sözkonusu atığın niteliği ve salımların izlenmesi ışığında ortaya çıkan salım sonuçlarının her koşulda ağır metaller ile dioksinler ve furanlar için öngörölmüş emisyon sınır değerlerinin hayli altında kaldığını ortaya koyabilmektedir.

2.7. Ölçümlerin sonuçları Kısım 3'te belirtilen oksijen konsantrasyon standardı üzerinden standardize edilecek ya da Kısım 4 uyarınca Kısım 7'de verilen formül uygulanmak suretiyle hesaplanacaktır.

Atıklar oksijenle zenginleştirilmiş atmosferde yakılıyor veya birlikte yakılıyorsa ölçümler yetkili makam tarafından her bir vakanın özelliklerini yansıtan şekilde belirlenmiş oksijen içeriği üzerinden standartlaştırılabilir.

Kirletici madde salımları tehlikeli atıkların işleminden geçtiği atık yakma tesislerinde veya atık birlikte yakma tesislerinde atık gaz arıtması sonucunda azaltılıyorsa, ilk fıkrada belirtilen oksijen içeriği yönünden standartlaştırma ancak ilgili kirletici maddede ayn idönemde yapılan oksijen içeriği ölçümünün standart oksijen içeriğini aşması durumunda sözkonusu olabilir.

3. Suyu kirletici maddeler ilişkin ölçümler

3.1. Aşağıdaki ölçümler atık su boşaltma noktasında yapılacaktır:

- (a) pH, sıcaklık ve akış sürekli ölçümleri,
- (b) 24 saatlik süre üzerinden örnek teşkil edecek şekilde toplam asılı katı maddelerin nokta numunesinin veya oransal akış ölçümünün numunelerinin alınması,
- (c) 24 saatlik süre üzerinden örnek teşkil edecek şekilde boşaltımda Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni ve Zn oransal akış ölçümünün numunelerinin en az ayda bir defa alınması,
- (d) 24 saatlik süre üzerinden, boşaltımda oransal akış ölçümünün en az ayda bir defa yapılması,
- (e) Dioksinler ve furanların en az 6 ayda bir ölçülmesi. Ancak faaliyetin ilk 12 ayında en az 3 ayda bir ölçümler yapılacaktır.

3.2. Atık gazların arıtılmasından kaynaklı atık su sahadaki diğer kaynaklardan gelen atık sularla birlikte işleminden geçiriliyorsa işletmeci aşağıdaki ölçümleri yapacaktır:

- (a) Atık gaz arıtma işleminden çıkmış atık suyun ortak atık su arıtma tesisine girmeden önce ölçülmesi,
- (b) Diğer atık suların ortak atık su arıtma tesisine girmeden önce ölçülmesi,
- (c) Atık suyun atık yakma veya atık birlikte yakma tesisinden boşaltılma noktasında ölçüm yapılması.

KISIM 7

Standart oksijen konsantrasyon yüzdesinde salım konsantrasyonu hesaplama formülü

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = Standart oksijen konsantrasyon yüzdesinde hesaplanan salım konsantrasyonu

E_M = Ölçölmüş salım konsantrasyonu

O_S = Standart oksijen konsantrasyonu

O_M = Ölçölmüş oksijen konsantrasyonu

KISIM 8

Emisyon sınır değerlerine uyumun değerlendirilmesi

1. Havaya emisyon sınır değerleri

1.1. Aşağıdaki hallerde havaya emisyon sınır değerlerine uygunluk sağlandığı kabul edilir:

- (a) Günlük ortalama değerlerden hiçbirisi Kısım 3 1.1 bendinde ya da Kısım 4'te belirtilen veya Kısım 4 uyarınca hesaplanan emisyon sınır değerlerinden hiçbirini aşmamaktadır,

(b) Yarım saatlik ortalama değerler Kısım 3 1.2 başlığındaki tabloda A sütünunda yer alan emisyon sınır değerlerinden hiçbirini aşmamakta ya da geçerli hallerde yıl boyunca yarım saatlik ortalama değerlerin % 97'si 3 1.2 başlığındaki tabloda B sütünunda yer alan emisyon sınır değerlerinden hiçbirini aşmamaktadır,

(c) Ağır metaller ile dioksinler ve furanlar için belirlenmiş numune alma suresindeki ortalama değerlerin hiğbiri Kısım 3 1.1 bendinde ya da Kısım 4'te belirtilen veya Kısım 4 uyarınca hesaplanan emisyon sınır değerlerini aşmamaktadır,

(d) Karbon monoksit (CO) için:

(i) Atık yakma tesislerinde:

— Yıl boyunca günlük ortalama değerlerin en az % 97'si Kısım 3 1.5(a) başlığında belirtilen değerini aşmamakta ve

— Herhangi 24 saatlik dönemde alınan 10 dakikalık ortalama değerlerin en az % 95'i veya aynı dönemde alınan yarım saatlik ortalama değerlerin hiğbiri Kısım 3 1.5(b) ve (c) başlıklarındaki emisyon sınır değerlerini aşmamaktadır. gazların en az iki saniye içinde aşgari 1100 °C sıcaklığa yękseldięi yakma işleminden kaynaklanan gazların olduğu atık yakma tesislerinde ye devletler 10 dakikalık ortalama değerler için 7 günlük bir değerlendirme suresi öngörebilir.

(ii) Atık birlikte yakma tesislerinde 4. Kısım'da yer alan hükümlerin yerine getirilmesi gerekir.

1.2. Yarım saatlik ortalama değerler ve 10 dakikalık ortalama değerler etkin faaliyet saatlerinde (atık yakılmıyorsa açma ve kapama sürelerini gözönünde bulundurmadan) ve Kısım 6 1.3 başlığında belirtilen güven aralığı değeri hesaplan değerden karıldıktan sonra belirlenecektir. Günlük ortalama değerler bu doğrulanmış ortalama değerler üzerinden belirlenecektir.

Sürekli lm sistemindeki arızalar veya bakım hizmetleri nedeniyle herhangi bir günde beş adet yarım saatlik ortalama değeri aşmayacak şekilde kartma yapılarak geçerli bir günlük ortalama değeri elde edilecektir. Sürekli lm sistemindeki arızalar veya bakım hizmetleri nedeniyle karılan günlük ortalama değerler yıl başına on adetten fazla olmayacaktır.

1.3. Veri toplama suresindeki ortalama değerler ve HF, HCl ve SO₂ periyodik ölümlerindeki ortalama değerler Madde 45(l)(e), 48(3) ve Kısım 6 bent 1 hükümlerine göre belirlenecektir.

2. Suya emisyon sınır değerleri

Aşağıdaki hallerde havaya emisyon sınır değerlerine uygunluk sağlandığı kabul edilir::

(a) Toplam asılı katı maddeler için lmlmiş değerlerin % 95'i ve % 100' Kısım 5'teki ilgili emisyon sınır değerlerini aşmamaktadır,

(b) Ağır metaller (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni ve Zn) için yıl başına en fazla bir lm Kısım 5'te belirtilen emisyon sınır değerlerini aşmamaktadır. Eğer ye devlet yılda 20'den fazla numune topluyorsa bu numunelerin en fazla % 5'i Kısım 5'te belirtilen emisyon sınır değerlerini açabilir.

(c) Dioksinler ve furanlar için ölüm değerleri Kısım 5'te ortaya konan emisyon sınır değerini aşmamaktadır.

EK VII

Organik solventler kullanılan tesisler ve faaliyetler hakkında teknik hükümler

KISIM I

Faaliyetler

1. Aşağıdaki hususlarda faaliyet gereçlerin temizlenmesini kapsayacak ama aksi belirtilmedikçe ürünün kendisinin temizlenmesini kapsamayacaktır.

2. Yapışkan kaplama

Basım faaliyetleriyle ilgili yapışkan kaplama ve laminasyon dışında yapıştırıcı uygulanan her türlü faaliyet.

3. Kaplama faaliyeti

Aşağıdakilere bir veya birden fazla kere bütün tabaka halinde kaplama yapılması:

(a) Şu motorlu taşıtlardan herhangi birine:

(i) Motorlu taşıtlar, römorkları ile bu taşıtlar için sistemler, bileşenler ve ayrı teknik birimlere ilişkin onay çerçevesi oluşturan 5 Eylül 2007 tarihli 2007/46/EC Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Yönergesi (*) M1 kategorisinde tanımlanan yeni otomobiller (M1 araçlarıyla aynı tesiste kaplanmaları koşuluyla),

(ii) 2007/46/EC Yönergesi N2 ve N3 kategorilerinde tanımlanan taşıtların, sürücünün bulunduğu kısım olarak nitelendirilen kamyon kabinleri ve teknik ekipmanın bulunduğu, kamyon kabiniyle birleşik kısımlar,

(iii) 2007/46/EC NI, N2 ve N3 kategorilerinde tanımlanan kamyonet ve kamyonlar (kamyon kabinleri hariç),

(iv) 2007/46/EC Yönergesi M2 ve M3 kategorilerinde tanımlanan otobüsler,

(v) 2007/46/EC Yönergesi 01, 02, 03 ve 04 kategorilerinde tanımlanan römorklar.

(b) Uçak, gemi, tren yüzeyleri dâhil metalik ve plastik yüzeylere,

(c) Ahşap yüzeylere,

(d) Kumaş, tabaka veya kâğıt yüzeylerine,

(e) Deriye.

Kaplama faaliyetleri alt katmanların elektroforetik ve kimyasal püskürtme yöntemleri kullanılarak metalle kaplanmasını kapsamaz. Eğer kaplama faaliyeti hangi yöntem kullanılırsa kullanılsın, aynı maddenin basıldığı bir aşama da içeriyorsa basım aşaması kaplama faaliyetinin parçası olarak kabul edilecektir. Ancak basım faaliyeti ayrı bir faaliyet niteliğindeyse bu kapsamda yer alamayacak, bu Yönergenin Bölüm V kapsamı içinde yer aldığı takdirde orada yer verilen hükümlere tabi olacaktır.

4. Bobin kaplama

Çelik bobinlerin, paslanmaz çeliğin, bakır alaşımlarının veya alüminyum bantların tabaka oluşturarak veya laminasyonla sürekli işlem halinde kaplandığı faaliyetler.

5. Kuru temizleme

Tesiste uçucu organik bileşikler kullanılarak giysilerin, mefruşat veya benzer tüketici mallarının endüstriyel veya ticari olarak temizlenmesi faaliyetleri (tekstil ve konfeksiyon endüstrisinde lekelerin ve noktaların elle giderilmesi hariç).

6. Ayakkabı imalatı

Ayakkabıların veya ayakkabı parçalarının imal edildiği herhangi bir faaliyet.

7. Kaplama karışımı, cila, mürekkep ve yapıştırıcı imalatı

Yukarıdaki nihai ürünlerin ve ara ürünlerin aynı sahada pigmentlerin, reçinelerin ve yapışkan maddelerin organik solventlerle karıştırılması veya diğer taşıyıcı maddelerle karıştırılması, ayrıştırma ve ön ayrıştırma, yoğunluk ve renk ayarlama ve nihai ürünü kaba doldurma gibi faaliyetleriyle imal edilmesi.

8. Farmasötik ürün imalatı

Farmasötik ürünlerin kimyasal sentezi, fermantasyonu, çıkartılması, formülasyonu ve tamamlanması ve aynı sahada yapılırsa ara ürünlerin imal edilmesi.

9. Basım

Metinlerin ve/veya resimlerin mürekkebi görüntü taşıyıcı aracılığıyla herhangi türde bir yüzeye aktarmak suretiyle yeniden üretme faaliyeti. İlgili cilalama, kaplama ve laminasyon teknikleri de buna dahildir. Ancak yalnızca aşağıdaki işlemler Bölüm V kapsamındadır:

(a) Fleksografi – Basım faaliyetlerinin basma kısımlarının basılmayan kısımların üzerinde olduğu lastik veya esnek bir fotopolimer görüntü taşıyıcısı kullanmak suretiyle, buharlaşmayla kuruyan sıvı mürekkeplerle yürütülmesi,

(b) Kurutmalı web ofset – Basma kısımlarıyla basılmayan kısımların aynı düzlemde bulunduğu ağ beslemeli basım faaliyeti. Ağ beslemesi basılacak materyallerin makineye ayrı sayfalardan farklı olarak bir makarayla verilmesi anlamına gelmektedir. Basılmayan kısımlar su çekmesi ve böylece mürekkebi kabul etmemesi için işlemeden geçirilir. Basma kısım mürekkebi alarak basılacak yüzeye aktarması için işleminden geçirilir. Buharlaştırma basılmış materyal ısıtmak için sıcak hava kullanılan bir fırında gerçekleştirilir.

(c) Basım faaliyetine ilişkin laminasyon – İki veya daha fazla esnek malzemenin tabakalar oluşturmak için birbirine eklenmesi,

(d) Tifdruk – Dergiler, broşürler, kataloglar veya benzer ürünlerin toluen bazlı mürekkepler kullanılarak tifdruk basımı,

(e) Rotogravür – Basma kısımlarının basılmayan kısımların altında yer aldığı silindirik görüntü taşıyıcı aracılığıyla ve buharlaşmayla kuruya sıvı mürekkepler kullanılarak yürütülen basım faaliyeti. Boşluklar mürekkeple doldurulur ve fazlalıklar basılmayan kısımdan basma yüzeyi silindire temas etmeden ve mürekkebi boşluklardan almadan önce temizlenir.

(f) Döner serigrafi - Mürekkebin yüzeye, basma kısmının açık, basılmayan kısımların ise kapalı olduğu gözenekli bir görüntü taşıyıcıdan geçirilerek aktarıldığı ve yalnızca buharlaşma yoluyla kuruyan sıvı mürekkeplerin kullanıldığı ağ beslemeli basım faaliyeti. Ağ beslemesi basılacak materyallerin makineye ayrı sayfalardan farklı olarak bir makarayla verilmesi anlamına gelmektedir.

(g) Cilalama - Cila veya yapışkan kaplamanın ambalajlanan materyali daha sonra kapatmak amacıyla esnek materyale tatbik edilmesi.

10. Kauçuk dönüştürme

Doğal veya yapay kauçuğun karıştırılması, öğütülmesi, kalenderlenmesi, çektilmesi ve pişirilmesi faaliyetleri ile doğal veya yapay kauçuğu nihai ürüne dönüştürmek için yapılan her türlü yardımcı faaliyet.

11. Yüzey temizleme

Materyal yüzeylerinin kuru temizleme dışında organik solventler kullanılarak temizlenmesi faaliyeti (yağ giderme dahil). Diğer bir faaliyetten önce veya sonra birden fazla aşaması olan temizleme faaliyetleri tek bir yüzey temizleme faaliyeti olarak kabul edilecektir. Bu faaliyet ekipmanın temizlenmesine değil, ürün yüzeylerinin temizlenmesine ilişkindir.

12. Bitkisel ve hayvansal yağ çıkarılması ile bitkisel yağ rafinasyonu

Tohumlardan ve diğer bitkisel malzemelerden bitkisel yağ çıkarılması, kuru artıkların hayvan yemi imal etmek için işlenmesi, tohumlardan, bitkisel maddelerden ve/veya hayvansal maddelerden elde edilen bitkisel yağların rafinasyonu.

13. Motorlu taşıtların ince tesviyesi

Aşağıdakilerden herhangi biri uygulanarak yürütülen endüstriyel veya ticari yağ temizleme için kaplama faaliyetleri:

(a) 2007/46/EC Yönergesinde tanımlanan karayolu taşıtlarının orijinal kaplamasının veya kaplamanın bir kısmının tesviye malzemeleri ile gerçekleştirilmesi faaliyeti (asıl imalat hattından ayrı bir yerde yürütülmesi halinde),

(b) Römork ve treyler kaplaması (2007/46/EC Yönergesi O kategorisi).

14. Sargı teli kaplama

Transformatör, motor gibi araçlarda bobinleri sarmak için kullanılan metal iletkenlerin kaplanmasına ilişkin her türlü faaliyet.

15. Ahşap emdirme

Keresteye koruyucu madde yüklemeye ilişkin herhangi bir faaliyet.

16. Ahşap ve plastik laminasyonu

Ahşap ve/veya plastiğin tabaka ürünler imal etmek için bir araya getirildiği herhangi bir faaliyet.

KISIM 2

Sınırlar ve emisyon sınır değerleri

Atık gaz emisyon sınır değerleri 273,15 K sıcaklık ve 101,3 kPa basınçta ölçülecektir.

	Faaliyet (ton/yıl solvent tüketim sınırı)	Sınır (ton/yıl solvent tüketim sınırı)	Atık gaz emisyon sınır değerleri (mg C/Nm ³)	Kaçak salım emisyon sınır değerleri (solvent girdi yüzdesi)		Toplam emisyon sınır değerleri		Özel hükümler
				Yeni tesisler	Mevcut tesisler	Yeni tesisler	Mevcut tesisler	
1	Kurutmalı web ofset basım (>15)	15—25 >25	100 20		30 (1) 30 (1)			(1) Nihai üründeki solvent artığı kaçak salımların parçası kabul edilmeyecektir.
2	Tifdruk (>25)		75	10	15			
3	Rotogravür, fleksografi, döner serigrafi, laminasyon veya cilalamabirimleri (> 15) Kumaş/karton üzerine döner serigrafi (> 30)	15—25 >25 > 30 (1)	100 100 100		25 20 20			(1) Kumaş ve karton üzerinde döner serigrafi sınırı.
4	Madde 59(5) hükmünde belirtilen bileşiklerle yüzey temizleme (>1)	1—5 > 5	20 (1) 20 (1)		15 10			(1) Sınır değeri toplam karbon anlamında değil, bileşiklerin mg/Nm ³ kütle değeri anlamındadır.
5	Diğer yüzey temizleme(>2)	2—10 > 10	75 (1) 75 (1)		20 (1) 15 (1)			(1) Kullanılan temizlik maddelerinin ortalama organik solvent içeriğinin ağırlık olarak % 30'u aşmadığını yetkili makama kanıtlayan tesisler bu değerleri uygulamaktan muafırlar.
6	Araç kaplama (< 15) ve araç tesviye	>0,5	50 (1)		25			(1) Kısım 8 başlık 2'ye uyumluluk 15 dakikalık ortalama ölçümleriyle ortaya konacaktır.
7	Bobin kaplama (>25)		50 (1)	5	10			(1) Yeniden kazanılmış solventleri tekrar kullanmayı olası kılan tekniklere sahip tesislerde emisyon sınır değeri 150 olacaktır.

	Faaliyet (ton/yıl solvent tüketim sınırı)	Sınır (ton/yıl solvent tüketim sınırı)	Atık gaz emisyon sınır değerleri (mg C/Nm ³)	Kaçak salım emisyon sınır değerleri (solvent girdi yüzdesi)		Total emisyon sınır değerleri		Özel hükümler
				Yeni tesisler	Mevcut tesisler	Yeni tesisler	Mevcut tesisler	
8	Metal, plastik, kumaş, (ē) tabaka, kağıt kaplama gibi diğer kaplamalar (>5)	5—15 > 15	100 (1) (4) 50/75 (2) (3) (4)		25 (4) 20 (4)			(1) Emisyon sınır değeri kapalı koşullarda uygulanan kaplama ve kurutma işlemleri için geçerlidir. (2) İlk emisyon sınır değeri kurutma, ikinci emisyon sınır değeri ise kaplama işlemlerine uygulanır. (3) Yeniden kazanılmış solventleri tekrar kullanmayı olası kılan tekniklere sahip kumaş kaplama tesislerinde hem kaplama, hem kurutma işlemleri için uygulanacak emisyon sınır değeri 150 olacaktır. (4) Gemi inşası, uçak boyama gibi kaplı koşullarda yürütülemeyecek kaplama faaliyetleri Madde 59(3) uyarınca bu değerlerden muaf tutulabilirler. (5) Kumaş üzerine döner serigrafî 3 numaralı faaliyet kapsamındadır.
9	Sarma teli kaplama(>5)					10g/kg (1) 5 g/kg (2)		(1) Telin ortalama çapının < 0,1 mm olduğu tesisler için geçerlidir. (2) Diğer tüm tesisler için geçerlidir.
10	Ahşap yüzey kaplama (>15)	15—25 >25	100(1) 50/75 (2)		25 20			(1) Emisyon sınır değeri kapalı koşullarda yapılan kaplama ve kurutma işlemleri için geçerlidir. (2) Birinci değer kurutma işlemleri, ikinci değer kaplama işlemleri için geçerlidir.
11	Kuru temizleme					20g/kg (1) (2)		(1) Temizlenen ve kurutulan her kilogram ürüne uygulanan solvent kütlesi olarak ifade edilir. (2) Kısım 4 Başlık 2'deki emisyon sınır değeri bu faaliyet için geçerli değildir.

	Faaliyet (ton/yıl solvent tüketim sınırı)	Sınır (ton/yıl solvent tüketimi)	Atık gazlarda emisyon sınır değerleri (mg C/Nm ³)	Kaçak salım emisyon sınır değerleri (solvent girdi yüzdesi)		Toplam emisyon sınır değerleri		Özel hükümler
				Yeni tesisler	Mevcut tesisler	Yeni tesisler	Mevcut tesisler	
12	Ahşap emdirmeye (>25)		100 ⁽¹⁾		45		11 kg/m ³	⁽¹⁾ Emisyon sınır değeri kreozot emdirmesi için geçerli değildir.
13	Deri kaplama (>10)	10—25 >25 > 10 ⁽¹⁾					85g/m ² 75g/m ² 150g/m ²	Emisyon sınır ürün m ² yüzeyine uygulanan gram solvent olarak ifade edilir. ⁽¹⁾ Mefruşat ve özellikle çanta, kemer, cüzdan gibi küçük tüketici ürünlerinde uygulanan deri kaplama.
14	Ayakkabı imalatı (>5)						Çift başına 25 g	Toplam emisyon sınır değeri üretilen her çift ayakkabıya uygulanan gram solvent olarak ifade edilir.
15	Ahşap ve plastic laminasyonu (>5)						30g/m ²	
16	Yapışkan kaplama (>5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾		25 20			⁽¹⁾ Kullanılan teknikler yeniden kazanılmış solventin tekrar kullanılmasına olanak veriyorsa atık gaz emisyon sınır değeri 150 olacaktır.
17	Kaplama karışımı, cila, mürekkep ve yapıştırıcı imalatı (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150		5 3		solvent girdisinin % 5'i solvent girdisi'nin % 3'ü	Kaçak salım emisyon sınır değeri kapalı kapta kaplama karışımı olarak satılan solventleri kapsamaz.
18	Kauçuk dönüştürme (>15)		20 ⁽¹⁾		25 ⁽²⁾		Solvent girdisinin % 25'i	⁽¹⁾ Kullanılan teknikler yeniden kazanılmış solventin tekrar kullanılmasına olanak veriyorsa atık gaz emisyon sınır değeri 150 olacaktır. ⁽²⁾ Kaçak salım emisyon sınır değeri kapalı kapta ürün veya karışım parçası olarak satılan solventleri kapsamaz.

	Faaliyet (ton/yıl solvent tüketimi)	Sınır (ton/yıl solvent tüketimi)	Atık gazlarda emisyon sınır değerleri (mg C/Nm ³)	Kaçak salım emisyon sınır değerleri (solvent girdi yüzdesi)		Toplam emisyon sınır değerleri		Özel hükümler
				Yeni tesisler	Mevcut tesisler	Yeni tesisler	Mevcut tesisler	
19	Bitkisel ve hayvansal yağ çıkarma ile bitkisel yağ rafinasyon faaliyetleri (>10)					<p>Hayvansal yağ: 1,5 kg/ton</p> <p>Hintyağı: 3 kg/ton</p> <p>Kolza tohumu: 1 kg/ton</p> <p>Ayçiçeği çekirdeği: 1 kg/ton</p> <p>Soya fasülyesi (normal ezme): 0,8 kg/ton</p> <p>Soya fasülyesi (beyaz gevrek): 1,2 kg/ton</p> <p>Diğer tohumlar ve bitkisel maddeler: 3 kg/ton ⁽¹⁾ 1,5 kg/ton ⁽²⁾ 4 kg/ton ⁽³⁾</p>		<p>⁽¹⁾ Tekil tohum grupları ve diğer bitkisel maddeleri işleyen tesisler için toplam emisyon sınır değerleri yetkili makam tarafından her bir uygulama için elde bulunan en iyi teknikler temelinde belirlenecektir.</p> <p>⁽²⁾ Sakızdan arındırma (sakızın yağdan ayrıştırılması) dışında tüm parçalama işlemleri için geçerlidir.</p> <p>⁽³⁾ Sakızdan arındırma için geçerlidir.</p>
20	Farmasötik ürünler imalatı (>50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	<p>Solvent girdisinin % 5'i</p> <p>Solvent girdisinin % 15'i</p>		<p>⁽¹⁾ Kullanılan teknikler yeniden kazanılmış solventin tekrar kullanılmasına olanak veriyorsa atık gaz emisyon sınır değeri 150 olacaktır.</p> <p>⁽²⁾ Kaçak salım emisyon sınır değeri kapalı kaptaki ürün veya karışım parçası olarak satılan solventleri kapsamaz.</p>

KISIM 3

Araç kaplama tesisleri için emisyon sınır değerleri

1. Toplam emisyon sınır değerleri ürünün yüzeyinin metre kare olarak değeri ile araç gövdesine verilen organik solventin kilogram olarak miktarı üzerinden gram olarak ifade edilir.

2. Başlık 3'te ele alınan ürünlerin yüzey alanı toplam elektroforetik kaplama alanı ile kaplama sürecinin daha sonraki aşamalarında ve ürünün üretilmesi sırasında kullanılan maddeler kullanılarak kaplanan kısımların alanı veya tesiste kaplanan ürünün toplam yüzey alanı üzerinden belirlenir.

Elektroforetik kaplama alanı aşağıdaki formüle göre hesaplanır:

$$2 \times \text{ürün kaportasının toplam ağırlığı}$$

$$\text{Metal plakanın ortalama kalınlığı} * \text{metal plakanın yoğunluğu}$$

Bu yöntem plakadan mamul diğer kısımların kaplanması için de kullanılacaktır.

Bilgisayar yardımıyla tasarım veya diğer eşdeğer yöntemler eklenen kısımların yüzey alanını veya tesiste kaplanan toplam yüzey alanını hesaplamak için kullanılacaktır.

3. Aşağıdaki tabloda yer alan toplam emisyon sınır değerleri elektroforetik kaplamadan son cilalama ile üst kaplama cilalamasıyla birlikte püskürtme kabinleri ve diğer sabit ekipman dahil işlem gereçlerinin üretim zamanında veya üretim zamanı dışında temizlenmesi için solvent kullanılması da geçerli olacaktır.

Faaliyet (ton/yıl solvent tüketim sınırı)	Üretim sınırı (yıllık kaplanmış ürün üretimi)	Toplam emisyon sınır değeri	
		Yeni tesisler	Mevcut tesisler
Yeni otomobillerin kaplanması (> 15)	> 5 000	45 g/m ² veya 1,3 kg/gövde + 33 g/m ²	60 g/m ² veya 1,9 kg/gövde + 41 g/m ²
	< 5 000 monokok veya > 3 500 şasili	90 g/m ² veya 1,5 kg/gövde + 70 g/m ²	90 g/m ² veya 1,5 kg/gövde + 70 g/m ²
		Toplam emisyon sınır değeri (g/m ²)	
Yeni kamyon kabinlerinin kaplanması (> 15)	< 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Yeni kamyonet ve kamyonların kaplanması (< 15)	< 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Yeni otobüslerin kaplanması (> 15)	< 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Başlık 3'te yer alan yukarıdaki tablodaki solvent tüketim sınırlarının altında kalan araç kaplama tesisleri Kısım 2'de araç ince tesviye sektörü için getirilen koşullara uyacaklardır.

KISIM 4

Özel risk şartlı uçucu organik bileşiklerin emisyon sınır değerleri

1. Madde 58 hükmünde belirtilen uçucu organik bileşikler için salımlar bu maddede yer verilen ibarelerle ilgili bileşiklerin toplamının kütle akışının 10 g/h değerine eşit veya b u değerden daha yüksek olduğu hallerde 2 mg/Nm³ emisyon sınır değerine uyulması gerekir. Emisyon sınır değeri tekil bileşiklerin kitle toplamı anlamına gelmektedir.

2. H341 veya H351 tehlike ibarelerini taşıması gereken halojenize uçucu organik bileşik salımların için H341 veya H351 tehlike ibareleriyle ilgili bileşiklerin toplamının kitle akışı 100 g/h değerine eşitse veya bu değerden yüksekse 20 mg/Nm³ emisyon sınır değerine uyulması gerekir. Emisyon sınır değeri tekil bileşiklerin kitle toplamı anlamına gelmektedir.

KISIM 5

Azaltma planı

1. İşletme tesisi için tasarlanmış olmak üzere herhangi bir azaltma planını benimseyebilir.

2. Kaplama malzemeleri, cilalar, yapıştırıcılar veya mürekkeplerin tatbik edilmesinde aşağıdaki plan uygulanabilir. Bu yöntemin uygun olmaması halinde yetkili makam işletmeye Kısım 2 ve 3'te yer alan emisyon sınır değerlerine uyulması halinde elde edilecek olan salım azaltmasına eşdeğer azaltma elde edecek alternatif azaltma planı uygulaması için izin verebilir. Plan oluşturulurken şu hususlar gözönünde tutulmuş olmalıdır:

(a) Az solvent içeren veya hiç solvent içermeyen ikame maddeler halen geliştirme aşamasında ise işletmeye salım azaltma planlarını hayata geçirebilmesi için süre uzatma verilecektir,

(b) Salım azaltma için referans noktaları herhangi bir azaltma girişiminde bulunulmasaydı ortaya çıkacak olan salımlara mümkün olduğunca yakın olmalıdır.

3. Ürünün durağan katı içeriğe sahip olduğu varsayılan tesisler için aşağıdaki plan uygulanacaktır:

(a) Yıllık referans salım şöyle hesaplanır:

(i) Bir yılda tüketilen kaplama malzemesi ve/veya mürekkep, cila veya yapıştırıcılar içinde katı maddelerin miktarı belirlenir. Katı maddeler kaplama malzemeleri, mürekkepler, cilalar ve yapıştırıcılarda bulunup su veya uçucu organik bileşikler buharlaştırıldığında katı hal alan materyallerdir.

(ii) Yıllık referans salımlar (i) hükmünde belirtilen kütle için aşağıdaki tabloda yer alan uygun faktörle çarpılması sonucunda elde edilir. Yetkili makamlar bu faktörlerde katı madde kullanımında belgelenmiş verimlilik artışını yansıtacak şekilde tekil tesisler için ayarlamalar yapabilirler.

Faaliyet	(a) (ii) kullanımı için çarpım faktörü
Tifdruk; fleksografi; basım faaliyetinin parçası olarak laminasyon, basım faaliyetinin parçası olarak cilalama, ahşap kaplama, kumaş, tabaka veya kâğıt kaplama, yapıştırıcı kaplama	4
Bobin kaplama, araç ince tesviyesi	3
Gıda ile temas eden malzemelerin kaplanması, atmosfer dışı kaplama	2,33
Diğer kaplamalar ve döner serigrafi	1,5

(b) Hedef salım yıllık referans salımın aşağıdaki değerlerle çarpılması sonucunda elde edilen referans salıma eşittir:

(i) 6. unsur kapsamında bulunan ve Kısım 2'deki 8 ve 10. unsur türlerinin alt sınırlarına tabi tesisler için (kaçak salım emisyon sınır değeri + 15)

(ii) Diğer tüm tesisler için (kaçak salım emisyon sınır değeri + 5)

(c) Solvent yönetimi planınca elde edilen aktüel solvent salımı hedef salıma eşit veya daha düşükse uyum sağlanmış kabul edilir.

KISIM 6

Salımların izlenmesi

1. Azaltma ekipmanının bağlı olduğu ve son boşaltım noktasında ortalama 10 kg/h üzerinde toplam organik karbon salan kanallar uygunluk için sürekli olarak izlenmelidir.
2. Diğer durumlarda üye devletler sürekli veya periyodik ölçümler gerçekleştirilmesini sağlamalıdır. Periyodik ölçüm için her bir ölçüm işleminde en az üç ölçüm değeri elde edilmelidir.
3. Boru çıkışı azaltma ekipmanının bu Yönerge hükümlerine uygun olması gerekmeyen hallerde ölçüm yapılması da gerekmemektedir.

KISIM 7

Solvent yönetim planı

1. İlkeler

Solvent yönetim planı şu amaçlara hizmet etmelidir:

- (a) Madde 62 hükmünde belirtilen uygunlukların denetlenmesi,
- (b) Gelecekteki azaltma seçeneklerinin tespit edilmesi,
- (c) Solvent tüketimi, solvent salımların ve Bölüm V hükümlerine uygunluk konularında kamuya sunulacak bilgilerin sağlanması.

2. Tanımlar

Aşağıdaki tanımlar kitle dengesi işlemi için çerçeve oluşturmaktadır.

Organik solvent girdileri (I):

I1 Kitle dengesinin hesaplandığı dönem boyunca işlemlerde girdi olarak kullanılan satın alınmış organik solventlerin miktarı veya satın alınan karışımlar içinde bu solventlerin miktarı.

I2 İşlemlerde girdi olarak yeniden kazanılan ve tekrar kullanılan organik solventlerin miktarı veya karışımlar içinde bu solventlerin miktarı. Geri dönüştürülmüş solventler faaliyet yürütülürken her kullanımlarında hesaba katılacaklardır.

Organik solvent çıktıları (O):

- O1 Atık gazlardaki salımlar.
- O2 Suda yok olan organik solventler (O5 hesaplanırken atık su arıtmada dikkate alınmak üzere).
- O3 İşlemden geçen ürünlerde kirlilik veya artık olarak kalan organik solventlerin miktarı.
- O4 Organik solventlerden havaya yapılan ve yakalanamayan salımlar. Buna odaların dış ortamlara pencereler, kapılar, havalandırma delikleri veya benzer açıklıklar kanalıyla hava salınması yoluyla genel havalandırılması dâhildir.
- O5 Kimyasal veya fiziksel reaksiyonlar sonucunda kaybolan organik solventler ve/veya organik bileşikler (yakma veya diğer atık gaz ya da atık su işleme yöntemleriyle yok edilenler veya yakalananlar O6, O7 veya O8 olmadıkları sürece dâhildir).

- O6 Toplanmış atıklarda var olan organik solventler.
- O7 Ekonomik değeri olan ürünler sıfatıyla satılan veya satılmak istenen organik solventler veya karışımlar içindeki organik solventler.
- O8 Tekrar kullanmak üzere yeniden kazanılan ama işleme girdi olarak sokulmamış karışımlardaki organik solventler (O7 tanımında yer almadıkları sürece).
- O9 Diğer biçimlerde elden çıkan organik solventler.

3. Solvent yönetimi planının uygunluk denetimi için kullanılması.

Solvent yönetimi planının nasıl kullanılacağı denetlenmek istenen özel koşula bağlı olarak belirlenecektir:

(a) Kısım 5'te belirtilen azaltma planına uyumun denetlenmesi. Kısım 2 ve 3'te aksi belirtilmemişse toplam emisyon sınır değeri birim ürün başına solvent salımı olarak.

(i) Kısım 5'te belirtilen azaltma planını kullanan bütün faaliyetlerde solvent yönetimi planı yıllık olarak hazırlanarak tüketim değeri (C) belirlenmelidir. Tüketim aşağıdaki denkleme göre hesaplanır:

$$C = II - 08$$

Her yıl için referans salımı ve hedef salımı belirlemek için de paralel bir işlem gerçekleştirilir.

(ii) Kısım 2 ve 3'te aksi belirtilmedikçe birim ürün başına solvent salımı olarak toplam emisyon sınır değeriyle uyumun denetlenmesi için solvent yönetimi planı yıllık olarak hazırlanarak salım değeri (E) belirlenmelidir. Salım aşağıdaki denkleme göre hesaplanır:

$$E = F + 01$$

F (b)(i) bendinde ifade edilen kaçak salımı belirtmektedir. Emisyon değeri daha sonra ilgili ürün parametresiyle bölünecektir.

(iii) Madde 59(6) (b) (ii) bendindeki koşullarla uyumun denetlenmesi için solvent yönetimi planı yıllık olarak hazırlanarak ilgili bütün faaliyetlerin toplam salım değeri belirlenmelidir. Daha sonra bu değer her bir faaliyette Kısım 2, 3 ve 5 gereklerine uyulsa elde edilecek salım değerleriyle karşılaştırılmalıdır.

(b) Kısım 2'deki kaçak salım emisyon sınır değerleriyle karşılaştırılarak kaçak salımların belirlenmesi:

(i) Kaçak salımlar aşağıdaki denklemlerden biri uygulanarak belirlenecektir:

$$F = II - 01 - 05 - 06 - 07 - 08$$

veya

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F miktarların doğrudan ölçümü sonucunda veya eşdeğer bir hesaplama yöntemiyle, örneğin işlemlerin yakalama verimliliği kullanılarak elde edilecektir.

Kaçak salım emisyon sınır değeri aşağıdaki denkleme göre hesaplanacak ve girdinin bir oranı olarak ifade edilecektir:

$$I = II + 12$$

(ii) Kaçak salımların tespit edilmesi kısa ama kapsayıcı bir dizi ölçüm sonucunda gerçekleştirilecek ve ekipman değiştirilene kadar tekrarlanmasına gerek olmayacaktır.

KISIM 8

Atık gazlar için emisyon sınır değerlerine uyumun değerlendirilmesi

1. Sürekli ölçümler sonucunda şu hallerde emisyon sınır değerlerine uyulduğu kabul edilir:

(a) Tesisin herhangi bir 24 saatlik dilimde işletilmesi veya faaliyet sürdürmesi sırasında açma ve kapama işlemleri ile ekipman bakımı dışındaki geçerli ölçümlerin aritmetik ortalaması emisyon sınır değerlerini aşmamaktadır,

(b) Saatlik ortalamaların hiçbirisi emisyon sınır değerlerini 1,5 faktöründen daha fazla aşmamaktadır.

2. Periyodik ölçümler sonucunda bir izleme sırasında aşağıdaki haller gerçekleşirse emisyon sınır değerlerine uyulduğu kabul edilir

(a) Toplam ölçüm değerlerinin ortalaması emisyon sınır değerlerini aşmamaktadır,

(b) Saatlik ortalamaların hiçbirisi emisyon sınır değerlerini 1,5 faktöründen daha fazla aşmamaktadır.

3. Kısım 4'e uyumluluk sözkonusu tekil uçucu organik bileşiklerin kitle konsantrasyonlarının toplamı üzerinden incelenecektir. Diğer hallerde uygunluk, Kısım 2'de aksi belirtilmedikçe, salınan organik karbonun toplam kitlesi üzerinden incelenecektir.

4. Teknik olarak yerinde bulunduğu müddetçe atık gaza soğutma veya seyreltme amaçlı olarak gaz hacimleri eklenebilir. Ancak bunlar atık gazdaki kirletici maddelerin kitle konsantrasyonu belirlenirken dikkate alınmayacaktır.

EK VII

Titanyum dioksit üreten tesisler hakkında teknik hükümler

KISIM 1

Suya salımlar için emisyon sınır değerleri

1. Sülfat işlemi uygulanan tesislerde (yıllık ortalama olarak):

Üretilen bir ton titanyum dioksit başına 550 kg.

2. Klorit işlemi uygulanan tesislerde (yıllık ortalama olarak):

(a) Nötr rutil kullanılarak üretilen bir ton titanyum dioksit başına 130 kg klorit,

(b) Sentetik rutil kullanılarak üretilen bir ton titanyum dioksit başına 228 kg klorit,

(c) Cüruf kullanılarak üretilen bir ton titanyum dioksit başına 330 kg klorit. Tuzlu suya (haliç, kıyı, açık deniz) boşaltım yapan tesisler cüruf kullanılarak üretilmiş bir ton titanyum dioksit başına 450 kg emisyon sınır değerine tabi tutulabilirler.

3. Klorit işlemi uygulanan ve birden fazla çeşit cevher kullanılan tesislerde bent 2'deki emisyon sınır değerleri kullanılan cevherlerin miktarına orantılı olarak uygulanacaktır.

KISIM 2

Havaya emisyon sınır değerleri

1. Metre küp başına kütle (Nm³) olarak ifade edilen emisyon sınır değerleri 273,15 K sıcaklık ve 101,3 kPa basınçta hesaplanacaktır.

2. Toz için: Temel kaynaklardan saatlik ortalama olarak 50 mg/Nm³ ve diğer kaynaklardan saatlik ortalama olarak 150 mg/Nm³.

3. SO₂ eşdeğeri olarak hesaplanan asit damlacıkları dahil parçalama ve kalsinasyondan gelen gaz sülfür dioksit ve trioksit için:

(a) Yıllık ortalama olarak üretilen titanyum dioksit başına 6 kg,

(b) Atık asidi konsantrasyon tesislerinde saatlik ortalama olarak 500 mg/Nm³.

4. Klorit işlemi uygulanan tesislerde klorin için:

(a) Günlük ortalama olarak 5 mg/Nm³,

(b) Her zaman için 40 mg/Nm³.

KISIM 3

Salımların izlenmesi

Salımların izlenmesi en azından aşağıdaki unsurların sürekli izlenmesini içerecektir:

(a) Sülfat işlemi uygulayan tesislerde atık asitlerinin konsantrasyonu için boşaltılan parçalama ve kalsinasyondan kaynaklı gaz sülfür dioksit ve trioksit,

(b) Klorit işlemi uygulanan tesislerde temel kaynaklardan gelen klorin,

(c) Temel kaynaklardan gelen tozlar.

EK IX

BÖLÜM A

Tekrarlanan Yönergeler ve Değişiklikleri
(Madde 81 bağlamında)

78/176/EEC Sayılı Konsey Yönergesi (OJL 54, 25.2.1978, s. 19)	
83/29/EEC Sayılı Konsey Yönergesi (OJL 32, 3.2.1983, s. 28).	
91/692/EEC Sayılı Konsey Yönergesi (OJL 377, 31.12.1991, s. 48).	Yalnızca EK I, Bent (b)
82/883/EEC Sayılı Konsey Yönergesi (OJL 378, 31.12.1982, s. 1).	
Katılım Anlaşması, 1985	Yalnızca EK I, Bent X.1(o)
Katılım Anlaşması, 1994	Yalnızca EK I, Bent VIII A.6
(EC) No 807/2003 Sayılı Konsey Yönergesi (OJL 122, 16.5.2003, s. 36).	Yalnızca EK III, Bent 34
Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin (EQ No 219/2009 Sayılı Yönetmeliği (OJL 87, 31.3.2009, s. 109).	Yalnızca EK Bent 3,1
92/112/EEC Sayılı Konsey Yönergesi (OJL 409, 31.12.1992, s. 11).	
1999/13/EEC Sayılı Konsey Yönergesi (OJL 85, 29.3.1999, s. 1).	
Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin (EQ No 1882/2003 Sayılı Yönetmeliği (OJL 284, 31.10.2003, s. 1).	Yalnızca EK I Bent 17
2004/42/EC Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesi (OJ L 143, 30.4.2004, s. 87).	Yalnızca Madde 13 (1)
2008/112/EC Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesi (OJL 345, 23.12.2008, s. 68).	Yalnızca Madde 3
2000/76/EC Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesi (OJL 332, 28.12.2000, s. 91).	
Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin (EQ No 1137/2008 Sayılı Yönetmeliği (OJL 311,21.11.2008, s. 1).	Yalnızca EK Bent 4,8
2001/80/EC Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesi (OJL 309, 27.11.2001, s. 1).	
2006/105/EEC Sayılı Konsey Yönergesi (OJL 363, 20.12.2006, s. 368).	Yalnızca EK, Bölüm B, Bent 2
2009/31/EC Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesi (OJL 140, 5.6.2009, s. 114).	Yalnızca Madde 3.3
2008/1/EC Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesi (OJL 24, 29.1.2008, s. 8).	
2009/31/EC Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönergesi (OJL 140, 5.6.2009, s. 114).	Yalnızca Madde 3.7

BÖLÜM B

Ulusal Mevzuat Uyumlaştırması ve Uygulama için Öngörülen Son Tarihler

(Madde 81 bağlamında)

Yönerge	Uyumlaştırma için Öngörülen Son Tarih	Uygulama için Öngörülen Son Tarih
78/176/EEC	25 Şubat 1979	
82/883/EEC	31 Aralık 1984	
92/112/EEC	15 Haziran 1993	
1999/13/EC	1 Nisan 2001	
2000/76/EC	28 Aralık 2000	28 Aralık 2002 28 Aralık 2005
2001/80/EC	27 Kasım 2002	27 Kasım 2004
2003/35/EC	25 Haziran 2005	
2003/87/EC	31 Aralık 2003	
2008/1/EC	30 Ekim 1999	30 Ekim 1999 30 Ekim 2007

2008/1/EC sayılı Yönerge Entegre Kirlilik Önleme ve Kontrolüne ilişkin 24 Eylül 1996 tarih ve 96/61/EC sayılı Yönergenin (OJ L 257, 10 Ekim 1996, sayfa 26) kodlanmış bir sürümü olup uyumlaştırma ve uygulama için öngörülen son tarihler aynı şekilde geçerlidir.

EK X
KORELASYON TABLOSU

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
Madde 1 (1)	Madde 1	Madde 1					Madde 66
—	—	—	—	—	—	—	Madde 2
Madde 1(2), Paragraf (a)			Madde 2 (2)				Madde 3 (2)
Madde 1(2), Paragraf (a)					Madde 3 (1)		Madde 3 (37)
Madde 1(2), Paragraf (c), (d) ve (e)							—
—	—	—	—	—	—	—	Madde 66
Madde 2							Madde 67
Madde 3							Madde 11, Paragraf (d) ve (e)
Madde 4			Madde 4	Madde 3 giriş metni ve (1)	Madde 4 (1)		Madde 4(1), birinci alt paragraf
Madde 5							Madde 11, Paragraf (d) ve (e)
Madde 6							Madde 11, Paragraf (d) ve (e)
Madde 7(1)		Madde 10					Madde 70(1) ve Madde 70(2), ilk cümle
Madde 7(2), ve (3)							—
—	—	—	—	—	—	—	Madde 70(2), ikinci cümle ve 70(3)
Madde 8(1)							—
Madde 8(2)							Madde 26(1), ikinci alt paragraf
Madde 9							—
Madde 10							—
Madde 11							Madde 12
Madde 12							—

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
Madde 13(1)			Madde 17(1) ilk alt paragraf ve 17(3) ilk alt paragraf, ilk cümle	Madde 11(1) ilk cümle ve Madde 11(2)			Madde 72(1) ilk cümle
—	—	—	—	—	—	—	Madde 72(1) ikinci cümle
Madde 13(2), (3) ve (4)							—
Madde 14							—
Madde 15	Madde 14	Madde 12	Madde 21	Madde 15	Madde 21	Madde 18(1) ve (3)	Madde 80
Madde 16	Madde 15	Madde 13	Madde 23	Madde 17	Madde 23	Madde 20	Madde 84
EK I							—
EK II Kısım A giriş metni ve Bent 1							—
EK II Kısım A Bent 2							—
EK II Kısım B							—
	Madde 2						—
	Madde 3						—
	Madde 4(1) ve Madde 4(2), ilk alt paragraf						—
	Madde 4(2), ikinci alt paragraf						—
	Madde 4(3) ve (4)						—
	Madde 5						—
	Madde 6						—
	Madde 7						—
	Madde 8						—
	Madde 9						—
	Madde 10						—

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
—	Madde 11(1)	—	—	Madde 13(1)	Madde 17(1)	—	Madde 75(1)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 75(2)
—	Madde 11 (2)	—	—	—	Madde 17(2)	—	—
—	Madde 11(3)	—	—	—	—	—	—
—	Madde 12	—	—	—	—	—	—
—	Madde 13	—	—	—	—	—	—
—	EK I	—	—	—	—	—	—
—	EK II	—	—	—	—	—	—
—	EK III	—	—	—	—	—	—
—	EK IV	—	—	—	—	—	—
—	EK V	—	—	—	—	—	—
—	—	Madde 2(1) giriş metni	—	—	—	—	—
—	—	Madde 2(1) a giriş metni	—	—	—	—	—
—	—	Madde 2(1)(a) ilk sekme	—	—	—	—	Madde 67, Bent (a)
—	—	Madde 2(1)(a), ikinci sekme	—	—	—	—	Madde 67, bent (b)
—	—	Madde 2(1)(a), üçüncü sekme ve 2(1)(b), üçüncü sekme	—	—	—	—	Madde 67, bent (d)
—	—	Madde 2(1)(a), dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci sekme	—	—	—	—	—

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
		Madde 2(l)(b), giriş metni ve birinci, dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci sekme					
		Madde 2(l)(b), ikinci sekme					Madde 67, bent (c)
		Madde 2(l)(c)					—
		Madde 2(2)					—
		Madde 3					Madde 67
		Madde 4					Madde 67
		Madde 5					—
		Madde 6, birinci paragraf, giriş metni					Madde 68
		Madde 6, birinci paragraf, bent (a)					EK VIII, Bölüm 1, bent 1
		Madde 6, birinci paragraf, bent (b)					EK VIII, Bölüm 1, bent 2
		Madde 6, ikinci paragraf					EK VIII, Bölüm 1, bent 3
		Madde 7					—
		Madde 8					—
		Madde 9(1) giriş metni					Madde 69(2)
		Madde 9(l)(a), giriş metni					—
		Madde 9(l)(a)(i)					EK VIII, Bölüm 2, bent 2
		Madde 9(l)(a)(ii)					EK VIII, Bölüm 2, bent 3, giriş metni, ve bent 3(a)

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
			Madde 2(10)				—
—	—	—	—	—	—	—	Madde 3(8)
			Madde 2(11), birinci cümle				Madde 3(9)
			Madde 2(11), ikinci cümle				Madde 20(3)
			Madde 2(12), birinci alt paragraf ve EK IV, giriş metni				Madde 3(10)
			Madde 2(12), ikinci alt paragraf				Madde 14(5), bent (a) ve 14(6)
			Madde 2(13)	Madde 2(6)	Madde 3(11)	Madde 2(5)	Madde 3(15)
			Madde 2(14)				Madde 3(16)
			Madde 2(15)				Madde 3(17)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 3(11) ila (14), (18) ila (23), (26) ila (30) ve (34) ila (36)
			Madde 3(1), giriş metni				Madde 11, giriş metni
			Madde 3(1), bent (a)				Madde 11, bent (a) ve (b)
			Madde 3(1), bent (b)				Madde 11, bent (c)
			Madde 3(1), bent (c)				Madde 11, bent (d) ve (e)
			Madde 3(1), bent (d)				Madde 11, bent (f)
			Madde 3(1), bent (e)				Madde 11, bent (g)
			Madde 3(1), bent (f)				Madde 11, bent (h)
			Madde 3(2)				—
			Madde 5(1)				—

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
			Madde 5(2)				Madde 80(1), ikinci alt paragraf
			Madde 6(1), giriş metni				Madde 12(1), birinci alt paragraf, giriş metni
			Madde 6(1), birinci alt paragraf, bent (a) ila (d)				Madde 12(1), birinci alt paragraf, bent (a) ila (d)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 12(1), birinci alt paragraf, bent (e)
			Madde 6(1), birinci alt paragraf, bent (e)				Madde 12(1), birinci alt paragraf, bent (f)
			Madde 6(1), birinci alt paragraf, bent (f)				Madde 12(1), birinci alt paragraf, bent (g)
			Madde 6(1), birinci alt paragraf, bent (g)				Madde 12(1), birinci alt paragraf, bent (h)
			Madde 6(1), birinci alt paragraf, bent (h)				Madde 12(1), birinci alt paragraf, bent (i)
			Madde 6(1), birinci alt paragraf, bent (i)				Madde 12(1), birinci alt paragraf, bent (j)
			Madde 6(1), birinci alt paragraf, bent (j)				Madde 12(1), birinci alt paragraf, bent (k)
			Madde 6(1), ikinci alt paragraf				Madde 12(1), ikinci alt paragraf
			Madde 6(2)				Madde 12(2)
			Madde 7				Madde 5(2)
			Madde 8, birinci paragraf		Madde 4(3)		Madde 5(1)
			Madde 8, ikinci paragraf				—
			Madde 9(1), cümlelerin birinci Bölümü				Madde 14(1), birinci alt paragraf

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
			Madde 9(1), cümlelerin ikinci Bölümü				—
			Madde 9(2)				Madde 5(3)
			Madde 9(3), birinci alt paragraf, birinci ve ikinci cümle				Madde 14(1), ikinci alt paragraf, giriş metni ve bent (a) ve (b)
			Madde 9(3), birinci alt paragraf, üçüncü cümle				Madde 14(2)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 14(3), (4), ve (7)
							Madde 14(5), giriş metni ve birinci alt paragraf bent (b) ve Madde 14(5), ikinci alt paragraf
			Madde 9(3), ikinci alt paragraf				—
			Madde 9(3), üçüncü alt paragraf				Madde 9(1)
			Madde 9(3), dördüncü alt paragraf				Madde 9(2)
			Madde 9(3), beşinci alt paragraf				Madde 9(3)
			Madde 9(3), altıncı alt paragraf				Madde 9(4)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 10
			Madde 9(4), birinci cümlelerin birinci Bölümü				Madde 15(2)
			Madde 9(4), birinci cümlelerin ikinci Bölümü				Madde 15(4), birinci alt paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Madde 15(4), ikinci ila beşinci alt paragrafs ve Madde 15(5)

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
			Madde 9(4), ikinci cümle				Madde 14(1), ikinci alt paragraf, bent (g)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 14(1), ikinci alt paragraf, bent (h)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 15(3)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 16
			Madde 9(5), birinci alt paragraf				Madde 14(1), ikinci alt paragraf, bent (c)(i)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 14(1), ikinci alt paragraf, bent (c)(ii)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 14(1), ikinci alt paragraf, bent (d)
			Madde 9(5), ikinci alt paragraf				—
—	—	—	—	—	—	—	Madde 14(1), ikinci alt paragraf, bent (e)
			Madde 9(6), birinci alt paragraf				Madde 14(1), ikinci alt paragraf, bent (f)
			Madde 9(6), ikinci alt paragraf				—
			Madde 9(7)				—
			Madde 9(8)				Madde 6 ve Madde 17(1)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 17(2), (3) ve (4)
			Madde 10				Madde 18
			Madde 11				Madde 19
			Madde 12(1)				Madde 20(1)
			Madde 12(2), birinci cümle				Madde 20(2), birinci alt paragraf
			Madde 12(2), ikinci cümle				Madde 20(2), ikinci alt paragraf
			Madde 12(2), üçüncü cümle				—

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
			Madde 13(1)				Madde 21(1)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 21(2), (3) ve (4)
			Madde 13(2), giriş metni				Madde 21(5), giriş metni
			Madde 13(2)(a)				Madde 21(5), bent (a)
			Madde 13(2)(b)				—
			Madde 13(2)(c)				Madde 21(5), bent (b)
			Madde 13(2)(d)				—
—	—	—	—	—	—	—	Madde 21(5), bent (c)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 22
—	—	—	—	—	—	—	Madde 23(1), birinci alt paragraf
			Madde 14, giriş metni ve bent (a)				Madde 8(1)
			Madde 14, bent (b)				Madde 7, bent (a) ve Madde 14(1), bent (d)(i)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 7, giriş metni ve bent (b) ve (c)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 14(1), bent (d)(ii)
			Madde 14, bent (c)				Madde 23(1), ikinci alt paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Madde 23(2) ila (6)
			Madde 15(1), birinci alt paragraf, giriş metni ve bent (a) ve (b)	Madde 12(1), birinci alt paragraf			Madde 24(1), birinci alt paragraf, giriş metni ve bent (a) ve (b)
			Madde 15(1), birinci alt paragraf, bent (c)				Madde 24(1), birinci alt paragraf, bent (c)

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
			Madde 15(1), ikinci alt paragraf				Madde 24(1), ikinci alt paragraf
			Madde 15(2)				Madde 24(3)(b)
			Madde 15(3)				Madde 24(4)
			Madde 15(4)				Madde 24(2), giriş metni ve bent (a) ve (b)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 24(2), bent (c) ila (f) ve Madde 24(3), giriş metni ve bent (a)
			Madde 16				Madde 25
			Madde 17(1), ikinci alt paragraf				—
			Madde 17(2), birinci alt paragraf				Madde 13(1)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 13(2) ila (7)
			Madde 17(2), ikinci alt paragraf				—
			Madde 17(3), birinci alt paragraf, ikinci ve üçüncü cümle	Madde 11(1), ikinci cümle			Madde 72(2)
			Madde 17(3), birinci alt paragraf, dördüncü cümle				--
—	—	—	—	—	—	—	Madde 72(3) ve (4)
			Madde 17(3), ikinci alt paragraf				—
			Madde 17(3), üçüncü alt paragraf	Madde 11(3)			Madde 73(1)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 73(2)
			Madde 17(4)				—
—	—	—	—	—	—	—	Madde 74
—	—	—	—	—	—	—	Madde 27
			Madde 18			Madde 11	Madde 26
			Madde 19				—

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
			Madde 20				—
			Madde 21				Madde 80(2)
			Madde 22		Madde 18	Madde 17	Madde 81
—	—	—	—	—	—	—	Madde 82
			Madde 23	Madde 16	Madde 22	Madde 19	Madde 83
—	—	—	—	—	—	—	Madde 2(1)
			EK I, giriş metninin birinci paragrafı				Madde 2(2)
			EK I, giriş metninin ikinci paragrafı				EK I, giriş metninin birinci alt paragrafı, birinci cümle
—	—	—	—	—	—	—	EK I, giriş metninin birinci alt paragrafı, ikinci cümle
—	—	—	—	—	—	—	EK I, giriş metninin ikinci alt paragrafı
			EK I, bent 1.1 ila 1.3				EK I, bent 1.1 ila 1.3
			EK I, bent 1.4				EK I, bent 1.4(a)
—	—	—	—	—	—	—	EK I, bent 1.4(b)
			EK I, bent 2				EK I, bent 2
			EK I, bent 3.1				EK I, bent 3.1(a) ve (b)
—	—	—	—	—	—	—	EK I, bent 3.1(c)
			EK I, bent 3.2 ila 3.5				EK I, bent 3.2 ila 3.5
			EK I, bent 4				EK I, bent 4
			EK I, bent 5, giriş metni				—
			EK I, bent 5.1				EK I, bent 5.1(b), (f), (g), (i), (j) ve 5.2(b)
—	—	—	—	—	—	—	EK I, bent 5.1(a), (c), (d), (e), (h), (k)

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
			EK I, bent 5.2				EK I, bent 5.2(a)
			EK I, bent 5.3				EK I, bent 5.3(a)(i) ve (ii)
—	—	—	—	—	—	—	EK I, bent 5.3(a)(iii) ila (v) ve 5.3(b)
			EK I, bent 5.4				EK I, bent 5.4
—	—	—	—	—	—	—	EK I, bent 5.5 ve 5.6
			EK I, bent 6.1(a) ve (b)				EK I, bent 6.1(a) ve (b)
—	—	—	—	—	—	—	EK I, bent 6.1(c)
			EK I, bent 6.2 -6.4(b)				EK I, bent 6.2 - 6.4(b)(ii)
—	—	—	—	—	—	—	EK I, bent 6.4 (b)(iii)
			EK I, bent 6.4(c) -6.9				EK I, bent 6.4(c) - 6.9
—	—	—	—	—	—	—	EK I, bent 6.10 ve 6.11
			EK II				—
			EK III				EK II, 'Air', ve 'Water', bent 1 ila 12
—	—	—	—	—	—	—	EK II, 'Water', bent 13
			EK IV				EK III
			EK V				EK IV
				Madde 1			Madde 56
				Madde 2(2)			Madde 57(1)

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
				Madde 2(3)			—
				Madde 2(4)			Madde 63(1)
				Madde 2(8)			Madde 4(1), üçüncü alt paragraf
				Madde 2(10)			Madde 57(3)
				Madde 2(11)			Madde 57(2)
				Madde 2(12)			Madde 57(4)
				Madde 2(15)			Madde 57(5)
				Madde 2(16)			Madde 3(44)
				Madde 2(17)			Madde 3(45)
				Madde 2(18)			Madde 3(46)
				Madde 2(19)			—
				Madde 2(20)			Madde 3(47)
				Madde 2(21)			Madde 57(6)
				Madde 2(22)			Madde 57(7)
				Madde 2(23)			Madde 57(8)
				Madde 2(24)			Madde 57(9)
				Madde 2(25)			Madde 57(10)
				Madde 2(26)			Madde 57(11)
				Madde 2(27)			—
				Madde 2(28)			Madde 63(1)
				Madde 2(29)			—
				Madde 2(30)			Madde 57(12)
				Madde 2(31)			EK VII, Bölüm 2, birinci cümle EK VIII, Bölüm 2, bent 1
				Madde 2(32)			—
				Madde 2(33)			Madde 57(13)
				Madde 3(2)			Madde 4(1), ikinci alt paragraf

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
				Madde 4(1), (2) and(3)			Madde 4(1), birinci ve ikinci alt paragraf
				Madde 4(4)			Madde 63(2)
				Madde 5(1)			Madde 59(1), birinci alt paragraf, giriş metni
				Madde 5(2)			Madde 59(1) birinci alt paragraf, bent (a) ve (b)
				Madde 5(3), birinci alt paragraf, bent (a)			Madde 59(2)
				Madde 5(3), birinci alt paragraf, bent (b)			Madde 59(3)
				Madde 5(3), ikinci alt paragraf			Madde 59(4)
-	—	—	—	—	—	—	Madde 59(5)
				Madde 5(4)			—
				Madde 5(5)			Madde 59(6)
				Madde 5(6)			Madde 58
				Madde 5(7)			EK VII, Bölüm 4, bent 1
				Madde 5(8) birinci alt paragraf			EK VII, Bölüm 4, bent 2
				Madde 5(8) ikinci alt paragraf			—
				Madde 5(9)			—
				Madde 5(10)			Madde 59(7)
				Madde 5(11), (12) ve (13)			—
				Madde 6			—
				Madde 7(1), giriş metni ve birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sekme			Madde 64

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
				Madde 7(1), kapanış metni			—
				Madde 7(2)			—
				Madde 8(1)			Madde 14(1), bent (d), Madde 60
—	—	—	—	—	—	—	Madde 61
				Madde 8(2)			EK VII, Bölüm 6, bent 1
				Madde 8(3)			EK VII, Bölüm 6, bent 2
				Madde 8(4)			EK VII Bölüm 6, bent 3
				Madde 8(5)			—
				Madde 9(1), birinci alt paragraf, giriş metni			Madde 62, birinci alt paragraf, giriş metni
				Madde 9(1), birinci alt paragraf, birinci, ikinci ve üçüncü sekme			Madde 62, birinci alt paragraf, bent (a), (b) ve (c)
				Madde 9(1), ikinci alt paragraf			Madde 62, ikinci alt paragraf
				Madde 9(1), üçüncü alt paragraf			EK VII, Bölüm 8, bent 4
				Madde 9(2)			Madde 63(3)
				Madde 9(3)			EK VII, Bölüm 8, bent 1
				Madde 9(4)			EK VII, Bölüm 8, bent 2
				Madde 9(5)			EK VII, Bölüm 8, bent 3
				Madde 10	Madde 4(9)		Madde 8(2)
				Madde 11(1), üçüncü ila altıncı cümles			—
				Madde 12(1), ikinci alt paragraf			Madde 65(1), birinci alt paragraf
				Madde 12(1), üçüncü alt paragraf			Madde 65(1), ikinci alt paragraf
				Madde 12(2)			Madde 65(2)

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
				Madde 12(3)			Madde 65(3)
				Madde 13(2) ve (3)			—
				Madde 14	Madde 19	Madde 16	Madde 79
				EK I, giriş metninin birinci ve ikinci cümlesi			Madde 56
				EK I, giriş metninin üçüncü cümlesi ve faaliyet listesi			EK VII, Bölüm 1
				EK IIA			EK VII, Bölüms 2 ve 3
				EK IIA, Bölüm II, 6. paragrafın son cümlesi			—
				EK IIB, bent 1, birinci ve ikinci cümleler			Madde 59(1), birinci alt paragraf, bent (b)
				EK IIB, bent 1, üçüncü cümle			Madde 59(1), ikinci alt paragraf
				EK IIB, bent 2			EK VII, Bölüm 5
				EK IIB, bent 2, ikinci alt paragraf (i) ve tablo			
				EK III, bent 1			—
				EK III, bent 2			EK VII, Bölüm 7, bent 1
				EK III, bent 3			EK VII, Bölüm 7, bent 2
				EK III, bent 4			EK VII, Bölüm 7, bent 3
					Madde 1, birinci paragraf		Madde 42
					Madde 1, ikinci paragraf		—
					Madde 2(1)		Madde 42(1), birinci alt paragraf

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
—	—	—	—	—	—	—	Madde 42(1), ikinci ila beşinci alt paragraf
					Madde 2(2), giriş metni		Madde 42(2), giriş metni
					Madde 2(2)(a), giriş metni		Madde 42(2)(a), giriş metni
					Madde 2(2)(a), bent (i) ila (v)		Madde 42(2)(a), bent (i)
					Madde 2(2)(a), bent (vi)		Madde 42(2)(a), bent (ii)
					Madde 2(2)(a), bent (vii)		Madde 42(2)(a), bent (iii)
					Madde 2(2)(a), bent (viii)		Madde 42(2)(a), bent (iv)
					Madde 2(2)(b)		Madde 42(2)(b)
					Madde 3(2), birinci alt paragraf		Madde 3(38)
					Madde 3(2), ikinci alt paragraf		—
					Madde 3(3)		Madde 3(39)
					Madde 3(4), birinci alt paragraf		Madde 3(40)
					Madde 3(4), ikinci alt paragraf		Madde 42(1), üçüncü alt paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Madde 42(1), dördüncü alt paragraf
					Madde 3(5), birinci alt paragraf		Madde 3(41)
					Madde 3(5), ikinci alt paragraf		Madde 42(1), beşinci alt paragraf
					Madde 3(5), üçüncü alt paragraf		Madde 42(1), üçüncü alt paragraf

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
					Madde 3(6)		EK VI, Bölüm 1, bent (a)
					Madde 3(7)		Madde 3(42)
—	—	—	—	—	—	—	EK VI, Bölüm 1, bent (b)
					Madde 3(10)		Madde 3(43)
					Madde 3(13)		Madde 43
					Madde 4(2)		Madde 44
					Madde 4(4), giriş metni ve bent (a) ve (b)		Madde 45(1), giriş metni ve bent (a) ve (b)
					Madde 4(4), bent (c)		Madde 45(1), bent (e)
					Madde 4(5)		Madde 45(2)
					Madde 4(6)		Madde 45(3)
					Madde 4(7)		Madde 45(4)
					Madde 4(8)		Madde 54
					Madde 5		Madde 52
					Madde 6(1), birinci alt paragraf		Madde 50(1)
					Madde 6(1), ikinci alt paragraf ve 6(2)		Madde 50(2)
					Madde 6(1), üçüncü alt paragraf		Madde 50(3), birinci alt paragraf
					Madde 6(1), dördüncü alt paragrafın birinci Bölümü		—
					Madde 6(1), dördüncü alt paragrafın ikinci Bölümü		Madde 50(3), ikinci alt paragraf
					Madde 6(3)		Madde 50(4)
					Madde 6(4), birinci alt paragrafın birinci ve ikinci cümlesi ve Madde 6(4), ikinci alt paragrafın birinci ve ikinci cümlesi		Madde 51(1)

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
					Madde 6(4), birinci alt paragrafın üçüncü cümlesi		Madde 51(2)
—	—	—	—	—	Madde 6(4), ikinci alt paragrafın üçüncü cümlesi	—	Madde 51(3), birinci alt paragraf
					Madde 6(4), üçüncü alt paragraf		Madde 51(3), ikinci alt paragraf
					Madde 6(4), dördüncü alt paragraf		Madde 51(4)
					Madde 6(5), cümlelerin birinci Bölümü		—
					Madde 6(5), cümlelerin ikinci Bölümü		Madde 46(1)
					Madde 6(6)		Madde 50(5)
					Madde 6(7)		Madde 50(6)
					Madde 6(8)		Madde 50(7)
					Madde 7(1) ve Madde 7(2), birinci alt paragraf		Madde 46(2), birinci alt paragraf
					Madde 7(2), ikinci alt paragraf		Madde 46(2), ikinci alt paragraf
					Madde 7(3) ve Madde 11(8), birinci alt paragraf, giriş metni		EK VI, Bölüm 6, bent 2.7, birinci Bölüm
					Madde 7(4)		Madde 46(2), ikinci alt paragraf
					Madde 7(5)		—
					Madde 8(1)		Madde 45(1), bent (c)
					Madde 8(2)		Madde 46(3)
					Madde 8(3)		—
					Madde 8(4), birinci alt paragraf		Madde 46(4), birinci alt paragraf

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
					Madde 8(4), ikinci alt paragraf		EK VI, Bölüm 6, bent 3.2
					Madde 8(4), üçüncü alt paragraf		—
					Madde 8(4), dördüncü alt paragraf		—
					Madde 8(5)		Madde 46(4), ikinci ve üçüncü alt paragraf
					Madde 8(6)		Madde 45(1), bent (c) ve (d)
					Madde 8(7)		Madde 46(5)
					Madde 8(8)		—
					Madde 9, birinci alt paragraf		Madde 53(1)
					Madde 9, ikinci alt paragraf		Madde 53(2)
					Madde 9, üçüncü alt paragraf		Madde 53(3)
					Madde 10(1) ve (2)		—
					Madde 10(3), birinci cümle		Madde 48(2)
					Madde 10(3), ikinci cümle		—
					Madde 10(4)		Madde 48(3)
					Madde 10(5)		EK VI, Bölüm 6, bent 1.3, ikinci Bölüm
					Madde 11(1)		Madde 48(1)
					Madde 11(2)		EK VI, Bölüm 6, bent 2.1
					Madde 11(3)		EK VI, Bölüm 6, bent 2.2
					Madde 11(4)		EK VI, Bölüm 6, bent 2.3
					Madde 11(5)		EK VI, Bölüm 6, bent 2.4

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
					Madde 11(6)		EK VI, Bölüm 6, bent 2.5, birinci alt paragraf
—	—	—	—	—	—	—	EK VI, Bölüm 6, bent 2.5, ikinci alt paragraf
					Madde 11(7), birinci alt paragrafın ilk cümlesinin birinci Bölümü		EK VI, Bölüm 6, bent 2.6, giriş metni
					Madde 11(7), birinci alt paragrafın ilk cümlesinin ikinci Bölümü		EK VI, Bölüm 6, bent 2.6(a)
					Madde 11(7), birinci alt paragrafın ikinci cümlesi		—
					Madde 11(7), ikinci alt paragraf		—
					Madde 11(7), bent (a)		EK VI, Bölüm 6, bent 2.6(b)
					Madde 11(7), bent (b) ve (c)		—
					Madde 11(7), bent (d)		EK VI, Bölüm 6, bent 2.6(c)
					Madde 11(7), bent (e) ve (f)		—
					Madde 11(8), birinci alt paragraf, bent (a) ve (b)		EK VI, Bölüm 3, bent 1
					Madde 11(8), birinci alt paragraf, bent (c) ve ikinci alt paragraf		EK VI, Bölüm 6, bent 2.7, ikinci alt paragraf
					Madde 11(8), birinci alt paragraf, bent (d)		EK VI, Bölüm 4, bent 2.1, ikinci alt paragraf
					Madde 11(9)		Madde 48(4)
					Madde 11(10)		EK VI, Bölüm 8, bent 1.1
					Madde 11(11)		EK VI, Bölüm 8, bent 1.2
					Madde 11(12)		EK VI, Bölüm 8, bent 1.3

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
					Madde 11(13)		Madde 48(5)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 49
					Madde 11(14)		EK VI, Bölüm 6, bent 3.1
					Madde 11(15)		Madde 45(1), bent (e)
					Madde 11(16)		EK VI, Bölüm 8, bent 2
					Madde 11(17)		Madde 8(2), bent (a)
					Madde 12(1)		Madde 55(1)
					Madde 12(2), birinci ve ikinci cümle		Madde 55(2)
					Madde 12(2), üçüncü cümle		Madde 55(3)
					Madde 13(1)		Madde 45(1), bent (f)
					Madde 13(2)		Madde 47
					Madde 13(3)		Madde 46(6)
					Madde 13(4)		EK VI, Bölüm 3, bent 2
					Madde 14		—
					Madde 15		—
					Madde 16		—
					Madde 20		—
					EK I		EK VI, Bölüm 2
					EK II, birinci Bölüm (numaralandırma yok)		EK VI, Bölüm 4, bent 1
					EK II, bent 1, giriş metni		EK VI, Bölüm 4, bent 2.1
					EK II, bent 1.1 ve 1.2		EK VI, Bölüm 4, bent 2.2 ve 2.3
—	—	—	—	—	—	—	EK VI, Bölüm 4, bent 2.4
					EK II, bent 1.3		—
					EK II, bent 2.1		EK VI, Bölüm 4, bent 3.1

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
—	—	—	—	—	—	—	EK VI, Bölüm 4, bent 3.2
					EK II, bent 2.2		EK VI, Bölüm 4, bent 3.3 ve 3.4
					EK II, bent 3		EK VI, Bölüm 4, bent 4
					EK III		EK VI, Bölüm 6, bent 1
					EK IV, tablo		EK VI, Bölüm 5
					EK IV, son cümle		—
					EK V, bent (a), tablo		EK VI, Bölüm 3, bent 1.1
					EK V, bent (a), son cümleler		—
					EK V, bent (b), tablo		EK VI, Bölüm 3, bent 1.2
					EK V, bent (b), son cümle		—
					EK V, bent (c)		EK VI, Bölüm 3, bent 1.3
					EK V, bent (d)		EK VI, Bölüm 3, bent 1.4
					EK V, bent (e)		EK VI, Bölüm 3, bent 1.5
					EK V, bent (f)		EK VI, Bölüm 3, bent 3
					EK VI		EK VI, Bölüm 7
						Madde 1	Madde 28, birinci alt paragraf
						Madde 2(2)	EK V, Bölüm 1, bent 1 ve Bölüm 2, bent 1, birinci alt paragraf
—	—	—	—	—	—	—	EK V, Bölüm 1, bent 1 ve Bölüm 2, bent 1, ikinci alt paragraf
						Madde 2(3) ikinci Bölüm	EK V, Bölüm 1, bent 1 ve Bölüm 2, bent 1, birinci alt paragraf

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
"	"	"	"	"	"	"	EK V, Bölüm 1, bent 1 ve Bölüm 2, bent 1, ikinci alt paragraf
						Madde 2(4)	—
						Madde 2(6), birinci Bölüm	Madde 3(24)
						Madde 2(6), ikinci Bölüm	Madde 28, ikinci alt paragraf, bent (j)
						Madde 2(7), birinci alt paragraf	Madde 3(25)
						Madde 2(7), ikinci alt paragraf, birinci cümle	—
						Madde 2(7), ikinci alt paragraf, ikinci cümle ve bent (a) ila (i)	Madde 28, ikinci alt paragraf ve bent (a) ila (i)
						Madde 2(7), ikinci alt paragraf, bent (j)	—
						Madde 2(7), üçüncü alt paragraf	—
—	—	—	—	—	—	—	Madde 29(1)
						Madde 2(7), dördüncü alt paragraf	Madde 29(2)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 29(3)
						Madde 2(8)	Madde 3(32)
						Madde 2(9)	—
						Madde 2(10)	—
						Madde 2(11)	Madde 3(31)
						Madde 2(12)	Madde 3(33)
						Madde 2(13)	—
						Madde 3	—
						Madde 4(1)	—
						Madde 4(2)	—

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
						Madde 4(3)to 4(8)	
						Madde 5(1)	EK V, Bölüm 1, bent 2, ikinci alt paragraf
							EK V, Bölüm 1, bent 2, birinci, üçüncü ve dördüncü alt paragrafs
						Madde 5(2)	—
						Madde 6	—
						Madde 7(1)	Madde 37
						Madde 7(2)	Madde 30(5)
						Madde 7(3)	Madde 30(6)
						Madde 8(1)	Madde 40(1)
						Madde 8(2), birinci alt paragrafın birinci Bölümü	Madde 40(2), birinci alt paragrafın birinci Bölümü
						Madde 8(2), birinci alt paragrafın ikinci Bölümü	—
—	—	—	—	—	—	—	Madde 40(2), birinci alt paragrafın ikinci Bölümü
—	—	—	—	—	—	—	Madde 40(2), ikinci alt paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Madde 40(3)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 41
						Madde 8(2), ikinci alt paragraf	—
						Madde 8(3) ve (4)	—
						Madde 9	Madde 30(1)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 30(2), (3) ve (4)
						Madde 9a	Madde 36
						Madde 10, birinci paragraf, birinci cümle	Madde 30(7), birinci cümle

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
—	—	—	—	—	—	—	Madde 30(7), ikinci cümle
—	—	—	—	—	—	—	Madde 30(8) ve (9)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 31 ila 35
						Madde 10, birinci paragraf, ikinci cümle	—
						Madde 10, ikinci paragraf	—
						Madde 12, birinci cümle	Madde 38(1)
						Madde 12, ikinci cümle	—
—	—	—	—	—	—	—	Madde 38(2), (3) ve (4)
—	—	—	—	—	—	—	Madde 39
						Madde 13	EK V, Bölüm 3, bent 8, üçüncü Bölüm
						Madde 14	EK V, Bölüm 4
—	—	—	—	—	—	—	EK V, Bölüm 5, 6 ve 7
						Madde 15	—
						Madde 18(2)	—
						EK I	—
						EK II	—
						EK III ve IV	EK V, Bölüm 1 bent 2 ve Bölüm 2
						EK V A	EK V, Bölüm 1, bent 3
						EK V B	EK V, Bölüm 2, bent 3
						EK VI A	EK V, Bölüm 1, bent 4 ve 6
—	—	—	—	—	—	—	EK V, Bölüm 1, bent 5
						EK VI B	EK V, Bölüm 2, bent 4 ve 6
—	—	—	—	—	—	—	EK V, Bölüm 2, bent 5

78/176/EEC sayılı Yönerge	82/883/EEC sayılı Yönerge	92/112/EEC sayılı Yönerge	2008/1/EC sayılı Yönerge	1999/13/EC sayılı Yönerge	2000/76/EC sayılı Yönerge	2001/80/EC sayılı Yönerge	İşbu Yönerge
						EK VII A	EK V, Bölüm 1, bent 7 ve 8
						EK VII B	EK V, Bölüm 2, bent 7 ve 8
						EK VIII A bent 1	—
						EK VIII A bent 2	EK V, Bölüm 3, bent 1 birinci Bölüm ve bent 2, 3 ve 5
—	—	—	—	—	—	—	EK V, Bölüm 3, bent 1 ikinci Bölüm
—	—	—	—	—	—	—	EK V, Bölüm 3, bent 4
						EK VIII A bent 3	—
						EK VIII A bent 4	EK V, Bölüm 3, bent 6
						EK VIII A bent 5	EK V, Bölüm 3, bent 7 ve 8
						EK VIII A bent 6	EK V, Bölüm 3, bent 9 ve 10
—	—	—	—	—	—	—	EK V, Bölüm 3, bent 11
—	—	—	—	—	—	—	EK V, Bölüm 4
						EK VIII B	—
						EK VIII C	—
			EK VI			EK IX	EK IX
			EK VII			EK X	EK X